

๑
331.1140715
ร 582๗

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตร
วิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

รายงานการวิจัย

ของ

ธิดารัตน์ สุตระ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

พฤษภาคม 2548

12 ส.ค. 2550

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตร
วิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ธิดารัตน์ สุตระกูล

อ
331.11407
15
ธ582ค

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
พฤษภาคม 2548

ธิดารัตน์ สุตระ. (2547). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงาน
ที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร รายงานการวิจัย กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงาน
ของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้านคือ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้าน
คุณลักษณะทั่วไปเรื่องบุคลิกภาพ มนุษย์สัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์ จำแนกตามตัวแปร เพศ
อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ประเภทของกิจการ และขนาดของสถาน
ประกอบการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพ
พระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และวิธีการของเชฟเฟ้
(Scheffe's Method)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
เขตห้วยขวางมีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับ
มากโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านคุณลักษณะทั่วไป และ
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

2. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบ
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยจำแนกตามเพศ อายุ
ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ประเภทของกิจการ และขนาดของสถาน
ประกอบการ พบว่า

2.1 ผู้ประกอบการเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวม
และด้านคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่าผู้ประกอบการเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ผู้ประกอบการประเภทนวดแผนโบราณและประเภทสถานเสริมความงาม มีความพึงพอใจ
ต่อการทำงานของแรงงานด้านความรู้และทักษะวิชาชีพสูงกว่าผู้ประกอบการประเภทร้านอาหาร
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการขนาดกลาง มีความพึงพอใจต่อการทำงาน

ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการขนาดกลาง มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่าผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ผู้ประกอบการที่มีอายุและระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผู้ประกอบการให้ข้อเสนอแนะดังนี้ ควรเน้นการฝึกปฏิบัติให้สามารถทำงานได้ทันทีเมื่อแรงงานเรียนจบหลักสูตร ควรมีการเรียนการสอนหลายเวลา ควรเพิ่มชั่วโมงในการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดความชำนาญในการทำงาน ควรมีการจัดประสบการณ์จริงในสถานประกอบการก่อนจบหลักสูตร ควรสอนเรื่องคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไปหลักสูตร และควรสอนเรื่องจรรยาบรรณในวิชาชีพ

**SATISFACTION OF THE ENTREPRENEUR TOWARDS THE WORKERS
WHO FINISHED THE SHORT VOCATION COURSES TRAINING
FROM HUAI KWANG NONFORMAL EDUCATION CENTRE, BANGKOK**

**AN ABSTRACT
BY
TIDARAT SUTTARA**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
At Srinakharinwirot University
May 2005**

Tidarat Suttara.(2005). *Satisfaction of the Entrepreneurs Towards the Workers who Finished the Short Vocation Courses Training from Huai Kwang Non - formal Education Centre*. M.Ed. (Adult Education). Bangkok : Srinakharinwirot University.
Advisor : Assistant Professor. Dr.Snong Lohitwisas.

The purposes of this study were to examine satisfaction of the entrepreneurs towards the workers who finished the short vocation courses training from Huai Kwang Non-formal Education Centre in 3 aspects : knowledge and skill, moral and ethics, and general behavior (personality, friendship and creative thinking) ; to compare those satisfaction by gender, age, type of enterprises, size of enterprise, experience of the enterprise, and enterprise scale

The sample used in the study was 120 entrepreneurs towards the workers who finished the short vocation courses training from Huai Kwang Non - formal Education Centre. The instrument used to collect data was the rating scale and open-ended questionnaire. The statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and Scheffe's method.

The research finding were as follows :

1. Satisfaction of the Entrepreneur Towards the workers who finished the short vocation courses training from Huai Kwang Non-formal Education Centre as a whole and in each aspect were in the high level.

2. The statistical significances were found as follows : The female entrepreneurs had satisfaction as a whole and the aspect of moral and ethics higher than those male entrepreneurs. The entrepreneurs with upper secondary education level had knowledge and skill satisfaction higher than those who finished bachelor degree. The entrepreneurs of thai massage and beauty business had knowledge and skills satisfaction higher than restaurant. The medium administrations had moral and ethics satisfaction higher than those large enterprise.

3. The suggestions from the entrepreneurs were as follows : the training emphasized on being workable upon the course completion, providing course in a variety of time, increasing hours of practices, in order to gain more working expertise, providing working experience in the enterprises during the training course and integrated teaching moral and vocational ethics.

อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณารายงานการวิจัยฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษา

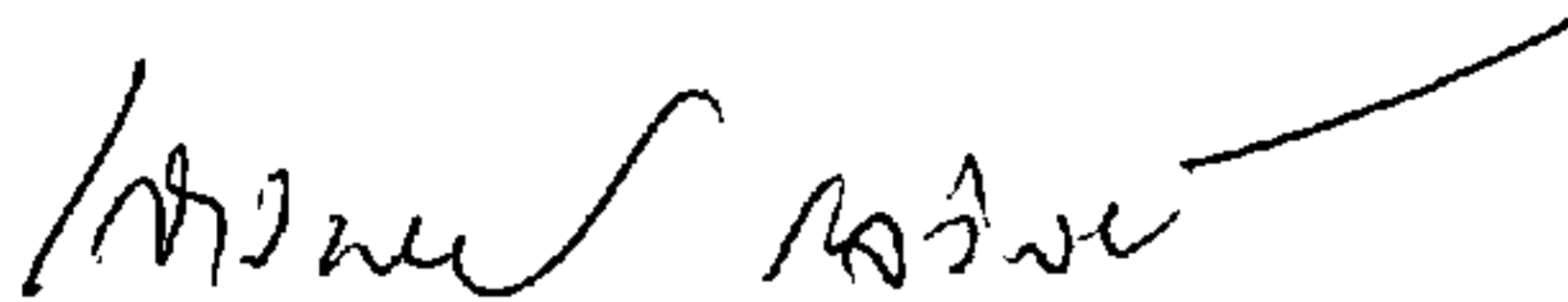
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ)

กรรมการ

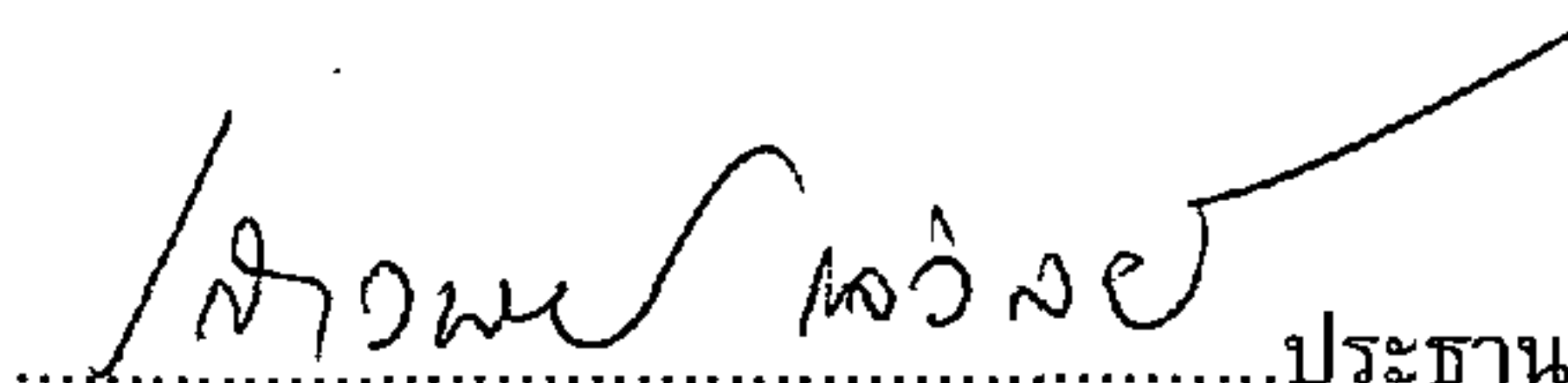
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

กรรมการ

(ดร. ราณี รัชนพงษ์)

อนุมัติให้รับรายงานการวิจัย นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

ประกาศนุญการ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอิงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือแนะนำด้วยความเมตตา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจวบปัจฉิม และอาจารย์ ดร.ราณี รัชนพงษ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าและอนุเคราะห์ผู้วิจัยได้รับความสะดวกในการดำเนินงานวิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณ นางอรุมา จันทระจันทน์ ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน เขตบางกะปิ นายสมชาติ พรหมศิริ ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง นางพรทิพย์ กล้ารบ นักวิชาการศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ และเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่ให้ความกรุณาในการเก็บข้อมูล ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณบุพการี ตลอดจนครู อาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คุณค่า ความดีความงามและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา ที่เป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และห่วงใยตลอดระยะเวลาการศึกษา

ธิดารัตน์ สุตระกูล

สารบัญ

บทที่

หน้า

1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แรงงานกับการพัฒนาประเทศ.....	9
การศึกษานอกโรงเรียนเพื่อการพัฒนาอาชีพ.....	14
ความพึงพอใจ.....	20
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน.....	25
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
3. วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ(ต่อ)

บทที่

หน้า

5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	74
ความสำคัญของการวิจัย.....	74
ขอบเขตการวิจัย.....	75
วิธีดำเนินการวิจัย.....	75
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
การอภิปรายผล.....	80
ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	90
ภาคผนวก ก วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงาน ของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง.....	91
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	95
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	99
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์การประเมินเครื่องมือวิจัย.....	101
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บเครื่องมือวิจัย.....	105
ภาคผนวก ฉ รายชื่อสถานประกอบการ.....	107
ภาคผนวก ช แบบสอบถามการวิจัย.....	119
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	126

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. จำนวนประชากรผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ.....	44
2. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ.....	49
3. ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง.....	52
4. ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความ พึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ด้าน ความรู้และทักษะวิชาชีพจำแนกเป็นรายข้อ.....	53
5. ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความ พึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงาน ที่จบหลักสูตร วิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขตห้วยขวางด้าน คุณธรรมและจริยธรรมจำแนกเป็นรายข้อ.....	54
6. ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความ พึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ด้าน คุณลักษณะทั่วไปเรื่องบุคลิกภาพเรื่องมนุษยสัมพันธ์ และเรื่องความคิด สร้างสรรค์จำแนกเป็นรายข้อ.....	55
7. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจ ของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางจำแนกตามเพศโดยรวม และรายด้าน.....	58
8. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจต่อ การทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน.....	59
9. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงาน ที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางจำแนกตามอายุ เป็นรายด้าน.....	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจ ต่อทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	61
11.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจ ของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะ สั้นจากศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามระดับการ ศึกษาเป็นรายด้าน.....	62
12.	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่ มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การ ศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันด้าน ความรู้และทักษะวิชาชีพ.....	63
13.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจ ของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงาน ที่จบหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นจากศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตาม ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ โดยรวมและรายด้าน.....	64
14.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจ ต่อทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน จำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ โดยรวมและ รายด้าน.....	65
15.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจ ของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงาน ที่จบหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นจากศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตาม ประเภทของสถานประกอบการ เป็นรายด้าน.....	66
16.	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มี ต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การ ศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีประเภทของสถานประกอบการ แตกต่างกัน ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ.....	67

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

17.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจ ต่อทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ โดยรวมและ รายด้าน.....	68
18.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจ ของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงาน ที่จบหลักสูตรวิชาชีพ พระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขตห้วยขวางจำแนกตาม ขนาดของสถานประกอบการ เป็นรายด้าน.....	69
19.	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มี ต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตร วิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การ ศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีขนาดของสถานประกอบการ แตกต่างกัน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม.....	70
20.	ค่าความถี่ ร้อยละ ของคะแนนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะความ พึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตร วิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง.....	71
21.	วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงาน ที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขต ห้วยขวาง.....	98

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาดังๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆ ตลอดชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิดการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 2) จากความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี ย่อมมีผลกระทบทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน ทั้งในเมืองและชนบท การที่มนุษย์จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุขนั้น จำเป็นจะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม (กรมการศึกษานอกโรงเรียน.2536 : 5)

การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนา คน ให้เป็นมนุษย์ ที่มีคุณภาพ มีความสามารถเต็มศักยภาพ มีพัฒนาการที่สมดุลทั้งปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศต่อไป กระบวนการศึกษาจึงมีผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดของการพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 4-5) ดังนั้น การศึกษาที่จัดให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล ชุมชน สังคมและประเทศชาติ สอดคล้องกับความเป็นจริงในวิถีชีวิตของคนกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและคุณค่าในสังคมไทย และเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ สามารถทำให้มีการกระจายรายได้ไปสู่ภาคชนบทมากขึ้น จึงเป็นรูปแบบการศึกษาที่ต้องการมากที่สุด ทั้งนี้เพราะเป็นการขจัดช่องว่างทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เสริมศักยภาพของมนุษย์ นอกจากนี้แล้วการศึกษายังจะต้องสร้างคนให้รู้จักการสร้างงานด้วยตนเอง มีโอกาสมีงานทำอยู่ในท้องถิ่นของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 25) สำหรับสำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน ได้มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาวิชาชีพไว้อย่างชัดเจนว่าจะเร่งรัดให้มีการขยายการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพของประชาชน ให้สอดคล้องกับความเจริญและความเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจของสังคม โดยมุ่งยึดการพัฒนารายได้ของประชาชนเป็นหลัก รวมทั้งให้จัดการศึกษาเพื่อสร้างงานอาชีพขึ้น ทั้งในชนบทและในเมือง (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2536 : 262)

การจัดการศึกษาสายอาชีพ เป็นงานหนึ่งของกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง ทั้งที่จัดภายในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเองหรือในพื้นที่ชนบทเป็นเวลานานแล้ว การจัดการศึกษาสายอาชีพนี้มี 2 ประเภท คือ วิชาชีพระยะสั้นระยะเวลาเรียน 30 -300 ชั่วโมงเปิดสอนทั้งในเมืองและชนบท วิชาที่เรียนมีทั้งคหกรรม อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ส่วนการจัดกลุ่มสนใจจะเป็นการให้บริการด้านอาชีพที่มีความยืดหยุ่นไปตามความต้องการของแต่ละบุคคล (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคตะวันออก. 2534 :1, อ้างในพวงสุวรรณ พันธุ์มะม่วง, 2541 : 2) สำหรับการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และทักษะการประกอบอาชีพ มีการให้ความรู้ในลักษณะการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 79 ของการฝึกอบรมระยะสั้นทั้งหมด เป็นการฝึกอบรมในด้านคหกรรม เกษตรกรรม และพาณิชยกรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 8) โดยได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาสายอาชีพ ไว้ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมการกระจายรายได้และแก้ปัญหาความยากจน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความสามารถที่จะสร้างงาน ประกอบอาชีพอิสระและเพิ่มพูนรายได้
2. เพื่อพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการทำงานและความต้องการของตลาดแรงงาน

3. เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพพื้นฐานที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตได้

สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นในการประกอบอาชีพของประชาชนจึงจำเป็นต้องมีความหลากหลายยิ่งขึ้น และบุคคลต้องตัดสินใจเลือกอาชีพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของตน ซึ่งการเลือกอาชีพจะแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2536 : 2) ในปัจจุบันการจัดการศึกษาสายอาชีพหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในแต่ละปีต้องใช้เงินงบประมาณ เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างมาก เช่น ค่าตอบแทนครูผู้สอน ค่าวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน แต่ก็ยังไม่มี การคำนึงถึงผลสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพว่าคุ้มค่ากับงบประมาณที่รัฐลงทุนให้ การฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี แต่ก็ไม่มีข้อมูลว่าผู้จบหลักสูตรแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้มากน้อยเพียงไร และในความรู้ส่วนใดบ้าง

การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีอาชีพหรือเห็นช่องทางในการทำมาหากิน คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่ดีในการทำงานเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ อาชีพในตลาดแรงงาน หรือเพื่อปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและชุมชน รวมทั้งเพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษาและการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับหน้าที่การงาน โดยมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทางสำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียนจัดให้บริการ ดังนี้ (สำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน. 2547 : ออนไลน์) 1. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 2 . กลุ่มสนใจวิชาชีพ และ 3. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 (กศน.ปวช.)

หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันเป็นหลักสูตรหนึ่งที่สำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียนจัดให้บริการแก่ประชาชน เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาเรียนสั้น ๆ ตามลักษณะของเนื้อหาที่สามารถจบในตัวเอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาอาชีพ ประกอบอาชีพอิสระ และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน เช่น การเพาะเห็ด ตัดผม แปรรูปผลผลิตการเกษตร ช่างไฟฟ้า ช่างเชื่อมโลหะ ช่างซ่อมจักรยาน วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ตามแต่ความต้องการของแต่ละชุมชน

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง เปิดสอนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนให้กับบุคคลที่สนใจ หลายหลักสูตร หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันเป็นอีกหลักสูตรหนึ่งซึ่งเปิดสอนภายใต้การดูแลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันให้แก่ประชาชนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ซึ่งเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 150 ชั่วโมง เปิดสอนครั้งแรก (รุ่นที่ 1) จำนวน 4 แผนกวิชา คือ นวดแผนโบราณ ตัดผมชาย ทำดอกไม้ เสริมสวย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง เป็นสถานที่เปิดสอนวิชาชีพที่อยู่กลางชุมชนเมือง มีสถานประกอบการที่เปิดดำเนินกิจการต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ทั้งยังมีความต้องการแรงงานปีนจำนวนมาก ทำให้มีผู้สนใจเรียนวิชาชีพกันเป็นจำนวนมาก ในปีงบประมาณ 2540 มีนักศึกษาเข้าเรียนวิชาชีพรวมทั้งสิ้น 325 คน ปีงบประมาณ 2541 จำนวน 412 คน ปีงบประมาณ 2542 จำนวน 445 คน ปีงบประมาณ 2543 จำนวน 450 คน ปีงบประมาณ 2544 จำนวน 445 คน ปีงบประมาณ 2545 จำนวน 395 คน ปีงบประมาณ 2546 จำนวน 520 คน ปีงบประมาณ 2547 จำนวน 542 คน (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง. 2547 : 25)

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าจากปี พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบัน มีจำนวนนักศึกษาให้ความสนใจเข้าศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยปีละมากกว่า 300 คน และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางได้จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพให้กับประชาชนมาแล้วเกือบ 4,000 คนแต่ยังไม่มีการติดตามผลเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ ของผู้จบหลักสูตรแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานหรือสถานประกอบการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง เพื่อจะได้ผลการวิจัยไปประกอบการวางแผน เพื่อพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านคุณลักษณะทั่วไป
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ประเภทของสถานประกอบการ และขนาดของสถานประกอบการ
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการ เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນ จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນ จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง มีความสำคัญในการวิจัย คือ ทำให้ทราบข้อมูลความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงาน ซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางนำผลที่ได้ไปใช้ในการวางแผน การจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความพึงพอใจของตลาดแรงงานหรือสถานประกอบการ
2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานการศึกษานอกโรงเรียนในการพิจารณาส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่ตลาดแรงงานต้องการ

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้ไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง แบ่งเป็นผู้ประกอบการในสถานประกอบการขนาดใหญ่จำนวน 54 คน ผู้ประกอบการในสถานประกอบการขนาดกลางจำนวน 95 คน ผู้ประกอบการในสถานประกอบการขนาดเล็กจำนวน 155 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 304 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan.1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 182 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1.ตัวแปรอิสระ ได้แก่ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง คือ

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ แบ่งเป็น

1.2.1 ต่ำกว่า 30 ปี

1.2.2 31-40 ปี

1.2.3 41-50 ปี

1.2.4 51 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษา

1.3.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3.2 ระดับปริญญาตรี

1.3.3 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

1.4 ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

1.4.1 ต่ำกว่า 5 ปี

1.4.2 5 ปีขึ้นไป

1.5 ประเภทของสถานประกอบการ

- 1.5.1 ประเภทสถานเสริมความงาม
- 1.5.2 ประเภทบริการนวดแผนโบราณ
- 1.5.3 ประเภทร้านดอกไม้และสิ่งประดิษฐ์
- 1.5.4 ประเภทร้านอาหาร
- 1.5.5 ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม

1.6 ขนาดของสถานประกอบการ

- 1.6.1 สถานประกอบการขนาดเล็ก
- 1.6.2 สถานประกอบการขนาดกลาง
- 1.6.3 สถานประกอบการขนาดใหญ่

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ประกอบการใน 3 ด้านคือ

- 2.1 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ
- 2.2 ด้านคุณธรรมจริยธรรม
- 2.3 ด้านคุณลักษณะทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือความคิดเห็นทางบวกที่ผู้ประกอบการมีต่อแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ในคุณลักษณะทั้งสองด้านของผู้สำเร็จการศึกษา ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ

1.1 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้ตามหลักวิชาที่เรียนมา นำไปประยุกต์ใช้ให้ถูกต้องตามภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ และรับผิดชอบ พร้อมทั้งต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถนำไปปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง ความประพฤติที่ดี การกระทำที่ดี การกระทำที่ถูกต้อง อันเป็นแบบอย่าง ที่สังคมยอมรับและต้องการไม่ว่าจะเป็นความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเมตตา กรุณา การมีระเบียบวินัย มีสัมมาคาราวะ รู้จักกาลเทศะ อีกทั้งอุทิศตนให้กับงาน ซึ่งทำให้องค์กรมีคุณภาพ

1.3 ด้านคุณลักษณะทั่วไป หมายถึง คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่ใช้ในการทำงานแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความคิดสร้างสรรค์

2. สถานประกอบการ หมายถึง หน่วยงานที่รับแรงงานที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางเข้าทำงาน

2.1 สถานประกอบการขนาดเล็ก หมายถึง สถานประกอบการที่มีแรงงานจำนวนไม่เกิน 50 คน

2.2 สถานประกอบการขนาดกลาง หมายถึง สถานประกอบการที่มีแรงงานมากกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 100 คน

2.3 สถานประกอบการขนาดใหญ่ หมายถึง สถานประกอบการที่มีแรงงานจำนวน 100 คนขึ้นไป

3. ผู้ประกอบการ หมายถึง เจ้าของกิจการ ผู้ดำเนินการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอำนาจให้ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการประกอบกิจการนั้นๆ และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลการทำงาน of แรงงาน ที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางในสถานประกอบการนั้นๆ จำนวน 1 คนต่อ 1 แห่ง

4. แรงงาน หมายถึง ผู้ที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง และปฏิบัติงานในหน้าที่ของสถานประกอบการในเขตดังกล่าว

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผู้ประกอบการ ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่ จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน

2. ผู้ประกอบการที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของ นักศึกษาที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน

3. ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของนักศึกษาที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน

4. ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของนักศึกษาที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน

5. ผู้ประกอบการที่มีขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกันต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของนักศึกษาที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนโดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน

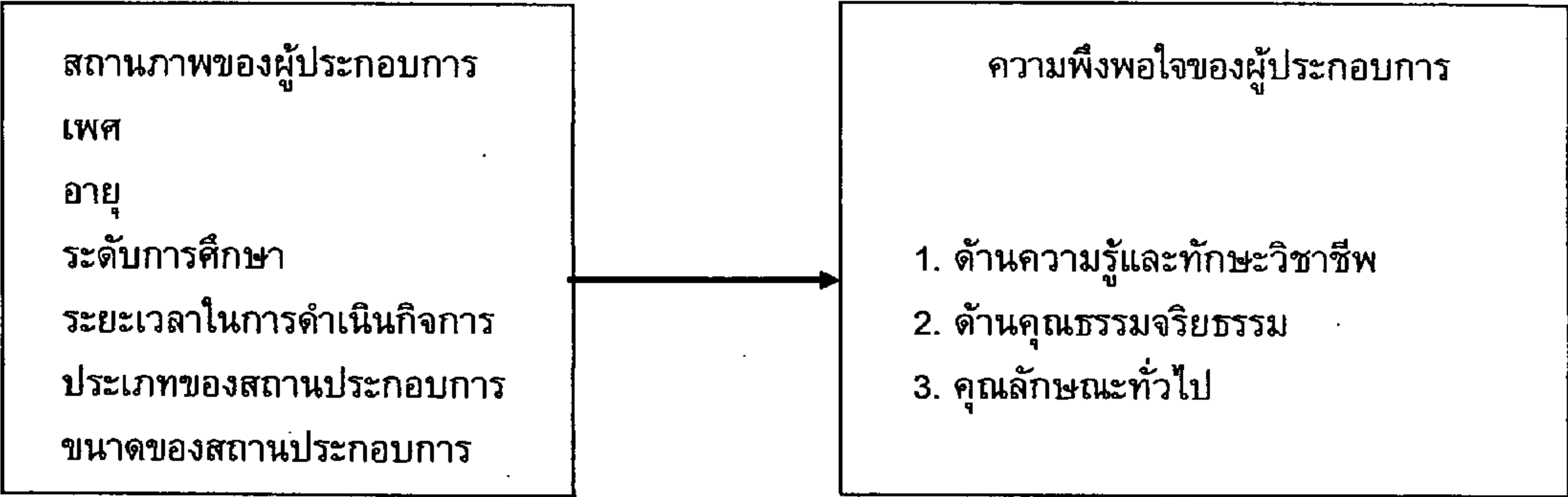
6. ผู้ประกอบการที่มีประเภทของสถานประกอบการแตกต่างกันต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของนักศึกษาที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนโดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ซึ่งได้นำเสนอแบ่งเป็น 8 หัวข้อดังต่อไปนี้

1. แรงงานกับการพัฒนาประเทศ
2. การศึกษานอกโรงเรียนเพื่อการพัฒนาอาชีพ
3. ความพึงพอใจ
4. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน
5. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แรงงานกับการพัฒนาประเทศ

แรงงานเป็นปัจจัยการผลิตประเภทหนึ่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อขบวนการผลิตและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันระบบการผลิตมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนจากระบบเกษตรกรรมมาเป็นระบบอุตสาหกรรม ซึ่งประชากรก็มีแนวโน้มที่จะทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นในการดำเนินการธุรกิจ การตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่าง ๆ ควรจะต้องกระทำอย่างระมัดระวังและนึกถึงมนุษย์สัมพันธ์ ทั้งนี้เพราะแรงงานเป็นปัจจัยการผลิตไม่สามารถแยกร่างกายและจิตใจของมนุษย์ออกจากกันได้อย่างเด่นชัด การใช้แรงงานจึงควรใช้ไปในทางที่เหมาะสมและมีการพัฒนาแรงงานให้มีคุณภาพดี จึงจะทำให้เกิดผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมได้ ดังคำแถลงนโยบายคณะรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่จันทร์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 มีนโยบายในด้านการพัฒนาแรงงาน ดังนี้ (ทักษิณ ชินวัตร. 2544 : ออนไลน์)

(1) ส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงานและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยรัฐบาลจะสนับสนุน มาตรการด้านการเงิน และการคลังเพื่อการพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงานสามารถ ตอบสนองความต้องการของวิสาหกิจในแต่ละชุมชนได้อย่างเหมาะสม และให้แรงงาน ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อลดปัญหาการว่างงาน และการอพยพเข้ามาทำงาน ในเมืองรวมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น

(2) ส่งเสริมมาตรการด้านการประกันสังคม ขยายขอบข่ายการให้สวัสดิการ ด้านแรงงาน เพื่อให้มีการคุ้มครองแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบอย่างเหมาะสม และให้มีระบบการคุ้มครองสุขภาพความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความคุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี

(3) ส่งเสริมให้เกิดระบบแรงงานสัมพันธ์ที่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหา พัฒนา และคุ้มครองแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นธรรม

(4) คุ้มครองแรงงานไทยในต่างประเทศไม่ให้อาเจียรัดเอาเปรียบจากนายหน้าจัดหา งานและนายจ้าง

(5) กำหนดมาตรการเหมาะสมสำหรับแรงงานต่างด้าว โดยคำนึงถึงความต้องการ แรงงาน ของภาคเอกชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายใน รวมทั้งส่งเสริม การพัฒนาแรงงานไทยขึ้นทดแทน

ในการศึกษาในหัวข้อแรงงานกับการพัฒนาประเทศ มีประเด็นศึกษาดังต่อไปนี้คือ 1.1 ความสำคัญของแรงงาน 1.2 ความหมายของแรงงาน และ 1.3 ความสำคัญของแรงงาน

1.1 ความสำคัญของแรงงาน

แรงงานเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจ ความสำคัญดังกล่าวอาจ แยกพิจารณา ได้ดังนี้ (เศรษฐศาสตร์แรงงาน.2539:52-56)

1. แรงงานเป็นพลังทางเศรษฐกิจ (economic force) เพราะแรงงานเป็นผู้ที่ทำ หน้าที่ผลิตและบริการเพื่อสนองความต้องการของสังคม ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงเป็นผู้ซื้อและนำสินค้า และบริการนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในทางเศรษฐศาสตร์จึงถือว่า แรงงานเป็นปัจจัยการผลิต ประเภทหนึ่งซึ่งต้องใช้ร่วมกับปัจจัยการผลิตประเภทอื่นๆ ดังนั้นเมื่อแรงงานได้รับการฝึกอบรมเป็น แรงงานที่มีคุณภาพก็จะกลายเป็นแรงงานที่มีฝีมือ มีความสามารถซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้ภาวะ เศรษฐกิจของประเทศเจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

2. แรงงานเป็นพลังทางการเมือง (political force) เมื่อแรงงานมีการรวมตัวกันโดย การก่อตั้งเป็นสหภาพแรงงาน ก็จะกลายเป็นกลุ่มที่มีพลัง มีอิทธิพลและมีอำนาจในการต่อรองซึ่ง สามารถที่จะบีบบังคับให้รัฐบาลดำเนินการตามที่ตนประสงค์ได้ นอกจากนี้ยังอาจเรียกร้องให้รัฐบาล ออกกฎหมายหรือกฎหมายที่จะเป็นประโยชน์แก่คนงานด้วย ดังจะเห็นได้ว่า ระบบการเมืองใน บางประเทศถึงกับมีการตั้งพรรคแรงงานขึ้น เพื่อให้คนงานได้มีโอกาสเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทน จะได้หาผลประโยชน์ให้แก่คนงานได้เต็มที่ เช่นในประเทศอังกฤษ เป็นต้น

3. แรงงานเป็นพลังทางสังคม (social force) แรงงานเป็นสมาชิกของสังคมได้รับการ ศึกษาการฝึกอบรมเพื่อให้มีความสามารถมีงานทำเพื่อมีรายได้และมีวัฒนธรรมร่วมกัน การอยู่ ร่วมกันในสังคมย่อมประกอบด้วย กิจกรรมต่างๆมากมาย เช่นเศรษฐกิจการเมืองการปกครอง ศาสนา สาธารณสุข ฯลฯ ดังนั้น คนงานก็จะเป็นแรงผลักดันให้รัฐบาลแก้ปัญหาของสังคม เป็นการ ช่วยพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น

1.2 ความหมายของแรงงาน

ความหมายของแรงงานได้มีบุคคลต่าง ๆ ได้ให้ความหมายดังต่อไปนี้(เศรษฐศาสตร์แรงงาน. 2539:52-56)

อัลเฟรด คูกได้ให้ความหมายของแรงงานว่า หมายถึง มนุษยชาติผู้ซึ่งทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อการดำรงชีวิตของตน

บลูม,นอร์ธวर्थ กล่าววว่าแรงงาน หมายถึง กำลังคนซึ่งเป็นพลเมืองของชาติที่มีอยู่หรือเป็นกำลังคนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อเลี้ยงชีพ ยกเว้นแม่บ้าน นักศึกษา คนชรา เด็ก และผู้ที่ไม่ประสงค์จะทำงาน

มีเลน ดับบลิว รูเลอร์ ได้ให้ทัศนะว่า แรงงาน หมายถึง บุคคลต่างๆ ซึ่งทำงานโดยได้รับค่าจ้าง หรือเงินเดือน โดยค่าจ้างหรือเงินเดือนที่ได้รับนั้นจะเป็นแหล่งที่มาแหล่งแรกของรายได้ในครอบครัวของเขา

วิลเลียม เอช คูนโฮเฟอร์ กล่าวไว้ว่า แรงงาน หมายถึง กำลังคนของมนุษย์ในการสร้างเศรษฐกิจขึ้น ไม่ว่าเศรษฐกิจเหล่านั้นจะเป็นทรัพย์สินของสังคม หรือบริการโดยตรงของมนุษย์ก็ตาม

ฮาโรล เอส โรเบิร์ตส์ ได้ให้คำจำกัดความคำว่าแรงงานโดยแยกเป็น 3 นัย

1. แรงงานหมายถึง การกระทำของมนุษย์ในการผลิตและการแจกจ่ายสินค้า และบริการ ซึ่งก่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ โดยผู้ดำเนินการได้รับค่าตอบแทนจากการกระทำนั้น
2. แรงงาน หมายถึง ผู้ทำงานที่ได้รับค่าจ้างโดยไม่รวม ผู้มีส่วนในการผลิตอื่นๆ เช่น ผู้ทำงานส่วนตัวและนักวิชาการ
3. แรงงาน หมายถึง กลุ่มของลูกจ้าง

ดังนั้นถ้าพิจารณาอย่างกว้างๆ แรงงาน หมายถึงการกระทำของมนุษย์ในการผลิตและในการแจกจ่ายสินค้าและบริการที่ก่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ โดยผู้ดำเนินการจะได้รับค่าตอบแทนในการกระทำนั้นๆ ความหมายของแรงงานในกรณีนี้จึงเป็นการตีความหมายโดยมองแรงงานในฐานะที่เป็นปัจจัยการผลิตประเภทหนึ่ง ซึ่งต้องใช้ร่วมกับปัจจัยการผลิตอื่นๆ เช่น ปัจจัยทุนและที่ดิน ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ทำงานโดยใช้กำลังกาย กำลังความคิดและได้รับผลตอบแทนในรูปต่างๆ เช่นเงินเดือน ค่าจ้างกำไร ฯลฯ จึงจัดว่าเป็นแรงงานทั้งสิ้น

จากคำจำกัดความข้างต้นดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า แรงงานควรมีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. เป็นบุคคลที่อยู่ในกำลังแรงงาน (labour force)
2. เป็นบุคคลที่ทำงานหรือพร้อมที่จะทำงานโดยใช้กำลังความสามารถทางร่างกาย หรือกำลังความคิด
3. เป็นผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือนหรือสิ่งตอบแทนอื่นๆ อันเกิดจากการใช้แรงงานของตน
4. การทำงานนั้นเป็นการสร้างเศรษฐกิจ เพื่อที่จะบำบัดความต้องการของบุคคลที่อยู่ในกลุ่มแรงงาน

1.3 ความสำคัญของแรงงาน

สมศักดิ์ มีทรัพย์หลาก (2529 : 368 - 369) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของแรงงาน และทรัพยากรมนุษย์ที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไว้ 2 ประเด็น คือ

1.3.1 ความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ในประเทศกำลังพัฒนาที่มีอัตราการเพิ่มของประชากรสูง มักประสบปัญหาในการสร้างงานให้เพียงพอแก่จำนวนประชากรที่มีอยู่ในวัยทำงาน และนอกจากนั้นยังพบว่า ผลผลิตภาพของประชากรโดยเฉพาะในสาขาการเกษตรค่อนข้างต่ำ การเพิ่มผลผลิตต่อแรงงาน อาจทำได้โดยการเพิ่มทุนแก่แรงงาน หรือโดยการปรับปรุงคุณภาพของแรงงาน และผลผลิตต่อคนสำหรับประชากรทั้งหมดอาจปรับให้สูงขึ้นได้โดยการสร้างงานเพิ่มขึ้นเพื่อลดการว่างงานแอบแฝงที่มีอยู่ สิ่งเหล่านี้เป็นการเพิ่มผลิตผลและรายได้ซึ่งนำความจำเป็นมาสู่ระบบเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ แม้ว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้จะขึ้นอยู่กับอัตราการลงทุน ขนาดและปริมาณการมีงานทำ แต่คุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ในฐานะหน่วยผลิตก็มีความสำคัญบุคคลที่แข็งแรงจะเป็นแรงงานที่มีประสิทธิภาพและทำงานหนัก ระบบเศรษฐกิจที่มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพเมื่อได้ผ่านการศึกษารวมทั้งการฝึกอบรมทั้งในและนอกระบบจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการค้นคว้าหาวิทยาการใหม่ๆ นำมาปรับปรุงเทคนิคในการผลิต ส่วนแรงงานในระดับสูงเช่น แพทย์ วิศวกร นักวิทยาศาสตร์ ครู ฯลฯ จะทำหน้าที่เป็นกำลังสำคัญที่นำไปสู่การค้นคว้าวิทยาการ และการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ทำให้ระบบเศรษฐกิจพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่บุคคลในระดับกลางและระดับต่ำจะเป็นผู้เสริมประสิทธิภาพในการทำงานมากกว่าเป็นผู้นำ

1.3.2 ความสำคัญของแรงงานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ความสำคัญของแรงงานที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้นอาจพิจารณาได้ 2 ลักษณะ คือ

1) ความสำคัญของแรงงานในด้านอุปสงค์

โดยที่แรงงานถ้ามองในแง่ของผู้บริโภค จะเห็นได้ว่าแรงงานย่อมมีความต้องการสินค้าและบริการตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และ ยารักษาโรค ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตมนุษย์ที่จะขาดไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันแนวโน้มของความต้องการสินค้าและบริการได้ขยายขอบเขตออกไปอย่างกว้างขวางและเพิ่มมากยิ่งขึ้น สามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการดำเนินงานธุรกิจได้เกือบจะทุกประเภท ทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงขึ้น ประกอบกับแรงงานของทุกประเทศในแต่ละปีมีอัตราเพิ่มขึ้นตลอดเวลา จึงทำให้ธุรกิจภาคต่างๆ ที่ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคขยายตัวออกไป ซึ่งในที่สุดจะมีผลทำให้ภาคธุรกิจเกิดความต้องการแรงงานและจ้างแรงงานเพิ่มมากขึ้น

เพราะฉะนั้น ความสำคัญของแรงงานในด้านอุปสงค์ที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจนั้น นอกจากจะก่อให้เกิดความต้องการในด้านสินค้าและบริการ และเกิดขยายตัวทางเศรษฐกิจแล้ว ยังมีผลทำให้เกิดความต้องการทางด้านแรงงานและการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

2) ความสำคัญของแรงงานในด้านอุปทานที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

นอกจากแรงงานจะมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ในด้านอุปสงค์แล้วด้านอุปทานของแรงงานหรือในฐานะปัจจัยการผลิตก็นับว่ามีความสำคัญเช่นกัน ทั้งนี้เพราะแรงงานเป็นปัจจัยการผลิตขึ้นในระบบเศรษฐกิจได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะมีผลต่อการผลิตมากหรือน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยบางประการ เช่น ผลผลิตภาพของแรงงาน (labour productivity) เป็นต้น

ความสำคัญของการกำลังแรงงาน ในฐานะปัจจัยการผลิตที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่เห็นได้ชัดเจนประการหนึ่งคือ การเปรียบเทียบอัตราความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศใดประเทศหนึ่งว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากการใช้ปัจจัยการผลิตประเภทใดมากน้อยเพียงใด ถ้าอัตราความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นผลสืบเนื่องมาจากการใช้สัดส่วน ของปัจจัยการผลิตประเภทแรงงานสูงกว่าปัจจัยการผลิตประเภทอื่นโดยเปรียบเทียบ ก็แสดงว่าการกำลังแรงงานเป็นปัจจัยการผลิตที่มีระดับความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศนั้นสูง ในทางตรงกันข้าม ถ้าอัตราความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศใด เป็นผลสืบเนื่องมาจากการใช้สัดส่วนของปัจจัยการผลิตประเภทอื่นโดยเปรียบเทียบ ก็แสดงว่าการกำลังแรงงานเป็นปัจจัยการผลิตที่มีระดับความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศนั้นต่ำและการศึกษาของ เทียนฉาย กิระนันท์ (2537 : 214 - 215) ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนานั้น ส่วนใหญ่เป็นผลเนื่องมาจากการใช้ปัจจัยการผลิตประเภทแรงงานมากกว่าการใช้ปัจจัยทุนทางกายภาพและปัจจัยอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านปริมาณมากกว่าด้านคุณภาพของแรงงาน

จากการศึกษาปัญหาการทำงานต่ำกว่าระดับของประเทศกำลังพัฒนา และจากกรณีของประเทศไทยจะเห็นได้ว่าค่อนข้างจะสอดคล้องกัน กล่าวคือ ปัญหาการทำงานต่ำกว่าระดับในด้านรายได้ค่อนข้างจะมีปัญหาและความรุนแรงมากที่สุด และมีแนวโน้มว่าจะมีปัญหเพิ่มขึ้น ซึ่งนอกจากจะมีผลกระทบต่อแรงงานโดยตรงที่มีรายได้ต่ำ อันเป็นสาเหตุของความแตกต่างทางด้านรายได้ระหว่างกลุ่มคนในประเทศแล้ว ประเทศกำลังพัฒนายังต้องสูญเสียผลประโยชน์จากการที่ไม่สามารถนำปัจจัยการผลิตแรงงาน ที่เป็นทรัพยากรที่สำคัญประเภทหนึ่งมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ (underutilization of labour) อีกด้วย จึงทำให้ประเทศกำลังพัฒนาไม่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็วเท่าที่ควร

โดยสรุป ทรัพยากรมนุษย์ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพมีผลต่อการพัฒนาและความเจริญทางเศรษฐกิจ ในการมีงานทำ การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การมีรายได้การออม ตลอดจนความก้าวหน้าในด้านเทคนิคและวิทยาการ กิจกรรมเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะยกระดับรายได้ประชาชาติให้สูงขึ้น และเพื่อเกิดความเป็นธรรมในสังคม ผลของการพัฒนาโดยส่วนรวมนั้นควรที่จะยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชากรส่วนใหญ่ให้สูงขึ้น (สมศักดิ์ มีทรัพย์หลากหลาย. 2529:85-86)

2. การศึกษานอกโรงเรียนเพื่อการพัฒนาอาชีพ

ในการศึกษาหัวข้อการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อการพัฒนาอาชีพ มีประเด็นที่ศึกษาดังต่อไปนี้ คือ ความเป็นมาของการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษานอกโรงเรียนกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

2.1 ความเป็นมาของการศึกษานอกโรงเรียน

สำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียนมีประวัติความเป็นมาดังต่อไปนี้ (สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. 2547 : ออนไลน์)

สำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2522 โดยใช้ชื่อในขณะนั้นว่า กรมการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) เป็นกรมหนึ่งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีรากฐานที่มั่นคงมาจาก “การศึกษาผู้ใหญ่” ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษของปี 2473 เป็นต้นไป ปี พ.ศ. 2483 รัฐบาลจึงได้จัดตั้งกองการศึกษาผู้ใหญ่ขึ้นในสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อรับผิดชอบงานการศึกษาผู้ใหญ่โดยตรง และได้ริเริ่มโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือทั่วประเทศ พร้อมกับประกาศใช้กฎหมายบังคับให้ประชาชนผู้ไม่รู้หนังสือที่มีอายุระหว่าง 20-45 ปี เสียค่าเล่าเรียนเป็นรายปีจนกว่าจะผ่านการทดสอบว่าเป็นผู้รู้หนังสือแล้ว โครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือดังกล่าวประสบความสำเร็จพอสมควรแต่ต้องหยุดชะงักไปเนื่องจากภาวะสงครามโลกครั้งที่ 2 ในช่วงระหว่าง 2513-2523 ภารกิจการดำเนินงานของการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ได้ขยายตัวและมีบทบาทหน้าที่เพิ่มมากขึ้น จนได้มีการตั้งกรมการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับประชาชนทั่วไปที่พลาด และขาดโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งในปัจจุบันมีฐานะเป็นสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน สังกัดสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ งานการศึกษานอกโรงเรียนเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวาง ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ มีกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบสำหรับให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่นอกกระบวนโรงเรียนได้มีโอกาสรับการศึกษา และการพัฒนาตามสภาพความพร้อมได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยให้บริการทางการศึกษาในหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การศึกษาสายสามัญการศึกษาสายอาชีพ และการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการและความเหมาะสมกับสภาพความพร้อม ของตนเองสาระที่สำคัญของการดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อเผยแพร่และเป็นข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้สนใจศึกษา ค้นคว้า เกี่ยวกับงานการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อประโยชน์กว้างขวาง อย่างต่อเนื่องต่อไป

ภารกิจหลักของสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. จัดการศึกษานอกโรงเรียน โดยมุ่งจัดการศึกษาให้กับประชาชนและผู้ด้อยโอกาสที่อยู่นอกกระบวนโรงเรียนให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อ่านออก เขียนได้ รวมทั้งการจัดการศึกษาสาย

สามัญและสายอาชีพในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อยกระดับการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับกลุ่มเป้าหมาย

2. ส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน ในรูปแบบของการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา สื่อรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา สื่อการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม และการจัดนิทรรศการวิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา

3. ส่งเสริมการศึกษาตามอัธยาศัย โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและทันสมัยรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เป็นไปอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาและรายการวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

โดยสรุปไม่ว่าจะเป็นภาระกิจในอดีตจนกระทั่งภารกิจในปัจจุบัน งานการศึกษานอกโรงเรียน ถือเป็นความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างมาก สำหรับยุคของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การศึกษานอกระบบโรงเรียนจึงได้เข้ามามีบทบาทต่อการจัดการศึกษาของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้กับบุคคลโดยทั่วไป ทุกเพศ ทุกวัย ได้ศึกษาหาความรู้การจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้กับบุคคลโดยทั่วไป ทุกเพศ ทุกวัย ได้ศึกษาหาความรู้ตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2.2 การศึกษานอกโรงเรียนกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ

ตามกลยุทธ์ กศน. สู่การปฏิบัติปีงบประมาณ 2548 สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน ระบุว่า ในปีงบประมาณ 2548 สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนมุ่งเน้นให้ประชาชนชาวไทยสามารถเข้าถึงโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ ทุกที่ ทุกเวลา อย่างทั่วถึง โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ คือ (สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. 2547 : ออนไลน์)

1. กลุ่มเป้าหมายแรงงานในสถานประกอบการ
2. กลุ่มเป้าหมายประชาชนและเยาวชนนอกโรงเรียน
3. กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่เฉพาะ (อาทิ พื้นที่สูง พื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พื้นที่ชายแดน และต่างประเทศ)
4. กลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะและปัญหาเฉพาะ (อาทิ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้ต้องขัง เด็กในสถานพินิจ ทหารกองประจำการ)

การดำเนินงานตามกลยุทธ์ กศน. สู่การปฏิบัติ ปีงบประมาณ 2548 มีจุดเน้นที่จะต้องตอบสนองกลุ่มโครงการตามกลยุทธ์และกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1. การสร้างสังคม/ชุมชนแห่งการเรียนรู้
2. การยกระดับการศึกษาให้กับกลุ่มเป้าหมายแรงงาน
3. การจัดการเรียนรู้สำหรับประชาชนและเยาวชนนอกโรงเรียน
4. การพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน
5. การสร้างพันธมิตร/เครือข่าย การจัดการศึกษานอกโรงเรียน

จะเห็นได้ว่าสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน ให้ความสำคัญกับแรงงานในสถานประกอบการโดยกำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมาย และยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนซึ่งมีการดำเนินงานอาทิการจัดหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โดยมีแนวทางการดำเนินการพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน มีดังต่อไปนี้ (สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. 2547 : ออนไลน์)

1. ประสานงานเพื่อขอรับรายชื่อกลุ่มเป้าหมายประชาชนที่มาขึ้นทะเบียนคนจนกับทางราชการ สํารวจกลุ่มเป้าหมายคนจนเพิ่มเติม และนำมาจัดทำเป็นฐานข้อมูลรวม โดยจำแนกตามสภาพการมีงานทำ ความสนใจ ความสามารถและความถนัดในการทำงาน และความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษา/การเรียนรู้เพื่อพัฒนาอาชีพ

2. สํารวจและจัดทำฐานข้อมูลความต้องการของตลาดแรงงาน โดยจัดทำข้อตกลงความร่วมมือการพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนร่วมกันระหว่างสถานศึกษา กศน. สถานศึกษาอาชีวศึกษา สถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ออกแบบกิจกรรมหรือโปรแกรมการศึกษา/การเรียนรู้สำหรับกลุ่มเป้าหมาย โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ความสนใจ ความสามารถและความถนัดในการทำงาน ความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษา/การเรียนรู้เพื่อพัฒนาอาชีพ

4. จัดกิจกรรมการศึกษา/การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนเลือกไว้ โดยจัดให้เรียนรู้ด้วยรูปแบบที่หลากหลายตามกิจกรรมหรือโปรแกรมการศึกษา/การเรียนรู้ที่ออกแบบไว้

5. จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมหกรรม “แก้จนคนชนบทและชุมชนเมือง” ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

6. ประเมินผลการจัดและปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมหรือโปรแกรมการศึกษา/การเรียนรู้ในการพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน

7. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุปบทเรียน และเผยแพร่แนวทางและรูปแบบการจัดการศึกษา/การเรียนรู้การพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนให้กับสถานศึกษา กศน. สถานศึกษาอาชีวศึกษา สถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ สามารถสรุปได้ ดังนี้
(การศึกษานอกโรงเรียน. 2536:12)

1. เพื่อพัฒนาประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจในโลกของงานอาชีพรู้จักเข้าใจตนเองและสังคม มองเห็นช่องทางประกอบอาชีพ

2. เพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประเภทต่างๆให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเท่าที่จำเป็น ในอาชีพที่ตัดสินใจทำและแสวงหาข้อมูลอาชีพจากแหล่งวิชาการต่างๆได้

3. เพื่อสร้างโอกาสให้บุคคลและกลุ่มบุคคลเข้าสู่อาชีพอย่างสัมพันธ์กับส่วนแบ่งของตลาดอาชีพของแรงงานที่มีอยู่

4. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปรับตัว ปรับอาชีพและพัฒนาอาชีพไปอย่างต่อเนื่อง
แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ ได้มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ดังนี้ (การศึกษานอกโรงเรียน. 2536 : 31)

1. การฝึกทักษะอาชีพ วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน โดยฝึกทักษะอาชีพในลักษณะการศึกษาอาชีพหลักสูตรระยะสั้นหรือกิจกรรมรูปแบบการสาธิตและการปฏิบัติจริงที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในอาชีพ

2. การเข้าสู่อาชีพ จัดกิจกรรมต่อเนื่องจากการฝึกทักษะอาชีพ หรือจัดเป็นกิจกรรมเฉพาะ เพื่อพัฒนากลุ่มเป้าหมายให้สามารถคิด วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความรู้ และพัฒนาตนเองเพื่อเข้าสู่อาชีพ โดยจัดให้มีกระบวนการแนะแนวอาชีพที่มีประสิทธิภาพ

3. การพัฒนาอาชีพ พัฒนาอาชีพของกลุ่มเป้าหมายในลักษณะกลุ่มพัฒนาอาชีพ โดยจัดให้มีการรวมกลุ่มของผู้มีอาชีพ ประเภทเดียวกัน เพื่อรวมเป็นเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนความรู้ แสวงหาความรู้ ประสบการณ์ตลอดจนพัฒนาอาชีพของกลุ่มโดยกระบวนการกลุ่ม

4. การพัฒนาอาชีพด้วยเทคโนโลยี พัฒนาอาชีพของกลุ่มเป้าหมายด้วยเทคโนโลยี โดยเน้นการจัดกิจกรรมให้กับกลุ่มเป้าหมายสถานประกอบการ และผู้ที่ต้องการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนากิจการและศักยภาพของตนเอง เช่นการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการพาณิชย์ การจัดสร้างระบบฐานข้อมูลหรือการนำเสนองานด้วยคอมพิวเตอร์ หรือการนำเครื่องมืออุปกรณ์ทันสมัยมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิต

2.3 หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

แสงจันทร์ อินทนนท์ (2536 : 44-48) กล่าวว่า การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น เริ่มจากกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการฝึกวิชาชีพแก่ประชาชน โดยมีกองการศึกษาผู้ใหญ่จัดดำเนินการ ส่วนกรมอาชีวศึกษาได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ และโรงเรียนสารพัดช่างขึ้น จนปีพ.ศ. 2535 ได้มีคำสั่งให้โอนโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ กองส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา ไปสังกัดกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา ในปี พ.ศ. 2520 – 2521 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศยุบโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ และใช้เป็นพื้นฐานในการจัดตั้งศูนย์การศึกษานอก

โรงเรียนจังหวัด ปัจจุบันมีศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนครบทุกจังหวัดทำหน้าที่บริการวางแผน ส่งเสริม และพัฒนางานการศึกษาสายอาชีพและกลุ่มสนใจ ให้บริการหลักสูตร คัดเลือกวิทยากร ท้องถิ่น สำรวจกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนนิเทศตรวจเยี่ยมติดตามผลงานของโรงเรียนผู้ใหญ่สายอาชีพ และกลุ่มสนใจการจัดการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นให้กับประชาชนในลักษณะของการศึกษานอกระบบ โรงเรียนเป็นการยกระดับความรู้ขั้นพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีอาชีพมีรายได้ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ที่เป็นการดำเนิน ชีวิตจริงในสังคม ทั้งนี้อาศัยแหล่งวิทยากรในชุมชน ภูมิปัญญาชาวบ้านที่ประสบผลสำเร็จในการ ประกอบอาชีพและทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเอง พัฒนาและขยายขอบข่ายของอาชีพที่ทำและมีส่วนในการ พัฒนาชุมชนที่ตนอาศัยให้เจริญขึ้น จึงจัดว่าเป็นการศึกษาโดยชุมชน เพื่อประโยชน์ของคนในชุมชน อย่างแท้จริง (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2534 : 196 – 201 ; อ้างอิงจาก ทวีป อภิลิทธิ์ 2533)

กล่าวได้ว่า การศึกษาวิชาชีพในการศึกษานอกโรงเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมี โอกาสฝึกอาชีพระยะสั้นเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่ต้องการได้ หรือเพื่อฝึกเพิ่มเติมในส่วนที่ ขาดในอาชีพที่กำลังประกอบอยู่ หรือที่จะประกอบต่อไปให้สมบูรณ์หรือเพื่อสามารถประกอบ อาชีพนั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น

2.3.1 ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (พวงสุวรรณ พันธ์มะม่วง 2541 : 19 ; อ้างอิงจาก เสาวนีย์ เลวลัย 2536 : 294) มีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในการทำงาน อันจะเป็นพื้นฐานที่ เพียงพอแก่การดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ
2. เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในอาชีพที่ดำเนินอยู่ เป็นการยกระดับความเป็นอยู่ ของประชาชนให้ดีขึ้น เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและประเทศชาติเป็นส่วนรวม
3. เพื่อส่งเสริมให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพรองจากอาชีพเดิมที่ประกอบ อยู่และให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในอันที่จะเพิ่มพูนรายได้ให้สูงขึ้น
4. เพื่อให้รู้จักตนเอง สังคม และองค์กรประกอบอื่นที่จำเป็นต้องใช้เป็นข้อมูลในการ ประกอบอาชีพ

สุนทร สุนันท์ชัย (2533 : 258) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายในการศึกษาวิชาชีพ มีดังนี้

1. การฝึกเพื่อให้บุคคลมีงานทำ (Job Training / Training For Employment)
2. การฝึกให้บุคคลประกอบอาชีพส่วนตัว (Training For Self-Employment)
3. การฝึกเพื่อปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง (Training For Self Improvement)

วินัย สายหงษ์ (ฉวีวรรณ ริบรวมทรัพย์ 2540 : 14 -15 ; อ้างอิงจาก วินัย สายหงษ์ : 18 – 24) ได้เสนอแนวทางในการจัดการศึกษาวิชาชีพซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาวิชาชีพเพื่อประกอบอาชีพอิสระ
2. การจัดการศึกษาวิชาชีพเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน
3. การจัดการศึกษาวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต (ทักษะพื้นฐาน)

สุธิดา แสนสุข (ปิยะ คำต่าย 2539 : 43-44 ; อ้างอิงจาก สุธิดา แสนสุข 2527) ได้ศึกษาหน่วยงานรัฐบาลในการให้การศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และสรุปความคิดออกมาได้ว่า

1. ให้การศึกษาด้านอาชีพเพื่อส่งเสริมให้ประหยัด
2. ให้การศึกษาด้านอาชีพเพื่อส่งเสริมการเพิ่มพูนรายได้
3. ให้การศึกษาด้านอาชีพเพื่อให้ยึดเป็นอาชีพ

อุดม เขยกิจวงศ์ (2541 : 20-21) กล่าวว่า การศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นมีความมุ่งหมาย คือ

1. ฝึกอบรมให้ผู้เรียนเป็นคนคิดเป็น
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้มีเครื่องมือในการเสาะแสวงหาความรู้ต่อไป
3. เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนได้นำความรู้ ทักษะที่จำเป็นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
4. เพื่อส่งเสริมและรักษาวรรณธรรมอันดีงามซึ่งเป็นมรดกของชาติ

ดังนั้น โดยสรุปแล้ว จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเป็นไปเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของประชาชนในการคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาต่างๆ ในด้านทักษะวิชาชีพ ที่ประสบในชีวิตจริง นอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาสมรรถภาพเฉพาะอย่างให้ตรงกับความต้องการ ความสนใจและความถนัดของประชาชน ทำให้ประชาชนสามารถตามทันโลกซึ่งเปลี่ยนแปลงรวดเร็วได้โดยไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ

2.3.2 การจัดการศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น

สมบัติ สุวรรณพิทักษ์และคณะ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2534 : 66 – 76 ; อ้างอิงจาก สมบัติ สุวรรณพิทักษ์และคณะ 2533) กล่าวว่าวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนในเวลาสั้นๆ เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีเวลาน้อย หรือมีกำลังทรัพย์ไม่เพียงพอใช้เวลาเรียนไม่เกิน 300 ชั่วโมง สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถกำหนดหลักสูตรขึ้นเองได้ มีลักษณะเป็นการจัดการชั้นเรียนวิชาชีพประเภทประจำที่ จัดสอนโดยใช้สถานที่ของโรงเรียนที่เปิดสอนกลางวัน ซึ่งมีครูและอุปกรณ์การสอนพร้อมอยู่แล้ว นักศึกษาที่สมัครเรียนแต่ละหมวดวิชาต้องชำระเงินบำรุงการศึกษา และค่าวัสดุฝึกตามอัตราที่กำหนดไว้ เรียนสำเร็จแล้วได้รับประกาศนียบัตรของกระทรวงศึกษาธิการ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ วิชาที่เปิดสอนแบ่งออกได้ดังนี้

1. วิชาชีพด้านอุตสาหกรรม ได้แก่ ช่างเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างเชื่อม ช่างก่อสร้าง
2. วิชาชีพด้านเกษตรกรรม ได้แก่ การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การทำนาแผนใหม่ และการเพาะเห็ด
3. วิชาชีพด้านคหกรรมและการช่างทั่วไป ได้แก่ ช่างตัดผม-เสริมสวย ช่างตัดเสื้อสตรี ช่างตัดผม อาหาร-ขนม ประดิษฐ์ดอกไม้ และการถักทอ วิชาเครื่องหนัง ช่างจักสาน ช่างปั้น
4. วิชาชีพด้านธุรกิจ ได้แก่ วิชาพิมพ์ดีด การบัญชี การเลขานุการ ภาษาอังกฤษต่างประเทศ และชาวเลข
5. อื่นๆ เช่น สาขาวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ อาทิจ วิชาดนตรีไทย ดนตรีสากล ปัจจุบันหน่วยงานและสถาบันการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน รวมถึงสถาบันการศึกษาเอกชน ได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นมากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าเป็นการสอนที่น่าจะส่งผลต่อการนำไปใช้ได้ทันที หลังจากที่มีการเรียนการสอนจบลง ซึ่งมีข้อน่าสังเกตว่าค่าใช้จ่าย และระยะเวลาในการศึกษาในสถาบันต่างๆ มีความแตกต่างกัน

3. ความพึงพอใจ

ได้มีบุคคลต่างๆได้ให้ความหมายของความพึงพอใจดังนี้

3.1 ความหมายของความพึงพอใจ

หลุยส์ จาปาเทศ (2533 : 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (Need) ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

ดิเรก ฤกษ์หรรษา (สมพร ตั้งสะสม 2537 : 19 ; อ้างอิงจาก Direk. 1972 : 35) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพึงพอใจ ในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น

ความพึงพอใจตามความหมายของพจนานุกรมทางด้านจิตวิทยา (สมพร ตั้งสะสม. 2537 : 18 ; อ้างอิงจาก Chaplin. 1968 : 437) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า เป็นความรู้สึกของผู้ที่มารับบริการต่อสถานบริการตามประสบการณ์ที่ได้รับ จากการเข้าไปติดต่อขอรับบริการในสถานบริการนั้นๆ

สมยศ นาวิการ (2539:394) ได้ให้ ความหมายของความพึงพอใจไว้ หมายถึง ความรุนแรงของความต้องการของผู้ปฏิบัติงานสำหรับผลลัพธ์ที่ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง

กมล รักสงวน (2540:4) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงาน คือความรู้สึกที่ดีต่องาน และสภาพการทำงาน ต่อเพื่อนร่วมงานต่อลักษณะงาน ผลประโยชน์สิ่งตอบแทนในการทำงาน การได้รับการยกย่องความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

เทพนม เมืองแมน และสรวง สุวรรณ (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นภาวะของการมีอารมณ์ในทิศทางบวกที่มีผลเกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินประสบการณ์ สิ่งที่เขาได้ไประหว่างการเสนอให้กับสิ่งที่ได้รับ จะเป็นรากฐานแห่งความพึงพอใจ และไม่พึงพอใจได้

วุฒิชัย จานง (2540:2) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกที่เต็มใจและพร้อมใจในการปฏิบัติงาน โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นจากแรงจูงใจและ/หรือสิ่งจูงใจขององค์กรหรือผู้บังคับบัญชา

วิมลสิทธิ หรยางกูร (อติเรก พงษ์กายี 2540 : 14 ; อ้างอิงจาก วิมลสิทธิ หรยางกูร 2526 : 74) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนที่มีสัมพันธ์กับระบบโลกทัศน์ ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี เลว พอใจ ไม่พอใจ สนใจ ไม่สนใจ เป็นต้น

ทิฟฟินและแมคมิค (อติเรก พงษ์กายี 2540 : 15 ; อ้างอิงจาก Tiffin and Mc. Comic 1965 : 349) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ ที่ตั้งอยู่บนความต้องการพื้นฐาน (Basic Needs) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์ และสิ่งจูงใจ (Incentive) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541 : 44 - 48) ได้รวบรวมความหมายของความพึงพอใจของลูกค้า ว่าเป็นระดับความรู้สึกของลูกค้าที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ หรือการทำงานของผลิตภัณฑ์ กับการคาดหวังของลูกค้า ระดับความพอใจของลูกค้าจะเกิดจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์ตามผลิตภัณฑ์ และความคาดหวังของบุคคล การคาดหวังของบุคคลเกิดจากประสบการณ์และความรู้ในอดีตของผู้ซื้อจากการตลาดและฝ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าโดยพยายามสร้างคุณค่าเพิ่ม (Value Added) การสร้างคุณค่าเพิ่มจากการผลิต (Manufacturing) และจากการตลาด (Marketing) รวมทั้งมีการทำงานร่วมกันกับฝ่ายต่างๆ โดยยึดหลักการสร้างคุณภาพรวม (Total Quality) คุณค่าเกิดจากความแตกต่างทางการแข่งขัน

ธีรวุฒิ บุญยโสภณ (2541 : 45) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจในการทำงานว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากทัศนคติด้านต่างๆ ของบุคคลที่มีต่องานที่เขาทำ ซึ่งรวมทั้งองค์ประกอบอื่นๆ ที่สัมพันธ์กับงานที่เขา เช่นสวัสดิการ มีความมั่นคง มีโอกาสก้าวหน้า ค่าจ้างสูง เพื่อนร่วมงานดี ผู้บังคับบัญชาดี งานที่ทำท้าทายความสามารถ เป็นต้น

กู๊ด (Good.1973 : 320) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง คุณภาพสภาพหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่างๆและทัศนคติของบุคคลที่มีต่องาน

โวลแมน (Volman.1973 : 384) ได้สรุปความหมายความพึงพอใจไว้อย่างสั้นๆว่า หมายถึง ความรู้สึกมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จในการทำงาน

เดวิส (Davis.1983 : 2175A) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในการทำงานว่า หมายถึง ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความหวังของผู้ปฏิบัติงานและผลประโยชน์ที่ได้รับ

h 303639 ๑

ลูธานส์ (Luthans.1992 : 114)กล่าวว่า ความพึงพอใจในงานหมายถึงความพอใจหรือภาวะอารมณ์ทางบวกที่เป็นผลมาจากการประเมินของบุคคล เกี่ยวกับงานหรือประสบการณ์จากงาน ลูธานส์ สรุปว่าการศึกษาความพึงพอใจ ในงานต้องศึกษา 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การศึกษาความพึงพอใจในงานในรูปอารมณ์ตอบสนองต่อสถานการณ์การทำงานศึกษาความพึงพอใจ ในงานเป็นเรื่องเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการทำงานกับสิ่งที่คาดหวังและศึกษาความพึงพอใจในงาน ในลักษณะทัศนคติ ต่องานในมิติต่างๆ ซึ่งสมิท (Smith) แคนดอล (Kendal) และฮูลิน (Hulin) ได้เสนอว่าการศึกษาความพึงพอใจในงานต้องศึกษาทัศนคติหรือการตอบสนองอารมณ์ที่ต่อลักษณะสัณฐานของงาน รวม 5 มิติ คือ ตัวงาน ค่าจ้าง โอกาสก้าวหน้า หัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงาน (อ้างอิงจาก ธีรวุฒิ บุญยโสภณ (2541 : 48)

คอตเลอร์ และอาร์มสตรอง (Kotler & Armstrong Gary 1996 : 572) กล่าวถึงความพึงพอใจของลูกค้าว่าเป็นการตัดสินใจของลูกค้าที่มีต่อการนำเสนอคุณค่าทางการตลาดและทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อนั้น จะเกี่ยวข้องกับรูปแบบของสินค้าที่นำเสนอออกมา และเชื่อมโยงไปถึงความคาดหวังของลูกค้า โดยลูกค้าแต่ละรายอาจจะมีระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกัน โดยถ้ารูปแบบที่นำเสนอสินค้ามีความคาดหวังที่ต่ำ ลูกค้าจะไม่พึงพอใจเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามความคาดหวังยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ซื้อในอดีตของลูกค้า ความคิดเห็นของเพื่อนและผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลของนักการตลาดและคู่แข่งที่นำเสนอหรือสัญญาไว้ นักการตลาดจะต้องระมัดระวังในเรื่องระดับความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญ

จากความหมายในข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือสภาพทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกทางด้านบวก และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ สิ่งนั้นสามารถที่จะสนองตอบความต้องการของบุคคลนั้นได้ ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับค่านิยม และประสบการณ์ที่ได้รับของบุคคลนั้น

3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีองค์ประกอบคู่ของเฮิร์ซเบิร์ก

ทฤษฎีองค์ประกอบคู่ของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg , 1971 อ้างในสุภาพร สัทธิชัย , 2544 : 9) ได้เสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความพึงพอใจไว้ ซึ่งแนวคิดตามทฤษฎีดังกล่าวจะมีองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความชอบหรือไม่ชอบในงานของแต่ละบุคคล แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบหรือเรียกว่าปัจจัย 2 ด้าน คือ

1. ปัจจัยจูงใจ ปัจจัยด้านนี้เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการจูงใจให้คนชอบในงาน และเป็นตัวที่กระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจในงาน เพราะปัจจัยด้านนี้เน้นการตอบสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งได้แก่

1) ความสำเร็จในการทำงาน หมายถึง การที่เมื่อบุคคลทำงานเสร็จสิ้น ประสบความสำเร็จ ย่อมเกิดความพึงพอใจในงานนั้นๆ

2) การได้รับความยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลทั้งภายในหน่วยงานด้วย เช่น อาจได้รับการชมเชยยกย่องหรือการแสดงความยินดีเมื่อได้ทำงานดังกล่าว

3) ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ หมายถึง งานที่น่าสนใจ ท้าทาย เป็นงานที่สามารถกระทำได้ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเพียงผู้เดียว

4) ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการ ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจ และรับผิดชอบต่องานนั้นอย่างเต็มที่

5) ความก้าวหน้า หมายถึง การได้รับความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานนั้น เช่น อาจมีการได้รับเลือกตำแหน่งสูงขึ้น มีโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้มากขึ้น มีโอกาสพัฒนาตนเองมากขึ้นด้วย

2. ปัจจัยสุขวิทยา หรืออาจเรียกว่า ปัจจัยวิทยา หรือปัจจัยคำจุนก็ได้ปัจจัยด้านนี้เป็นปัจจัยที่ช่วยคำจุนให้บุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานต่อไป ซึ่งถ้าหากบุคคลขาดปัจจัยด้านนี้จะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน แต่มิใช่ว่าปัจจัยด้านนี้จะเป็นตัวช่วยให้เกิดแรงจูงใจแต่อย่างใด ซึ่งมักเป็นปัจจัยที่มาจากสิ่งแวดล้อมของงาน หรืออาจพูดได้ว่าเป็นปัจจัยภายนอกตัวบุคคลก็ได้ ซึ่งได้แก่

1) เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนหรือค่าจ้างตอบแทนทำรับงานจากการเข้ามาทำงานในหน่วยงานนั้นๆ อาจรวมถึงการเลื่อนขั้นเงินเดือนของหน่วยงานนั้นด้วย

2) โอกาสได้รับความก้าวหน้าในอนาคต หมายถึง การที่บุคคลได้รับการเลื่อนตำแหน่ง อาจหมายความรวมถึง สถานการณ์ ที่ทำให้บุคคลมีโอกาสดำเนินการก้าวหน้าในการทำงานด้านนั้นด้วย

3) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หมายถึง การที่ได้มีการติดต่อสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นกริยา วาจา ท่าทางต่างๆ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และความเข้าใจและสามารถร่วมปฏิบัติงานด้วยกันได้อย่างดี

4) สถานะของอาชีพ หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ได้รับการยอมรับและมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีในสังคมนั้นๆ

5) นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง แนวทางการปฏิบัติและการบริหารองค์กรในงานนั้นๆ

6) สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพทั่วไปทางกายภาพ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เช่น สถานที่ทำงาน อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ รวมทั้งบรรยากาศในการทำงานด้วย

7) ชีวิตส่วนตัว หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีต่อผลจากการได้เข้าทำงานนั้น และมีผลกระทบโดยตรงหรือทางอ้อมต่อชีวิตส่วนตัวหรืองานที่ทำโดยขัดต่อความรู้สึกของตนเอง

8) ความมั่นคงในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความยั่งยืนของอาชีพในการทำงาน

9) วิธีการปกครองบังคับบัญชา หมายถึง วิธีการในการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาในการบริหารงานของหน่วยงาน ตลอดจนความยุติธรรมในการบริหารงานนั้นด้วย

เฮอริชเบิร์ก ได้อธิบายพอสรุปได้ว่า ปัจจัยจูงใจเป็นปัจจัยด้านหนึ่งที่ทำให้เป็นแรงจูงใจให้คนเกิดความพึงพอใจในงานนั้น แต่ถ้าหากขาดปัจจัยวิทยากร หรือปัจจัยคำจูนนี้อาจมีผลทำให้บุคคลเกิดความไม่พอใจในงานนั้นด้วย จะเป็นว่าปัจจัยวิทยากรเป็นเสมือนเครื่องคำจูนให้ปัจจัยจูงใจคงอยู่ต่อไป จึงควรมีทั้ง 2 ด้าน อย่างพอดีจึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในงานนั้น

สิ่งจูงใจที่เป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจของ Barnard

บาร์นาร์ด (Barnard, 1968 อ้างถึงใน สุภาพร สิทธิชัย 2544 : 10) พบว่าสิ่งจูงใจที่เป็นเครื่องกระตุ้นให้คนเกิดความพอใจ ประกอบด้วย

1. สิ่งจูงใจที่เป็นของวัตถุ เช่น เงิน สิ่งของอื่นๆ
2. สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับโอกาสของบุคคล หมายถึง โอกาสที่จะมีชื่อเสียงได้รับเกียรติยศ ได้รับการยอมรับ
3. สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับสภาพทางกายภาพที่ปราศณา ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ สภาพแวดล้อม
4. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง การที่หน่วยงานสนองความต้องการของบุคคลในด้านความภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ
5. ความดึงดูดใจทางสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ฉันท์มิตร การยกย่องนับถือซึ่งกันและกัน
6. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับสภาพการทำงานโดยปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมตรงกับความสามารถ และให้สอดคล้องกับทัศนคติของแต่ละบุคคล
7. โอกาสที่จะมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมงานทุกชนิดที่หน่วยงานจัดให้มีขึ้น ช่วยให้ผู้บุคลากรมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนสำคัญของหน่วยงาน
8. สภาพการอยู่ร่วมกันอย่างฉันท์มิตร หมายถึง ความพอใจของบุคคลที่อยู่ร่วมกันฉันท์มิตร รู้จักกันอย่างกว้างขวาง สนับสนุนกลมเกลียวร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการทำงาน

3.3 ความพึงพอใจของสถานประกอบการ

ความหมายของความพึงพอใจ ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่แสดงออก และสามารถสังเกตเห็นได้ (Overt Behavior) และเป็นปัจจัยประเภทหนึ่งที่สะท้อนประสิทธิภาพ ของการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด ความพึงพอใจเกิดขึ้นได้เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ทำให้มีความรู้สึกทางบวกทำให้มีความสุข เพราะสำเร็จตามที่มุ่งหวัง (ธารรงค์ อุดมไพจิตรกุล 2543 : 91)

จากความหมายดังกล่าว ความพึงพอใจของสถานประกอบการ คือ ความรู้สึก หรือความคิดเห็นทางบวกที่มีต่อแรงงานอันเนื่องมาจากสถานประกอบการ ได้รับการตอบสนองความต้องการ คือ เป้าหมายของสถานประกอบการจากแรงงานที่จ้างไว้

โดยสถานประกอบการมีเป้าหมายในการลงทุนผลิต คือ ความต้องการกำไรสูงสุด มีประสิทธิภาพในการผลิตหรือสามารถเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) รายได้ (Income Earning) ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และอัตราผลตอบแทนในการลงทุนจะต้องคุ้มทุนเป็นเป้าหมาย

ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่จะเกิดขึ้น จากการลงทุนด้านแรงงานอันเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตนั้น ก็เนื่องด้วยได้รับการตอบสนองในการที่องค์กรได้บรรลุเป้าหมาย นั่นคือ การเพิ่มผลิตภาพในการผลิต ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่สถานประกอบการต้องตัดสินใจว่า ควรจะจ้างแรงงานอย่างไร เพื่อให้ได้รับกำไรสูงสุดจากการจ้างงาน เพื่อสถานประกอบการจะสามารถใช้ปัจจัยและเครื่องมือต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ อันเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าได้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้นได้เกิดประโยชน์สูงสุด

ฉะนั้นความพึงพอใจของสถานประกอบการ จะเกิดขึ้นได้เมื่อแรงงานมีคุณลักษณะ ที่จะสามารถเพิ่มผลิตภาพ อันเป็นการตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ

4. คุณลักษณะของแรงงานที่พึงประสงค์ในตลาดแรงงาน

4.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542(2546) ได้ให้ความหมายคุณลักษณะไว้ว่า คุณลักษณะ หมายถึง เครื่องหมายแห่งความดีสิ่งที่เป็นลักษณะประจำลักษณะที่ดี

คุณลักษณะที่สถานประกอบการแต่ละแห่งต้องการย่อมแตกต่างกันไป ตามจุดประสงค์ของนายจ้างโดยที่นายจ้างเป็นผู้กำหนดขึ้น และคุณลักษณะก็จะขึ้นอยู่กับตำแหน่งงานส่วนหนึ่งในตำแหน่งที่เหมือนกันก็อาจมีคุณสมบัติพิเศษหรือเงื่อนไขแตกต่างกันไปก็ได้

เมธี ปิลันธนาพันธ์ (2531 : 40) ได้กล่าวถึง การสำรวจความต้องการแรงงานในภาคกลาง จากสถานประกอบการ 460 แห่ง และสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยเทคนิค 13 แห่ง ในเขตภาคกลาง ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการปรากฏผลสำรวจที่น่าสนใจว่าคุณสมบัติของผู้จบการศึกษา ระดับอาชีวศึกษาที่สถานประกอบการต้องการเรียงลำดับจำนวนมากลงไป 7 อันดับแรก สถานประกอบการมิได้แสดงข้อมูลต้องการแรงงานที่มีความรู้หรือมีทักษะในงานอาชีพสูงแต่อย่างใดแต่กลับมีความต้องการ ดังนี้ คือทำงานเป็นกะได้ สู้งาน ขยัน อดทน ผ่านการเกณฑ์ทหาร บุคลิกดี หรือมนุษยสัมพันธ์ดี ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไปทำงานต่างจังหวัด มีระเบียบวินัยมีความรับผิดชอบ และรอบคอบ

กรมอาชีวศึกษา (2530 : 12-13 อ่างใน พงษ์ศักดิ์ บุญญะสิทธิ์) ได้รวบรวมบทสัมภาษณ์คนอย่างไรที่นายจ้างต้องการ และสรุปได้ว่าคุณสมบัติที่นายจ้างต้องการคือคุณสมบัติทางด้านวิชาการและด้านคุณธรรมและจริยธรรม กล่าวคือมีความอดทน มีวินัย มีความซื่อสัตย์ มีน้ำใจ มีความรับผิดชอบ มีเจตคติที่ดี และคุณสมบัติอื่นเช่นความสามารถในการปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น บุคลิกภาพดี และมีความเป็นผู้นำและได้เสนอคุณสมบัติพิเศษบางประการที่ทำให้มีโอกาสในการมีงานทำคือ

1. มีความรู้วิชาการ และวิชาชีพเป็นอย่างดี
2. เป็นคนดี มีคุณธรรม ให้นายจ้างเกิดความไว้วางใจ
3. บุคลิกภาพดี พร้อมที่จะทำงาน
4. มีประสบการณ์ โดยผ่านงานมาบ้างแล้ว
5. มีสิ่งอำนวยความสะดวกบางประการที่มีความจำเป็นเช่น รถยนต์
6. มีความรู้ความสามารถพิเศษ เช่นด้านภาษา ด้านคอมพิวเตอร์
7. เป็นโสดจะมีโอกาสมากกว่า เพราะมีความคล่องตัวในการทำงาน

นวลศิริ เปาโลหิตย์ (2530 : 195) ได้ศึกษามาตรการ 5 ประการในการรับคนเข้าทำงานของกลุ่มบริษัท รอยัลดัตช์ เซลล์ ซึ่งกลายเป็นหลักเกณฑ์ที่วงการบริหารงานบุคคลยอมรับว่าเหมาะสมและสอดคล้องกับโครงการพัฒนานักบริหารทุกระดับมากที่สุด และสรุปคุณสมบัติผู้สมัครงานได้ดังนี้

1. ความสามารถในการที่จะมองเห็นเหตุการณ์ต่างๆ หรือปัญหาได้กว้างไกลกว่าปกติ (Helicopter Quality) ซึ่งจะได้เปรียบคนอื่นเมื่อมีความสามารถเห็นการณ์ไกล
2. ความสามารถในการวิเคราะห์เหตุการณ์ หรือปัญหา (Power of Analysis) ซึ่งมีความสามารถในการคาดคะเนได้ด้วยว่าการแก้ปัญหาแต่ละอันจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาลูกโซ่ติดตามมา
3. ความสามารถในการเชิงจินตนาการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความคิดใฝ่ฝันในสิ่งใหม่ๆ ที่น่าสนใจ (Imagination) บุคคลประเภทนี้มักจะปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าอยู่เสมอเป็นนิจ และไม่ยอมอยู่คงที่
4. ความสามารถที่จะทำให้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นความจริง (Sense of reality) ไม่ใช่มีเพียงการเพ้อฝันซึ่งเป็นไปไม่ได้และเสียเวลา
5. ความสามารถในการเชิงมนุษยสัมพันธ์สูง (Human Relationship) เพื่อจะปรับตนให้เข้ากับกลุ่มและสังคมใดๆก็ได้ เพื่อความมีประสิทธิภาพขององค์การ

4.2 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

การจัดการศึกษา เป็นภารกิจหลักของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง เพื่อผลิตกำลังคน และพัฒนากำลังคนสนองความต้องการของสถานประกอบการ และตลาดแรงงาน รวมไปถึงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม ปลุกฝังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรู้ทักษะและวิชาชีพ ความรับผิดชอบ คุณธรรมจริยธรรมและบุคลิกลักษณะที่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงได้แบ่งคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาเป็น 3 ด้านดังนี้

ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

บัญญัติ กุศลสถาพร (2532 : 29) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการคุณลักษณะของแรงงานภาคอุตสาหกรรม ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการจำนวน 43 คนซึ่งมีขนาดแตกต่างกันในเขตพื้นที่การอุตสาหกรรม 3 จังหวัด

จากเอกสารและงานวิจัยพอสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการที่มีจำนวนลูกจ้างต่างกันให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาต่างกัน เช่น ผู้ประกอบการให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของลูกจ้างเป็นอันดับแรกคือ คุณลักษณะในด้านความอดทน ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความขยันหมั่นเพียรและสามารถปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ส่วนด้านวิชาการเป็นอันดับรอง

คุณสมบัติด้านทักษะวิชาชีพถูกกำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ อันเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางตามแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 ด้านการผลิตกำลังคน โดยกำหนดเอาไว้ว่า(สำนักงานนโยบายและแผนกระทรวงศึกษาธิการ.2539 : 1-7)

1. ทักษะเพียงพอที่จะประกอบอาชีพเฉพาะทาง และมีทักษะพื้นฐานเพียงพอที่จะปรับเปลี่ยนเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนไป
2. มีนิสัยในการทำงานที่ดีประกอบสัมมาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการเป็นลูกจ้างและการประกอบอาชีพอิสระ
3. สามารถพัฒนาสัมมาชีพจนสามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้
4. สามารถพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น และในพื้นที่เพื่อความมั่นคง เพื่อเป็นการลดช่องว่างของรายได้ระหว่างคนในเมืองและชนบท และช่วยให้คนไม่ทิ้งถิ่น

ราณี อมรินทร์รัตน์. (2542 : 48) กล่าวถึงความรู้ ที่จะต้องนำไปประยุกต์ใช้ให้ถูกต้องตามภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ และความรับผิดชอบ ได้แก่ ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาอบรมในสถาบันการศึกษา ซึ่งอาจจะตรงกับงานที่ปฏิบัติอยู่หรือไม่ตรงทีเดียว แต่ก็อาจจะใช้ประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานได้ และความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ทำงานที่ผ่านมาอาจเป็นพื้นฐานเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เช่นกัน

ทักษะ (Skills) ที่จะต้องฝึกฝนให้เกิดเป็นความชำนาญ จนสามารถปฏิบัติทักษะที่ใช้สำหรับการสร้างสัมพันธ์ และบริการประกอบด้วย

ทักษะทางเทคนิค (Technical Skills) คือความสามารถที่ใช้เทคนิคต่างๆได้อย่างชำนาญตามลำดับขั้นตอน และวิธีการปฏิบัติ

ทักษะทางความคิด (Conceptual Skills) คือความสามารถที่จะคิดเข้าใจ และรู้ถึงเหตุผลของปัญหา รวมถึงสามารถคิดแก้ไขด้วยความชำนาญ โดยอาศัยประสบการณ์ หรือความรู้อันเกิดจากการศึกษาอบรม

ทักษะมนุษย์ (Human Skills) คือความสามารถเข้ากับคนอื่นได้ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ อยู่ร่วมกับคนอื่นได้ และสามารถเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในหมู่คณะด้วย

คุณลักษณะด้านความรู้และทักษะ หมายถึง ความรู้ และทักษะที่ได้จากการเรียนรู้และนำไปใช้ ในการทำงานให้ได้มาตรฐานของงานที่ได้ฝึกฝนมา หรือลักษณะของความรู้ความสามารถ พฤติกรรม ทักษะที่สามารถคาดคะเนได้ตามความต้องการเพื่อที่จะใช้ในการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้งานนั้นบรรลุผลสำเร็จ

จากความหมายแนวคิดและงานวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความรู้และทักษะหมายถึง ความสามารถในการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้ตามหลักวิชาที่เรียนมา นำไปประยุกต์ใช้ให้ถูกต้องตามภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ และรับผิดชอบ พร้อมทั้งต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

ด้านคุณธรรมจริยธรรม

มีนักวิชาการได้อธิบายความหมายของคำว่า คุณธรรม ไว้หลายท่านที่น่าสนใจ มีดังนี้

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2542 ได้ให้คำนิยามของคำว่าคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง สภาพคุณงามความดี ส่วนจริยธรรม หมายถึง การประพฤติแต่สิ่งที่ดีงามโดยถือปฏิบัติเป็นประจำ และเป็นแบบอย่างที่ดี

นอกจากนี้ทาง กรมอาชีวศึกษา (2531 : 12-43) ได้ทำการสัมภาษณ์นายจ้างที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เรื่องคนอย่างไรที่นายจ้างต้องการ สรุปได้ว่า คุณสมบัติที่นายจ้างต้องการคือ คุณสมบัติด้านวิชาการ คุณสมบัติด้านจริยธรรมคุณธรรม กล่าวคือ มีความอดทน มีวินัยมีความซื่อสัตย์ มีน้ำใจ มีเจตคติที่ดี บุคลิกภาพมีความเป็นผู้นำ

ไกรยุทธ ธีรยาภินันท์ (2536 : 63) ได้ให้ความหมายของ จริยธรรม คือ สื่อคุณค่าหรือค่านิยม (Value) ที่ควบคุม และกำกับพฤติกรรมที่ยอมรับกันว่า ถูกต้องสมควรประพฤติปฏิบัติเป็นคุณค่าที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ หรือจิตสำนึกที่บ่งการพฤติกรรมของคนที่มีค่านิยมให้เป็นไปตามนัยของค่านิยมนั้นๆ

วิทย์ วศิตเวทย์ (จินตนา บุญบงการ. 2544 : 15 ; อ้างอิงจากวิทย์ วศิตเวทย์. ม.ป.ป.) ให้ความหมายของจริยธรรมว่าเป็นความประพฤติค่านิยมที่พึงประสงค์โดยใช้วิชาจริยศาสตร์ศึกษา พฤติกรรมด้านคุณค่าสามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดดีควรทำ และสิ่งใดชั่วควรละเว้น

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่าด้านคุณธรรมจริยธรรมหมายถึง ความประพฤติที่ดี การกระทำที่ดี การกระทำที่ถูกต้อง อันเป็นแบบอย่าง ที่สังคมยอมรับและต้องการไม่ว่าจะเป็นความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเมตตากรุณา การมีระเบียบวินัย มีสัมมาคาราวะ รู้จักกาลเทศะ อีกทั้งอุทิศตนให้กับงาน ซึ่งทำให้องค์กรมีคุณภาพ

ด้านคุณลักษณะทั่วไป หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของแรงงานเป็นลักษณะเฉพาะบุคคลที่แสดงออกมาให้เห็น โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ด้านดังต่อไปนี้

ด้านบุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ คำว่า บุคลิกภาพ (Personality) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Persona ซึ่งหมายถึง หน้ากากที่ใช้สำหรับให้ผู้เล่นละครสมัยกรีกโบราณสวมใส่คำจำกัดความเบื้องต้นของคำว่าบุคลิกภาพ หมายถึง ภาพลักษณ์ทางสังคมอย่างผิวเผินซึ่งบุคคลใช้เป็นบทบาทในชีวิตจริง ฮิว และ ซิวเลอร์ (Hiele and Ziugler. 1992 : 145) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า หมายถึง กลุ่มของคุณลักษณะที่คงที่ และสัมพันธ์กันซึ่งจะถูกกำหนดเฉพาะในแต่ละบุคคลที่แสดงออกในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน

สมิท ซาราสัน และซาราสัน (Smith,Sarason and Sarason. 1982 : 412)ให้ความหมายเกี่ยวกับบุคลิกภาพว่า หมายถึง การรับรู้พฤติกรรมรวมทั้งหมดของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทั้งสิ่งที่มองเห็นได้ เช่น ความคิด ความสนใจ และทำให้บุคคลอื่นสามารถที่จะเข้าใจ แยกแยะความแตกต่างของบุคคลนั้นกับบุคคลอื่น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2536 : 5-6) เสนอว่า บุคลิกภาพ คือลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนภายนอก และส่วนภายใน ส่วนภายนอกคือ ส่วนที่มองเห็นชัดเจน เช่นรูปร่าง หน้าตา กริยามารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่ง การยืน ฯลฯ และส่วนภายในคือส่วนที่มองเห็นได้ยากแต่อาจทราบได้โดยการอนุมาน เช่นสติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ประจำตัว ความใฝ่ฝัน ปรารถนา ปรัชญาชีวิต ค่านิยม ความสนใจ ลักษณะต่างๆของบุคลิกภาพไม่สามารถแยกเป็นส่วนๆออกจากกันโดยเด็ดขาดทุกๆลักษณะของบุคลิกภาพต่าง มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีผลกระทบต่อกันและกันเป็นลูกโซ่ บุคลิกภาพของมนุษย์ถูกหล่อหลอม ผสมผสานด้วยพันธุกรรม วัฒนธรรมการเรียนรู้วิธีปรับตัวของบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรมและวัตถุธรรม บุคลิกภาพของมนุษย์ไม่ว่าด้านใด เป็นสิ่งไม่ตายตัว เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคม และวัฒนธรรม บุคลิกภาพ ของแต่ละบุคคลมีทั้งที่เป็นลักษณะผิวเผิน และส่วนที่เป็นนิสัยที่แท้จริงบางส่วนของบุคลิกภาพ ถูกซ่อนเร้นหรือถูกปิดบังอำพรางโดยตั้งใจ หรือไม่ตั้งใจ บุคลิกภาพของบุคคลมีทั้งส่วนร่วมที่เป็นลักษณะสากลของมนุษย์ชาติ ทุกภาษา และส่วนร่วมที่เป็นลักษณะที่เรียกว่า เฉพาะตัว

โสภา ชปิลมันน์. (2536 : 5) เสนอว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งมีผลต่อบุคคลนั้น ในด้านเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและต่อการแสดงพฤติกรรม

องค์ประกอบของบุคลิกภาพ

สุภัทรา ปิณฑะแพทย์ (2542 : 174-175) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคลจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆดังต่อไปนี้

1. ร่างกาย และอารมณ์ (Psychogenic and Temperament) สภาพทางร่างกายของบุคคล เช่น ขนาดความแข็งแรง และพฤติกรรมทางด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่ผสมผสาน ก่อให้เกิดเป็นบุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคคล

2. สติปัญญา และความสามารถอื่นๆ (Intellectual and other abilities) บุคคลจะแสดงพฤติกรรมส่วนหนึ่งตามความรู้ ความสามารถที่ตนมีอยู่ และใช้ทักษะเฉพาะด้าน เพื่อการแสดงเอกลักษณ์แห่งตน

3. ความสนใจและค่านิยม (Interests and Values) ความพึงพอใจ และให้คุณค่าของสิ่งต่างๆย่อมมีผลต่อการแสดงออกของบุคคล

4. เจตคติทางสังคม (Social Attitudes) ความคิดของบุคคลที่เกี่ยวกับสังคมจะเป็นตัวกลาง ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะโต้ตอบกับสิ่งแวดล้อมในสังคม ตามรูปแบบของความคิดนั้นๆ

5. การกำหนดแรงจูงใจ (Motivational Dispositions) แรงกระตุ้นที่บุคคลมีอยู่จะเป็นพลังที่ทำให้แสดงพฤติกรรมจนกว่าจะถึงจุดหมายปลายทางได้ในลักษณะที่แตกต่างกันไป

6. การแสดงออก และท่าทางที่มีแบบแผน (Expressive and stylistic Traits) หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมที่คงที่ ที่ได้กำหนดไว้ว่าคือ ตัวของผู้คน

7. แนวโน้มเกี่ยวกับอาการของโรค (Pathological Trends) อาการที่ผิดปกติทางจิต และการมีความเสื่อมทางด้านสุขภาพจิตจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างไป

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

(Eysenck. 1970 : 27) ไอแซก ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ระบบที่มั่นคงและยั่งยืนของบุคลิกลักษณะ อารมณ์ เซอร์วิปัญญา และองค์ประกอบทางร่างกาย ซึ่งกำหนดการปรับตัวเฉพาะบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อม และบุคลิกลักษณะ แสดงถึงพฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด อารมณ์ แสดงถึงพฤติกรรมด้านความรู้สึก เซอร์วิปัญญา แสดงพฤติกรรมทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และองค์ประกอบทางร่างกาย แสดงถึงลักษณะรูปร่างทางกาย และสมรรถภาพของระบบประสาทต่อมไร้ท่อ

สามารถสรุปได้ว่า บุคลิกภาพหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นลักษณะเฉพาะอย่างของบุคคลนั้นๆทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม ลักษณะท่าทางที่ดี พุฒาสุขภาพ การแต่งกายที่เหมาะสมกับกาลเทศะ กริยามารยาทดี ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง พร้อมทั้งมีความกระตือรือร้น ในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ทำให้บุคคลมีความประพฤติแตกต่างไป และส่งผลต่อบุคคลอื่น ที่บุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ด้วย

ด้านมนุษยสัมพันธ์

บุคคลจะทำงานต้องสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ ถือว่าเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคล นำมาซึ่งความรักใคร่ นับถือ ความจงรักภักดี และความร่วมมือในการทำงาน เพื่อจุดประสงค์สูงสุดขององค์กร

ดูบรินท์ (Dubrin.1981 : 4) กล่าวว่า มนุษยสัมพันธ์ คือศิลปะ และการปฏิบัติในการใช้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และจุดประสงค์ส่วนตัว

โควาล (Cowan.1984 : 57-65) ได้วิจัยเรื่องการประเมินความพึงพอใจของนายจ้าง และลูกจ้าง ซึ่งอบรมที่โรงเรียนเทคนิคในพื้นที่แคนาเดียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนายจ้าง และลูกจ้างเกี่ยวกับโครงการอาชีพด้านอุตสาหกรรมความสามารถ 8 ด้าน คือทักษะฝีมือ ความรู้ทางช่างเทคนิค ความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการอ่าน การตีความหมาย ความสามารถในการทำความเข้าใจแก้ปัญหา ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และความสามารถในการแนะนำ ผลการวิจัยพบว่านายจ้าง และลูกจ้างให้ความสำคัญของความสามารถ 8 ด้าน ในลักษณะเดียวกัน ความเป็นช่างทักษะในการใช้ฝีมือ และมนุษยสัมพันธ์ได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษทั้งนายจ้างและลูกจ้าง

ฮอดเกตส์ (Hodgetts. 1993 : 6) ได้ให้ความหมายของมนุษยสัมพันธ์ คือกระบวนการบริหารที่เกี่ยวข้องระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับองค์กร โดยมุ่งให้ทั้ง 2 ฝ่ายบรรลุจุดหมายปลายทาง องค์กรจะเน้นเป้าหมายด้านความอยู่รอด การเจริญเติบโต และผลกำไรส่วนผู้ปฏิบัติงานจะเน้นที่เป้าหมายด้านรายได้ สภาพการทำงานที่เหมาะสม โอกาสที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น และโอกาสที่จะทำงานได้อย่างเต็มที่

วินิจ เกตุขำ (2535 : 17) ได้สรุปความหมายจากนักวิชาการว่า หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ที่มุ่งให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน อันจะนำมาซึ่งความร่วมมือ ประสานงานกันในการดำเนินกิจการต่างๆ อย่างได้ผล และมีประสิทธิภาพ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543 : 178) ได้ให้ความหมายว่า เป็นวิชาที่ว่าด้วยศาสตร์และศิลปะ ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล และหรือระหว่างกลุ่มโดยใช้แรงจูงใจกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการอยู่ร่วมกัน และร่วมมือร่วมใจการปฏิบัติหน้าที่การงานให้สำเร็จด้วยดีมีความสุข

กล่าวโดยสรุปมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่มุ่งให้เกิดความเข้าใจอันดีเกิดความร่วมมือ และประสานงานกันได้ดี

คุณลักษณะของผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

วิจิตร อาวะกุล(สมชาติ กิจยรรยง. 2536 : 166 ; อ้างอิงจาก วิจิตร อาวะกุล : เทคนิคมนุษยสัมพันธ์) กล่าวว่า การสร้างมนุษยสัมพันธ์ให้ประสบความสำเร็จนั้นคุณลักษณะ ที่ต้องสร้างให้เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล ที่เรียกว่า มีคุณลักษณะมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถสรุปได้ดังนี้ การมีลักษณะการเข้ากับคน ผู้คบหา มีความสบายใจ การแต่งตัวการเคลื่อนไหวเหมาะสมกับงาน การมีน้ำใจ

ช่วยเหลือ การมีความกรุณา เอื้อเฟื้อ ความกระตือรือร้น ใช้อารมณ์ได้เหมาะสม มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน

ลักษณะการมีมนุษยสัมพันธ์ดังกล่าวจะเป็นปัจจัยต่างๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม เป็นคนที่มีเสน่ห์น่าคบหาสมาคม ซึ่งจะส่งผลดีถึงความสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และงาน

จากความหมายของมนุษยสัมพันธ์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า มนุษยสัมพันธ์หมายถึง ความสามารถในการปรับตัว และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เนื่องจากการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรต้องมีความร่วมมือร่วมใจกัน ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างานและผู้บังคับบัญชา

ด้านความคิดสร้างสรรค์

ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์นี้ มีผู้กล่าวถึงความสำคัญไว้หลายท่าน ดังนี้

เฮอร์ลอค (Hurlock. 1972 : 319) ได้กล่าวถึง คุณค่าของความคิดสร้างสรรค์ว่าความคิดสร้างสรรค์ให้ความสุข ความสุข ความพอใจแก่เด็ก มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ของเด็กมาก ไม่มีอะไรที่จะทำให้เด็กรู้สึกหดหู่ได้เท่ากับงานสร้างสรรค์ของเขาถูกตำหนิ ถูกดูถูกหรือถูกคิดว่าสิ่งที่เขาสรางนั้นไม่เหมือนของจริง

โกวิทย์ ประวาลพฤษย์ (2532 : 2) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับรูปแบบการสอนการคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาด้านการคิดมีองค์ประกอบสำคัญ 2 องค์ประกอบ คือ โครงสร้างของความรู้ และกระบวนการคิด

อารี รังสินนท์ (2532 : 498) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อตนเอง และสังคมมีดังนี้ คือ ลดความเครียดทางอารมณ์ มีความสนุกสนาน เพลิดเพลินและเป็นสุข มีความภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง ช่วยทำให้ลดความเหนื่อยยาก ช่วยให้เกิดความ สะดวกสบาย รวดเร็ว ช่วยให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และดำรงไว้ซึ่งมนุษยชาติ

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2537 : 5) ได้อธิบายว่า ความคิดสร้างสรรค์จากแนวคิดและ ทฤษฎีต่างๆ พบว่ามีจุดเน้นซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่ตรงกันอยู่ 3 ลักษณะคือ

1. ความคิดสร้างสรรค์ต้องเป็นความคิดที่แปลกใหม่แตกต่างจากเดิม
 2. ความคิดสร้างสรรค์มักเป็นการคิดที่มุ่งแก้ปัญหาเป็นสำคัญ
 3. ความคิดสร้างสรรค์เป็นการคิดที่มีคุณค่า เป็นประโยชน์มิใช่คิดเพียงพรสวรรค์เท่านั้น
- ลักษณะของความคิดสร้างสรรค์

ครอพเลย์ (Cropley. 1970 : 124) กล่าวว่า ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จะประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้ คือ ประสพการณ์ที่กว้างขวาง เต็มใจและพร้อมที่จะเสี่ยง เต็มใจและพร้อมที่จะก้าวหน้า และมีความสามารถที่จะยืดหยุ่นความคิดได้อย่างคล่องแคล่วในระดับสูง

อารีย์ พันธุ์มณี (2543 : 72) ได้สรุปคุณลักษณะของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังนี้ คือ อยากรู้อยากเห็น ชอบเสาะแสวงหา สำรวจ ตีความค้นคว้าและทดลอง ชอบซักถาม และถามคำถาม แปลกๆ ช่างสงสัย สมารถดีในสิ่งที่สนใจ สนใจสิ่งต่างๆอย่างกว้างขวาง มีความเป็นตัวของตัวเอง

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดสร้างสรรค์ ผลิตผลงานหรือสิ่งแปลกๆใหม่ๆ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่างๆ ควบคู่กับความพยายามสร้าง ความคิดฝัน จินตนาการให้เป็นไปได้ เพื่อนำไปสู่การคิดหา วิธีการแก้ไข ปัญหาต่างๆ ในการทำงานได้เป็นอย่างดี รวมถึงการคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

คุณภาพของแรงงานซึ่งพิจารณาจากคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. คุณลักษณะด้านความรู้ทักษะวิชาชีพ หมายถึง ลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้สำเร็จการศึกษาที่แสดงถึง ความรู้ความสามารถ ความชำนาญ คุณลักษณะในการทำงาน การนำความรู้ที่ได้ศึกษามาแต่ละสาขาวิชา มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในวิชาชีพของตน และทักษะเกี่ยวกับวิชาชีพที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ซึ่งตรงกับความต้องการของลักษณะงานนั้นๆ ตลอดจนความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้งานให้เกิดประโยชน์ บรรลุผลสำเร็จในงาน และวัตถุประสงค์ขององค์กร

คุณลักษณะด้านความรู้ทักษะวิชาชีพ ได้แก่

- 1.1 มีความรู้ด้านวิชาชีพและวิชาชีพและวิชาการที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน
- 1.2 ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล
- 1.3 มีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และแนะนำเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของตนได้ มีความสามารถคิดเชิงวิเคราะห์

2. คุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีงามโดยถือปฏิบัติเป็นประจำ ประสงค์ที่จะปฏิบัติต่อตนเองต่อผู้อื่นและต่อสังคม ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมเป็นคุณลักษณะประจำตัว เพราะจะมีผลต่อการทำงาน ต่อตนเอง ต่อผู้อื่นต่อสังคมคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม ได้แก่

- 2.1 ความซื่อสัตย์สุจริต
- 2.2 มีวินัยปฏิบัติตามกฎระเบียบแบบแผนของ สถานประกอบการ
- 2.3 มีสำนึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รับผิดชอบต่อคำพูด และการกระทำของตน ยอมรับความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น

3. คุณลักษณะทั่วไป หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของแรงงานเป็นลักษณะเฉพาะบุคคลที่แสดงออกมาให้เห็น โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ด้านดังต่อไปนี้

- 3.1 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะบุคคล พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมา ได้แก่ ลักษณะทางกาย อารมณ์ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ทั้งนี้บุคลิกภาพจะเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงาน ให้ประสบความสำเร็จ มีผลกระทบโดยตรงต่อหน้าที่การงาน ชีวิตส่วนตัว การอยู่ร่วมกันในสังคม คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพๆ ได้แก่

3.1.1 ความอดทน และขยันหมั่นเพียรตั้งใจในการทำงาน

3.1.2 มีความแนบเนียนในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น โดยใช้กริยาวาจาที่เหมาะสม

3.1.3 มีอารมณ์มั่นคง สามารถควบคุมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี ไม่ทำงานตามอารมณ์

3.2 ด้านมนุษยสัมพันธ์หมายถึง ความสามารถในการปรับตัว และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เนื่องจากการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรต้องมีความร่วมมือร่วมใจกันช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างานและผู้บังคับบัญชา

3.3 ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดสร้างสรรค์ผลิตผลงานหรือสิ่งแปลกๆใหม่ๆ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่างๆ ควบคู่กับความพยายามสร้าง ความคิดค้นจินตนาการให้เป็นไปได้ เพื่อนำไปสู่การคิดหา วิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการทำงานได้เป็นอย่างดี รวมถึงการคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

5. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

5.1 ประวัติทั่วไป

เขตห้วยขวางจัดตั้งครั้งแรก โดยแบ่งพื้นที่การปกครองบางส่วนมาจากเขตพญาไทตาม “พระราชกฤษฎีกาแบ่งเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2516” เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2516 โดยเป็นเขตปกครองลำดับที่ 24 ของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยพื้นที่ปกครอง 2 แขวง คือแขวงห้วยขวาง และแขวงบางกะปิ เนื้อที่ประมาณ 14.95 ตารางกิโลเมตร

ต่อมา มี “ พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตพญาไท เขตห้วยขวาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2521” ได้โอนพื้นที่แขวงดินแดงของเขตพญาไท และสามเสนนอกของเขตบางกะปิ มาขึ้นกับเขตห้วยขวาง ในขณะเดียวกันได้โอนพื้นที่บางส่วนของแขวงห้วยขวาง และแขวงบางกะปิ ไปรวมกับแขวงสามเสนใน และแขวงมักกะสันของเขตพญาไท ตามลำดับ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2525 ดังนั้น เขตห้วยขวางจึงมีพื้นที่ปกครอง 4 แขวง คือแขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ แขวงดินแดง และแขวงสามเสนนอก เนื้อที่ประมาณ 22.838 ตารางกิโลเมตร

เนื่องจากเขตห้วยขวางมีการขยายตัวของประชากรในอัตราสูงมากดังนั้นผู้บริหารกรุงเทพมหานคร จึงเสนอออก “ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง และตั้งเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2536” โดยแบ่งแยกพื้นที่บางส่วนของเขตห้วยขวาง เขตพญาไท และเขตราชเทวี ไปจัดตั้งเป็นเขตดินแดง มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม 2537 เป็นต้นมา

ปัจจุบันพื้นที่เขตห้วยขวาง มีเขตปกครอง 3 แขวง คือแขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ และแขวงสามเสนนอก พื้นที่ประมาณ 15.010 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนประชาธิปไตย แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10320

การแบ่งเขตการปกครอง

ประกอบด้วยพื้นที่เขตการปกครอง แขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ และแขวงสามเสนนอก

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตจตุจักร เริ่มต้นจากจุดบรรจบระหว่างแนวขอบทางของถนนรัชดาภิเษก ด้านตะวันออกกับคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือไปทางทิศตะวันออกตามคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือบรรจบกับคลองน้ำแก้วฝั่งตะวันออก

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตบางกะปิ เริ่มต้นจากจุดบรรจบระหว่างคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือกับคลองลาดพร้าวฝั่งตะวันออกไปทางทิศใต้ตามคลองแสนแสบฝั่งตะวันออก ถึงแนวคลองแสนแสบฝั่งเหนือที่ปากคลองตัน

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตคลองเตย เริ่มต้นจากคลองแสนแสบฝั่งเหนือที่ปากคลองตันไปทางทิศตะวันตกตามแนวคลองแสนแสบฝั่งเหนือบรรจบแนวขอบทางของถนนอโศก - ดินแดง ด้านตะวันออก

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตราชเทวีและเขตดินแดง เริ่มต้นจากจุดบรรจบระหว่างคลองแสนแสบฝั่งเหนือ กับแนวขอบทางถนนอโศก - ดินแดง และถนนรัชดาภิเษกด้านตะวันออกบรรจบกับคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือ

เขตห้วยขวางมีพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีคลองน้ำแก้ว คลองลาดพร้าว และคลองแสนแสบ ถนนอโศก - ดินแดง ถนนรัชดาภิเษก เป็นเส้นกั้นอาณาเขต ปัจจุบันเป็นเขตที่มีอัตราขยายตัวในด้านการก่อสร้างและประชากรอย่างรวดเร็ว

5.2 วิสัยทัศน์

ผู้เรียน สามารถเข้าถึงโอกาสการเรียนรู้ ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ ทุกที่ ทุกเวลา อย่างทั่วถึง

5.3 พันธกิจ

5.3.1 สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชาชน

5.3.2 พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

5.4 ข้อมูลทั่วไป

ความเป็นมา

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ สายอาชีพและการศึกษาตามอัธยาศัยแก่ผู้สนใจ ผู้ที่ขาดและพลาดโอกาสทางการศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

เดิมที ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง มีที่ทำการรวมอยู่ที่ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร อาคาร 3 อาคารศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา แขวงคลองเตยเหนือ เขตคลองเตย ใกล้ห้องฟ้าจำลองจบจนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ได้ย้ายมายังที่ทำการใหม่ ณ สำนักงานเขตห้วยขวาง ในปี พ.ศ. 2541 โดยใช้ชั้นที่ 6 เป็นที่ทำการสำนักงานศูนย์

กำรศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง และใช้ชั้น 5 เป็นสถานที่ทำกำรสอนวิชาชีพระยะสั้น และเป็นห้องสมุดสำหรับค้นคว้าข้อมูลทางการศึกษาสายสามัญโดยมีคณะผู้อำนวยการศูนย์บริการกำรศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ดังนี้

- ปีพุทธศักราช. 2541 – 2545 นางอรุณระ จันทรจำนงค์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์บริการกำรศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
- ปีพุทธศักราช. 2545 – 2546 นางศุภพิไล ธารินาท ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์บริการกำรศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
- ปีพุทธศักราช. 2546 – ปัจจุบัน นายสมชาติ พรหมศิริ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์บริการกำรศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ศูนย์บริการกำรศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ได้ทำกิจกรรมกำรศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ สายอาชีพ และกำรศึกษาตามอัธยาศัยแก่ผู้ที่สนใจมาโดยตลอด อีกทั้งยังได้มาปรับปรุงหลักสูตรกำรเรียนการสอนของสถานศึกษาควบคู่มาโดยตลอด จวบจนได้มีกำรปฏิรูปกำรศึกษาตามพระราชบัญญัติปฏิรูปกำรศึกษา ปีพุทธศักราช 2544 ทำให้อำนาจศูนย์บริการกำรศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ได้ปรับกิจกรรมกำรเรียนหลักสูตรกำรศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ จากหลักสูตรเก่ามาเปลี่ยนเป็นหลักสูตรใหม่ ทั้ง 3 ระดับชั้นประกอบด้วย หลักสูตรประถมศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีหลักสูตรระยะเวลาเรียน 2 ปี หรือ 4 ภาคเรียน ใน 8 สาระรายวิชา

5.4 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบการในเขตห้วยขวาง

สถานประกอบการในเขตห้วยขวาง

ในช่วงที่ผ่านมานเศรษฐกิจของไทย มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมีความซับซ้อนและปรับตัวสู่ระบบเศรษฐกิจเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พ.ศ. 2529-2538 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ความสำคัญของภาคการผลิตว่ามีบทบาทที่ส่งผลต่อธุรกิจในประเทศ และเป็นผลต่อเนื่องถึงระบบเศรษฐกิจโดยรวม (ศรัณญา แสงหิรัญ. 2547 : 68)

เขตห้วยขวาง เป็นเขตเป็นเขตชุมชน มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก จึงมีส่วนสำคัญที่สนับสนุนให้นักลงทุนเข้ามาประกอบกิจการ เนื่องจากมีกำลังซื้อ-ขายเป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. สถานประกอบการประเภทด้านการบริการ คือสถานประกอบการที่เปิดกิจการโดยมีการให้บริการกับลูกค้าในด้านใดด้านหนึ่งเป็นสินค้าเช่น โรงแรม โรงภาพยนตร์ ร้านเสริมความงาม เป็นต้น

2. สถานประกอบการประเภทโรงงานอุตสาหกรรม ตามความหมายในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ. 2546 : 5) หมายความว่า อาคารสถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำกำรผลิต

ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง บำรุงรักษาหรือทำลายสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภท หรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ขนาดของสถานประกอบการในเขตห้วยขวาง

ขนาดของสถานประกอบการ หมายถึง ขนาดของสถานประกอบการตามที่ฝ่ายรายได้สำนักงานเขตห้วยขวาง พ.ศ. 2546 กำหนดไว้ แบ่งเป็น 3 ขนาดคือ

1. สถานประกอบการขนาดเล็ก หมายถึง สถานประกอบการที่มีแรงงานจำนวนไม่เกิน 50 คน
2. สถานประกอบการขนาดกลาง หมายถึง สถานประกอบการที่มีแรงงานมากกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 100 คน
3. สถานประกอบการขนาดใหญ่ หมายถึง สถานประกอบการที่มีแรงงานจำนวน 100 คนขึ้นไป

5.6 บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบ

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ สายอาชีพ และการศึกษาตามอัธยาศัยให้แก่ผู้ที่สนใจ ผู้ที่ขาดและพลาดโอกาสทางการศึกษาเพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

กิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนสายอาชีพ

ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จัดกิจกรรมสายอาชีพ ให้แก่บุคคลในชุมชน บุคคลทั่วไปที่สนใจจะประกอบอาชีพระยะสั้น ในสาขาวิชาชีพต่างๆ หรือมีความสนใจที่จะประกอบในสาขาวิชาชีพอื่นนอกเหนือจากวิชาชีพตนเป็นอาชีพเสริม ทั้งยังจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในอาชีพตน เพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางการตลาดของอาชีพตนด้วยศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวางจะจัดการฝึกอบรมอาชีพโดยเสียค่าใช้จ่ายเป็นรายชั่วโมง

- กลุ่มแม่บ้าน เสียค่าใช้จ่ายการฝึกอาชีพเป็นรายชั่วโมงๆ ละ 1 บาท ตามหลักสูตร
- กลุ่มผู้ประกอบการ/สถานบริการ เสียค่าใช้จ่ายการฝึกอาชีพเป็นรายชั่วโมงๆ ละ 5 บาท ตามหลักสูตร หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่ ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จัดกิจกรรมสายอาชีพดำเนินการไปแล้ว อาทิเช่น

หลักสูตรอบรมอาชีพระยะสั้น ประเภทนวด

- นวดแผนไทย
- นวดฝ่าเท้า
- นวดหน้าคลายเครียด

หลักสูตรอบรมอาชีพระยะสั้น ประเภทสิ่งประดิษฐ์

- การประดิษฐ์ดอกไม้จากผ้าใยบัว

หลักสูตรอบรมอาชีพระยะสั้น ประเภทภาษาต่างประเทศ
- สอนภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง เปิดสอนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนให้กับบุคคลที่สนใจ หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นก็เป็นอีกหลักสูตรหนึ่งซึ่งเปิดสอนภายใต้การดูแลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นให้แก่ประชาชนมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2540เป็นต้นมา ซึ่งเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 150 ชั่วโมง เปิดสอนครั้งแรก (วันที่ 1) จำนวน 4 แผนกวิชา คือ นวดแผนโบราณ ตัดผมชาย ทำดอกไม้ เสริมสวย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง เป็นสถานที่เปิดสอนวิชาชีพที่อยู่กลางชุมชนเมือง มีสถานประกอบการที่เปิดดำเนินกิจการต่างๆ อย่างหลากหลาย ทั้งยังมีความต้องการแรงงานปีนจำนวนมาก ทำให้มีผู้สนใจเรียนวิชาชีพกันเป็นจำนวนมาก โดยมีจำนวนผู้เรียน หลักสูตรที่สอน และสถานประกอบการที่แรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางเข้าทำงาน หลังจากจบหลักสูตร ดังต่อไปนี้ ปีงบประมาณ 2540 เปิดสอนจำนวน 4 หลักสูตร คือ หลักสูตรนวดแผนโบราณ หลักสูตรตัดผมชาย หลักสูตรทำดอกไม้ และหลักสูตรเสริมสวย มีจำนวนนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 325 คน ปีงบประมาณ 2541 เปิดสอนจำนวน 5 หลักสูตรคือ นวดแผนโบราณ ตัดผมชาย ทำดอกไม้ เสริมสวย และ ช่อมคอมพิวเตอร์ มีจำนวนนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 412 คน ปีงบประมาณ 2542 เปิดสอนจำนวน 5 หลักสูตร คือนวดแผนโบราณ ตัดผมชาย ทำดอกไม้ ช่อมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และหลักสูตรเสริมสวย มีจำนวนนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 445 คน ปีงบประมาณ 2543 เปิดสอนจำนวน 4หลักสูตร คือนวดแผนโบราณ ทำดอกไม้ ช่อมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และหลักสูตรเสริมสวย มีจำนวนนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 450 คน ปีงบประมาณ 2544 เปิดสอนจำนวน 5 หลักสูตรคือ นวดแผนโบราณ ตัดผมชาย ทำดอกไม้ เสริมสวย และ ช่อมคอมพิวเตอร์ มีจำนวนนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 405 คน ปีงบประมาณ 2545 เปิดสอนจำนวน 5 หลักสูตร คือนวดแผนโบราณ ตัดผมชาย ทำดอกไม้ ช่อมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และหลักสูตรเสริมสวย มีจำนวนนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 395 คนปีงบประมาณ 2546 เปิดสอนจำนวน 4หลักสูตร คือนวดแผนโบราณ ทำดอกไม้ ช่อมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และหลักสูตรเสริมสวย มีจำนวนนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 418 คน ปีงบประมาณ 25457เปิดสอนจำนวน 5 หลักสูตร คือนวดแผนโบราณ ตัดผมชาย ทำดอกไม้ ช่อมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และหลักสูตรเสริมสวย ปีงบประมาณ 2548 เปิดสอนจำนวน 4หลักสูตร คือนวดแผนโบราณ ทำดอกไม้ ทำขนมไทยและหลักสูตรเสริมสวย มีจำนวนนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 420 คน

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าจากปี พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบัน มีจำนวนนักศึกษาให้ความสนใจเข้าศึกษาในหลักสูตรต่างๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยปีละมากกว่า 300 คน และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางได้จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพให้กับประชาชนมาแล้วเกือบ

4,000 คน โดยเข้าทำงานในสถานประกอบการต่างๆในเขตห้วยขวาง ซึ่งส่วนใหญ่จะทำงานในสถานประกอบการที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ได้ศึกษาจนจบหลักสูตรจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

5.7 นโยบายการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ได้กำหนดนโยบายของการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันไว้ดังนี้ (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง 2547 : 5-6)

1. มุ่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาชีพ สำหรับประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ว่างงาน ไม่มีฝีมือและผู้ว่างงานซึ่งมีฝีมือไม่ตรงกับความต้องการของตลาด รวมทั้งผู้ทำงานต่ำระดับและผู้ที่ต้องการยกระดับฝีมือ ให้มีมาตรฐานและการยอมรับในระดับสูง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้หรือนำไปปรับปรุงคุณภาพการดำเนินชีวิตได้
2. สนับสนุนการจัดหลักสูตรให้มีลักษณะยืดหยุ่น สามารถเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ความต้องการของตลาดแรงงาน สร้างโอกาสในการฝึกปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะที่ดีในการทำงานอันจะเป็นพื้นฐานในการนำไปใช้จริงแก่การดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ
3. สนับสนุนการจัดการศึกษาวิชาชีพและฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน ร่วมกับสถานศึกษา สถานประกอบการต่างๆ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในลักษณะเครือข่ายของกันและกันอย่างครบวงจร
4. ให้มีการประสานงานเพื่อกำหนดนโยบายงานการจัดฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน ให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันและเกิดประโยชน์สูงสุด นำความรู้ และทักษะที่จำเป็นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมเพื่อส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมอันดีงามซึ่งเป็นมรดกของชาติ
- 5 สนับสนุนให้พัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนและวิทยากร โดยใช้ผู้ชำนาญการและภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยเพิ่มพูนทักษะการถ่ายทอดความรู้ผ่านสื่อการเรียนการสอนต่างๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาผลงานที่เกี่ยวข้องภายในประเทศพบว่า มีผู้วิจัยในด้านคุณลักษณะของแรงงานจาก อาชีวศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

มังกร หริรักษ์ (2536 : 32) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จ อาชีวศึกษา ระดับปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่สถานประกอบการในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องการด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้วยความผูกพัน ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ จากสถานประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่พบว่า สถานประกอบการทั้ง 3 ขนาด มีความต้องการตรงกันคือ ลำดับที่ 1 ด้านความรับผิดชอบ ลำดับที่ 2 ด้านความมีระเบียบวินัยในตนเอง ลำดับที่ 3 ด้านความผูกพัน ลำดับที่ 4 ด้านมนุษยสัมพันธ์ และ ลำดับที่ 5 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ และผลการเปรียบเทียบพบว่า สถานประกอบการขนาดเล็ก

ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความต้องการคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านความมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

มยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538 บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจตามความต้องการของผู้บริหาร และครูอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ ในด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านบุคลิกภาพ ด้านวิชาชีพ และวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 4 ด้าน พบว่า 2 กลุ่ม มีความต้องการตรงกันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ลำดับที่ 1 คุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม ลำดับที่ 2 คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ลำดับที่ 3 คุณลักษณะด้านวิชาชีพ และลำดับที่ 4 คุณลักษณะด้านวิชาการ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์รายข้อในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ด้านวิชาการ พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการคุณลักษณะด้านวิชาการตรงกัน คุณลักษณะที่ต้องการมากที่สุด ได้แก่ สามารถนำความรู้ทางวิชาการไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน คุณลักษณะที่ต้องการน้อยที่สุด ได้แก่ การมีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศที่นอกเหนือภาษาอังกฤษ

ด้านวิชาชีพ พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา มีความต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้และทักษะวิชาชีพในสายอาชีพของตนมากที่สุด ในขณะที่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ ต้องการให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วและถูกต้องมากที่สุด และคุณลักษณะที่มีความต้องการน้อยที่สุดตรงกัน ได้แก่ สามารถทำงานเป็นกะ

ด้านบุคลิกภาพ พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา มีความต้องการให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา มีบุคลิกภาพแสดงออกเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่งาน และมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานมากที่สุด ส่วนเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ มีความต้องการให้มีทัศนคติต่อการทำงานมากที่สุด ในขณะที่รักการกีฬา เป็นคุณลักษณะที่ต้องการน้อยที่สุดตรงกันทั้ง 2 กลุ่ม

ด้านจริยธรรมและคุณธรรม พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการมีความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษามากที่สุดตรงกัน คือ มีความซื่อสัตย์ สุจริต และคุณลักษณะที่ต้องการน้อยที่สุดตรงกัน คือ เสียสละเพื่อผู้อื่น

การเปรียบเทียบเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาทั้ง 4 ด้าน ของผู้บริหารและครูอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากับเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าคุณลักษณะที่ผู้บริหารและครูอาจารย์ มีความต้องการแตกต่างกัน และมากกว่าเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการคือ คุณลักษณะด้านวิชาการและคุณลักษณะด้านวิชาชีพ และคุณลักษณะที่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการมีความต้องการมากกว่า คือ

คุณลักษณะด้านคุณธรรมและจริยธรรม ส่วนคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพทั้ง 2 กลุ่มมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

นงศ์ราม เสนาะล้ำ (2539 : 141) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของแรงงานช่างเทคนิคสาขาก่อสร้าง ตามความต้องการของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร พบว่า สถานประกอบการขนาดเล็กกับขนาดกลางและใหญ่ ต้องการคุณลักษณะของแรงงานช่างเทคนิคสาขาก่อสร้างด้านความรู้ทักษะวิชาชีพในระดับมากใน 3 อันดับแรก คือ ต้องการความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการตรวจและควบคุมงานก่อสร้าง ต้องการให้รู้และสามารถอ่านและเขียนแบบก่อสร้างได้ และต้องการให้รู้เกี่ยวกับเทคนิคการก่อสร้างสมัยใหม่ โดยภาพรวมต้องการด้านความรู้ทักษะวิชาชีพ ในระดับปานกลาง ต้องการคุณลักษณะของแรงงานช่างเทคนิคสาขาก่อสร้าง ด้านบุคลิกภาพและลักษณะส่วนตัวในระดับมากที่สุด ใน 3 อันดับแรกคือ ต้องการผู้ที่มีความขยันความอดทน ต้องการผู้ที่มีความกระตือรือร้น และต้องการผู้มีปฏิภาณและไหวพริบดี สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็ว โดยภาพรวมต้องการด้านบุคลิกภาพและลักษณะส่วนตัวในระดับมาก ต้องการคุณลักษณะของแรงงานช่างเทคนิคสาขาก่อสร้าง ด้านคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด ใน 3 อันดับแรก คือ ความซื่อสัตย์สุจริต การเป็นผู้ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม โดยภาพรวมมีความต้องการด้านคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมาก

พบว่าสถานประกอบการขนาดเล็กกับขนาดกลางและใหญ่ มีความต้องการคุณลักษณะของแรงงานช่างเทคนิคสาขาก่อสร้าง ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ และด้านคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความต้องการด้านบุคลิกภาพและลักษณะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ประภาพร ระย้าเพชร (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานประเภทวิชาพาณิชยกรรม ตามความต้องการของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐบาลในจังหวัดมุกดาหารพบว่า สถานประกอบการเอกชน และหน่วยงานของรัฐบาลในจังหวัดมุกดาหาร มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดยภาพรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านบุคลิกภาพ และด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ในการเปรียบเทียบระดับความต้องการของสถานประกอบการเอกชนและหน่วยงานรัฐบาล ที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานประเภทวิชาพาณิชยกรรมในจังหวัดมุกดาหาร โดยภาพรวมพบว่าสถานประกอบการเอกชน และหน่วยงานของรัฐบาลในจังหวัดมุกดาหารมีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ และด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน โดยหน่วยงานของรัฐบาลมีระดับความต้องการมากกว่าสถานประกอบการเอกชน และมีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของแรงงานประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

เกรียงศักดิ์ บุญญา (2542 : 52) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการที่มีต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่าผู้บริหารสถานประกอบการทั้ง 3 ประเภทได้แก่ โรงแรม หน่วยงานราชการ ธุรกิจอุตสาหกรรม มีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากโรงเรียนเทคโนโลยีชลบุรีอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านจริยธรรมและคุณธรรม พึงพอใจใน 3 ระดับแรก คือ การรักษาระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน และมีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว พึงพอใจใน 3 ระดับแรก คือ ความสุขุม สามารถควบคุมอารมณ์ในการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น และกิริยามารยาทที่แสดงออกในการปฏิบัติงาน ด้านความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน พึงพอใจใน 3 ระดับแรก คือ การปฏิบัติงานตรงตามที่กำหนด การปฏิบัติงานคล่องแคล่วทันเวลา และการดูแลรักษาเครื่องมือให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์และพบว่าผู้บริหารสถานประกอบการทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ โรงแรม หน่วยงานราชการ ธุรกิจอุตสาหกรรม มีความพอใจต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาช่างอุตสาหกรรมจากโรงเรียนเทคโนโลยีชลบุรีไม่ต่างกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยได้ซึ่งทำการศึกษาค้นคว้าพบว่าผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของแรงงานในหลายๆด้านที่จะเป็นองค์ประกอบในการทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ตามที่กำหนด และการศึกษาค้นคว้าจากวิจัยภายในประเทศ และวิจัยต่างประเทศ ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาคุณลักษณะออกเป็น 3 ด้านดังนี้ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านคุณลักษณะทั่วไปได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความคิดสร้างสรรค์ มาทำการศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดใหญ่จำนวน 54 คน ผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดกลางจำนวน 95 คน และผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดเล็ก จำนวน 155 คน รวมทั้งสิ้น 304 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970:608) ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 182 คนที่ค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 จำแนกประชากรผู้ประกอบการ ที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ตามขนาดของสถานประกอบการ แบ่งเป็นผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดใหญ่จำนวน 54 คน ผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดกลางจำนวน 95 คน และผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดเล็ก จำนวน 155 คน รวมทั้งสิ้น 304 คน ดังตาราง 1

2.2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างรวม 182 คน

2.3 สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากร จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ คือสถานประกอบการขนาดใหญ่ สถานประกอบการขนาดกลาง และสถานประกอบการขนาดเล็กมา 60% ได้กลุ่มตัวอย่าง 182 คน รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ประชากรผู้ประกอบการสถานประกอบการ				กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการสถานประกอบการ			
ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	รวม	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	รวม
54	95	155	304	32	57	93	182

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນ จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง 3 ด้านได้แก่ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านคุณลักษณะทั่วไป มีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบพึงพอใจและไม่พึงพอใจ ระดับความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยกำหนดระดับดังนี้

- 1 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด
- 2 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- 3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- 4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- 5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Opened-ended Questionnaire) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในเรื่องความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນ จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

2.2 การสร้างเครื่องมือ

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

2.3 กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปร และเนื้อหาความมุ่งหมาย

2.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

2.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เมื่อผู้วิจัยสร้างเครื่องมือแล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพดังนี้

3.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

1. นางพรทิพย์ กล้ารบ ตำแหน่งนักวิชาการ 8 (ว.)สำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน สำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ

2. นายสมชาติ พรหมศิริ ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง สำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ

3. นางอร จันทรจันทน์ ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางกะปิ สำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ

ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนของภาษาและเนื้อหาสาระของแบบสอบถามใช้เกณฑ์พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Consistency) ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ผลการตรวจสอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อคำถามทั้งหมด 50 ข้อใช้ได้ทั้ง 50 ข้อ และปรับตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในภาคผนวก ข

3.3 ปรับปรุงแบบสอบถามครั้งสุดท้าย เพื่อใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มีหนังสือถึงผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขตห้วยขวาง เพื่อขอศึกษาข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองในสถานประกอบการขนาดเล็ก และส่งแบบสอบถามขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลไปยังสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ตอบในระหว่างวันที่ 20 - 30 เมษายน พ.ศ. 2548 ได้แบบสอบถามคืนมาจำนวน 127 ชุด ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วพบว่า มีความสมบูรณ์จำนวน 120 ชุด แบ่งเป็นสถานประกอบการขนาดเล็กจำนวน 54 ชุด สถานประกอบการขนาดกลางจำนวน 43 ชุด และสถานประกอบการขนาดใหญ่จำนวน 23 ชุด รวม 120 ชุดคิดเป็นร้อยละ 67 ของกลุ่มตัวอย่าง

3. เตรียมนำข้อมูลแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

2. ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขตห้วยขวาง ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านคุณลักษณะทั่วไป โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 มีความพึงพอใจและไม่พึงพอใจใช้สถิติการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2.2 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ในด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ด้านความรู้ทักษะวิชาชีพ ด้านคุณลักษณะนิสัยและคุณธรรมและด้านคุณลักษณะทั่วไป หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยการกำหนดเกณฑ์ดังนี้

มีความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00– 1.50

มีความพึงพอใจน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50– 2.50

มีความพึงพอใจปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51– 3.50

มีความพึงพอใจมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51– 4.50

มีความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50– 5.00

3. การวิเคราะห์เนื้อหาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางแสดงการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการ โดยใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐานเมื่อความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มใช้สถิติ t-test ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปใช้สถิติ F-test และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะใช้การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ้ (scheffe's Method)

5. ส่วนที่เป็นข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลเป็นตารางแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาหลักฐานแสดงความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index Objective Consistency) ทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป

2. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้ค่าสถิติ t-test

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติ F-test เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำการทดสอบโดยหาค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนผู้ประกอบการในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
P	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความพึงพอใจความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบ ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ดังปรากฏในตาราง 2

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	43	35.83
หญิง	77	64.17
รวม	120	100.00
2. ระดับอายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	27	22.50
31-40 ปี	32	26.67
41-50 ปี	32	26.67
51 ปีขึ้นไป	29	24.17
รวม	120	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	59	49.17
ระดับปริญญาตรี	48	40.00
ปริญญาตรีขึ้นไป	13	10.83
รวม	120	100.00
4. ระยะเวลาในการดำเนินการ		
ต่ำกว่า 5 ปี	65	54.17
5 ปี ขึ้นไป	55	45.83
รวม	120	100.00
5. ประเภทสถานประกอบการ		
สถานเสริมความงาม	26	21.67
วางแผนโบราณ	32	26.67
ดอกไม้และสิ่งประดิษฐ์	11	9.17
ร้านอาหาร	20	16.67
โรงงานอุตสาหกรรม	8	6.67
อื่นๆ	23	19.17
รวม	120	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
6. ขนาดของสถานประกอบการ		
ขนาดเล็ก(จำนวนแรงงานไม่เกิน 50 คน)	54	45.00
ขนาดกลาง(จำนวนแรงงานตั้งแต่ 50 คนแต่ไม่เกิน100คน)	43	35.83
ขนาดใหญ่(จำนวนแรงงานตั้งแต่100คนขึ้นไป)	23	19.17
รวม	120	100.00
7. จำนวนแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางและ ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ		
ชาย	148	13.33
หญิง	812	86.67
รวม	1,110	100.00
8. งานที่ให้ปฏิบัติ		
ทำผม	7	33.33
นวด	7	33.33
พนักงานเสิร์ฟ	3	14.29
พนักงานขาย	2	9.53
พนักงานต้อนรับ	1	4.76
ช่าง	1	4.76
รวม	21	100.00
9. หลักสูตรที่จบ		
นวดแผนโบราณ	35	29.17
ทำอาหาร	21	17.5
เสริมสวย	20	16.67
การทำดอกไม้จากผ้าใยบัว	15	12.5
ซ่อมคอมพิวเตอร์	14	11.67
อื่นๆ	18	6.67
- ซ่อมทีวี		
- ขนมหไทย		
- ช่างฯ		
- นวดแผนโบราณ และเสริมสวย	9	5
- การทำดอกไม้จากผ้าใยบัว และเสริมสวย	1	0.82

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้ประกอบการ ที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น จากศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.17 ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.50 รองลงมาอายุ 31-40 ปีคิดเป็นร้อยละ 26.67 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 49.17 ส่วนมากทำงานในสถานประกอบการประเภทนวดแผนโบราณ คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมาคือกิจการประเภทสถานเสริมความงามคิดเป็นร้อยละ 21.67 ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 45.00 จำนวนแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 86.67 งานที่ให้ปฏิบัติส่วนใหญ่เป็นช่างทำผมคิดเป็นร้อยละ 58.33 หลักสูตรที่จบส่วนใหญ่คือนวดแผนโบราณ คิดเป็นร้อยละ 29.17

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงาน
ที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง**

2.1 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยแจกแจง ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 3-6

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางโดยรวมและรายด้าน

ความพึงพอใจด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	N	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	120	3.86	0.81	มาก
2. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	120	4.08	0.74	มาก
3. ด้านคุณลักษณะทั่วไป (เรื่องบุคลิกภาพ มนุษย์สัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์)	120	3.96	0.63	มาก
รวมทุกด้าน	120	3.96	0.60	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{x} = 4.08$) ด้านคุณลักษณะทั่วไป ($\bar{x} = 3.96$) ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ($\bar{x} = 3.86$) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการ
ทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วย
ขวาง ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ความพึงพอใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ						
1	ความสามารถนำความรู้ทางวิชาการ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	115	95.83	3.99	0.95	มาก
2	นำความรู้ที่เรียนมาใช้ในการปฏิบัติงานด้วยความชำนาญ	120	100	3.96	1.03	มาก
3	สามารถจัดระเบียบงาน และควบคุมการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพได้	120	100	3.81	0.99	มาก
4	ปรับความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่นำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี	120	100	3.99	0.90	มาก
5	เรียนรู้งานใหม่ๆได้อย่างรวดเร็ว	120	100	3.87	1.05	มาก
6	สามารถใช้อุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานได้	120	100	3.86	1.04	มาก
7	ใช้ความรู้ความสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานได้	120	100	3.69	1.15	มาก
8	สามารถเรียนรู้วิธีการทำงานได้ด้วยตัวเอง	120	100	3.83	1.10	มาก
9	สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างถูกต้อง	120	100	3.91	0.99	มาก
10	สนใจและพัฒนาการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพได้	118	98.33	4.03	1.00	มาก
รวมด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ				3.86	0.81	มาก

จากตารางที่ 4 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ พบว่าผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการ
ทำงานของแรงงาน โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด
ได้แก่ ข้อ 10 สนใจและพัฒนาการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพได้ ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมา คือ ข้อ 1
ความสามารถนำความรู้ทางวิชาการ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
และข้อ 4 ปรับความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่นำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.99$) และ
ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 7 ใช้ความรู้ความสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานได้ ($\bar{X} =$
3.69)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการ
ทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วย
ขวางด้านคุณธรรมและจริยธรรมจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ความพึงพอใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
11	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม เสียสละ เวลาส่วนตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทำ ประโยชน์ให้กับหน่วยงานและสังคม	118	98.33	3.95	1.11	มาก
12	ตั้งใจปฏิบัติงานตามกฎระเบียบข้อบังคับของ หน่วยงานและสังคม	120	100	3.96	1.09	มาก
13	ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบและข้อบังคับทางวิชาชีพ ด้วยความเคร่งครัด	119	99.17	3.97	1.03	มาก
14	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาประโยชน์แก่ตนเองและ ผู้อื่น	119	99.17	4.10	1.05	มาก
15	ตรงต่อเวลาในการทำงาน	120	100	4.04	0.99	มาก
16	ซื่อสัตย์ต่อองค์กร	119	99.17	4.20	0.99	มาก
17	กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมงานได้	120	100	4.08	0.99	มาก
18	รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	120	100	4.13	0.95	มาก
19	ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม	120	100	4.27	0.84	มาก
20	มีความเมตตากรุณาต่อบุคคลอื่น	119	99.17	4.37	0.88	มาก
	รวมด้านคุณธรรมและจริยธรรม			4.08	0.74	มาก

จากตารางที่ 5 ด้านคุณธรรมและจริยธรรม พบว่าผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการ
ทำงานของแรงงาน โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด
ได้แก่ ข้อ 20 มีความเมตตากรุณาต่อบุคคลอื่น ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมา คือ ข้อ 19 ประพฤติตนอยู่ใน
ศีลธรรมอันดีงาม ($\bar{X} = 4.27$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1 เสียสละ เวลาส่วนตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม
ทำประโยชน์ให้กับหน่วยงานและสังคม ($\bar{X} = 3.95$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการ
ทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วย
ขวาง ด้านคุณลักษณะทั่วไปเรื่องบุคลิกภาพ มนุษย์สัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์
จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ความพึงพอใจด้านคุณลักษณะทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
เรื่องบุคลิกภาพ						
21	บุคลิกภาพที่แสดงออกเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ การทำงาน	117	97.5	4.16	0.90	มาก
22	สามารถแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ	118	98.33	4.08	0.83	มาก
23	ความกระฉับกระเฉงว่องไวในการทำงาน	118	98.33	4.17	0.82	มาก
24	ความอ่อนน้อมต่อบุคคลทั่วไป	120	100	4.25	0.83	มาก
25	มีความเชื่อมั่นในตนเอง	120	100	4.06	0.98	มาก
26	อารมณ์มั่นคงสามารถควบคุมตนเองได้	120	100	3.97	0.94	มาก
27	กระตือรือร้นตื่นตัวในการพัฒนางานของตนเองอยู่ เสมอ	120	100	4.07	1.00	มาก
28	มีความละเอียด สุขุม รอบคอบในการปฏิบัติงาน	120	100	3.98	1.02	มาก
29	ตั้งใจทำงานและมีความเพียรพยายามทำงานให้ สำเร็จ	119	99.17	4.15	0.95	มาก
30	ดูแลตนเองให้มีสุขลักษณะที่ดี	120	100	4.18	0.93	มาก
รวมเรื่องบุคลิกภาพ				4.08	0.63	มาก
เรื่องมนุษย์สัมพันธ์						
31	สร้างมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น	115	95.83	4.32	0.88	มาก
32	รับฟังคำแนะนำ และความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อ ทำงานบกพร่องผิดพลาด	119	99.17	4.08	1.02	มาก
33	ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือแก่เพื่อน ร่วมงานได้เป็นอย่างดี	120	100	4.10	0.94	มาก
34	เป็นผู้ให้เกียรติและยกย่องหัวหน้างาน	119	99.17	4.21	0.96	มาก
35	สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการทำงาน	120	100	4.27	0.90	มาก
36	ปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	119	99.17	4.21	0.90	มาก
37	สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อหัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน	120	100	4.22	0.92	มาก
38	ประสานงานกับเพื่อนร่วมงานได้ด้วยความเข้าใจ	120	100	4.10	0.94	มาก
39	เป็นผู้ได้รับความไว้วางใจแก่เพื่อนร่วมงาน	118	98.33	3.98	0.99	มาก
40	ยินดีให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมงานแม้ไม่ใช่ หน้าที่รับผิดชอบของตน	119	99.17	3.86	1.04	มาก
รวมเรื่องมนุษย์สัมพันธ์				4.09	0.66	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	ความพึงพอใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
41	เรื่องความคิดสร้างสรรค์ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน	118	98.33	3.94	0.90	มาก
42	มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้หลายแง่ หลายมุมอย่างพินิจพิจารณา	120	100	3.78	0.98	มาก
43	เสนอแนวความคิดแปลกใหม่เป็นประโยชน์ต่อ หน่วยงาน	120	100	3.67	1.11	มาก
44	นำหลักการวิธีใหม่ๆมาใช้ในการปฏิบัติงาน	120	100	3.76	1.10	มาก
45	ตระหนักถึงปัญหา และหาแนวทางแก้ไขได้อย่าง เหมาะสม	119	99.17	3.72	1.05	มาก
46	เป็นผู้เสนอแนวทางในการทำงานอย่างสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	118	98.33	3.65	1.21	มาก
47	สามารถวางแผนป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้อย่าง เหมาะสม	118	98.33	3.74	1.18	มาก
48	สามารถคิดวิเคราะห์และมีแนวทางการแก้ไขปัญหา ในการทำงานได้อย่างสร้างสรรค์	120	100	3.75	1.03	มาก
49	สามารถพิจารณาข้อผิด ข้อถูกสรุปปัญหา และให้ แนวทางแก้ไขอย่างสร้างสรรค์	120	100	3.65	1.10	มาก
50	เป็นผู้นำเสนอแนวทางใหม่ๆที่เป็นประโยชน์มาใช้ ในการปฏิบัติงาน	120	100	3.67	1.15	มาก
	รวมความคิดสร้างสรรค์			3.71	0.87	มาก
	รวมด้านคุณลักษณะทั่วไป			3.96	0.63	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าด้านคุณลักษณะทั่วไป เรื่องบุคลิกภาพ พบว่าผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) โดยข้อ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อ 24 ความอ่อนน้อมต่อบุคคลทั่วไป ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมา คือ ข้อ 19 ดูแลตนเองให้มีสุขลักษณะที่ดี ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม ($\bar{X} = 4.18$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 26 อารมณ์มั่นคงสามารถควบคุมตนเองได้ ($\bar{X} = 3.97$) เรื่องมนุษยสัมพันธ์พบว่าผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) โดยข้อ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อ 31 สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ความอ่อนน้อมต่อบุคคลทั่วไป ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมา คือ ข้อ 35 สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการทำงาน ($\bar{X} = 4.27$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 40 ยินดีให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมงานแม้ไม่ใช่หน้าที่รับผิดชอบของตน ($\bar{X} = 3.86$) เรื่องความคิดสร้างสรรค์พบว่าผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน

โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 96$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อ 41 สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมา คือ ข้อ 42 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้หลายแง่ หลายมุมอย่างพินิจพิจารณา ($\bar{X} = 3.78$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 46 เป็นผู้เสนอแนวทางในการทำงานอย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน สามารถพิจารณาข้อผิดพลาด และ ข้อ 49 สรุปปัญหา และให้แนวทางแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.65$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่
จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงาน
ที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามเพศ อายุ
ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ประเภทของกิจการ และขนาดของสถานประกอบการ

3.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของ
แรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามตัว
แปรเพศ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการ ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของ
แรงงานที่ จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่าง
กันโดยใช้ t-test ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของผู้ประกอบการ
ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	ชาย (N = 43)		หญิง (N = 77)		t – test	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	3.70	0.81	3.95	0.80	-1.627	.106
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	3.89	0.80	4.19	0.69	-2.141*	.034
ด้านคุณลักษณะทั่วไป(เรื่องบุคลิกภาพ, มนุษยสัมพันธ์และความคิดสร้างสรรค์)	3.82	0.64	4.03	0.61	-1.77	.078
รวม	3.81	0.59	4.05	0.59	-2.097*	.038

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านคุณธรรมและ
จริยธรรม และด้านคุณลักษณะทั่วไป ผู้ประกอบการเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการทำงานของ
แรงงานสูงกว่าผู้ประกอบการเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามตัวแปรอายุ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการ ที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันโดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	น้อยกว่า 30 ปี (N = 27)		31-40 ปี (N = 32)		41-50 ปี (N = 32)		51 ปีขึ้นไป (N = 29)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	3.88	0.76	3.88	0.92	3.79	0.81	3.92	0.77
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	4.16	0.64	3.96	0.90	4.06	0.73	4.18	0.67
ด้านคุณลักษณะทั่วไป (เรื่อง บุคลิกภาพ, มนุษย์สัมพันธ์และ ความคิดสร้างสรรค์)	4.04	0.44	3.89	0.78	3.92	0.62	4.01	0.61
รวม	4.03	0.49	3.90	0.76	3.92	0.54	4.02	0.58

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้ประกอบการ ที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน ($\bar{x}$ = 4.03) โดยรวมสูงกว่าผู้ประกอบการที่อายุสูงกว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้านพบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านคุณลักษณะทั่วไป ($\bar{x}$ = 4.04) สูงกว่ากลุ่มที่มีอายุสูงกว่า

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของผู้ประกอบการ
ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนเขตห้วยจำแนกตามอายุ เป็นรายด้าน

ด้าน	ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1	ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	.289	.096	.141	.935
		ภายในกลุ่ม	116	79.210	.683		
		รวม	119	79.499			
2	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	.918	.306	.544	.653
		ภายในกลุ่ม	116	65.234	.562		
		รวม	119	66.142			
3	ด้านคุณลักษณะทั่วไปทั่วไป (เรื่องบุคลิกภาพ, มนุษย์สัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์)	ระหว่างกลุ่ม	3	.458	.153	.376	.771
		ภายในกลุ่ม	116	47.152	.406		
		รวม	119	47.610			
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	.420	.140	.379	.769
		ภายในกลุ่ม	116	42.924	.370		
		รวม	119	43.344			

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันโดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	มัธยมศึกษา ตอนปลาย (N = 59)		ปริญญาตรี (N = 48)		สูงกว่า ปริญญาตรี (N = 13)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	4.07	0.82	3.69	0.76	3.58	0.79
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	4.24	0.72	3.96	0.73	3.83	0.78
ด้านคุณลักษณะทั่วไป (เรื่องบุคลิกภาพ; มนุษย์สัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์)	4.05	0.67	3.88	0.53	3.83	0.73
รวม	4.09	0.61	3.86	0.54	3.78	0.67

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวม ($\bar{x} = 4.09$) สูงกว่าผู้ประกอบการในระดับการศึกษาอื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 3 ด้าน พบว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในแต่ละด้านสูงกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นๆ ในด้านเดียวกันทุกด้าน

ตาราง 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของผู้ประกอบการ
ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนเขตห้วยจำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายด้าน

ด้าน	ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1	ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.054	2.527	3.972*	.021
		ภายในกลุ่ม	117	74.445	.636		
		รวม	119	79.499			
2	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.085	1.542	2.861	.061
		ภายในกลุ่ม	117	63.067	.539		
		รวม	119	66.152			
3	ด้านคุณลักษณะทั่วไป (เรื่องบุคลิกภาพ, มนุษย์สัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.022	.511	1.284	.28
		ภายในกลุ่ม	117	46.588	.398		
		รวม	119	47.610			
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.979	.989	2.79	.065
		ภายในกลุ่ม	117	41.365	.354		
		รวม	119	43.34			

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังปรากฏในตาราง 12

ตารางที่ 12 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกาทำงาน
ของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ		สูงกว่า ปริญญาตรี (N = 13)	ปริญญาตรี (N = 48)	มัธยมศึกษา ตอนปลาย (N = 13)
	$\bar{X}$	3.58	3.69	4.07
1. สูงกว่าปริญญาตรี	3.58	-	.11	.49*-
2. ปริญญาตรี	3.69	-	0	.38
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	4.07	-	-	-

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานด้านความรู้และทักษะวิชาชีพสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามตัวแปรระยะเวลาในการดำเนินกิจการ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่ จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันโดยใช้ t-test ดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ โดยรวมและรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	ต่ำกว่า 5 ปี (N = 65)		5 ปีขึ้นไป (N = 55)		t – test	P
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	3.90	0.84	3.82	0.78	0.572	0.569
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	4.20	0.68	3.94	0.79	1.916	0.058
ด้านคุณลักษณะทั่วไป (เรื่อง บุคลิกภาพ, มนุษย์สัมพันธ์และ ความคิดสร้างสรรค์)	4.01	0.62	3.90	0.63	0.892	0.103
รวม	4.02	0.57	3.89	0.63	1.187	0.238

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่ำกว่า 5 ปีมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ($\bar{x}$ = 4.02) สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 5 ปีขึ้นไปเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้านพบว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ต่ำกว่า 5 ปีมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของแรงงานด้านคุณธรรมจริยธรรม สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 5ปีขึ้นไป

3.5 วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามตัวแปรประเภทของสถานประกอบการ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการ ที่มีประเภทของสถานประกอบการต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันโดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ โดยรวมและรายด้าน

ความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	สถานเสริม ความงาม (N = 26)		วางแผน โบราณ (N = 32)		สิ่งประดิษฐ์ จากดอกไม้ (N = 11)		ร้านอาหาร (N = 20)		โรงงาน อุตสาหกรรม (N = 8)		อื่น ๆ (N = 23)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.ด้านความรู้และทักษะ วิชาชีพ	4.00	0.79	4.25	0.75	4.00	0.63	3.09	0.69	3.80	0.62	3.80	0.75
2.ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	4.07	0.75	4.12	0.78	3.93	0.50	4.31	0.77	3.80	0.37	4.02	0.84
3.ด้านคุณลักษณะทั่วไป (เรื่องบุคลิกภาพ, มนุษย์ สัมพันธ์และความคิด สร้างสรรค์)	3.98	0.65	3.94	0.64	3.73	0.61	4.20	0.66	3.58	0.42	3.98	0.58
รวม	4.01	0.66	4.04	0.62	3.83	0.55	4.00	0.58	3.67	0.30	3.95	0.62

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้ประกอบการ ที่เป็นสถานประกอบการประเภทวางแผนโบราณ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน ($\bar{X} = 4.04$) โดยรวมสูงกว่าผู้ประกอบการใน กลุ่มอื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้านพบว่า ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทร้านอาหารมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของแรงงาน ($\bar{X} = 4.31$) สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประเภทของกิจการในกลุ่มอื่น ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทวางแผนโบราณมี ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของแรงงาน ($\bar{X} = 4.25$) สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประเภทของกิจการในกลุ่มอื่นและด้านคุณคุณลักษณะทั่วไป ผู้ประกอบการที่มี สถานประกอบการประเภทร้านอาหารมีค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจในการทำงานของแรงงาน ($\bar{X} = 4.20$) สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประเภทของ กิจการในกลุ่มอื่น

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของผู้ประกอบการ
ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนเขตห้วยขวางจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ เป็นรายด้าน

ด้าน	ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1	ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5	17.877	3.575	6.614**	.000
		ภายในกลุ่ม	114	61.623	.541		
		รวม	119	79.500			
2	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.075	.415	.738	.596
		ภายในกลุ่ม	114	64.076	.562		
		รวม	119	66.152			
3	ด้านคุณลักษณะทั่วไป (เรื่องบุคลิกภาพ, มนุษย์สัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์)	ระหว่างกลุ่ม	5	2.924	.585	1.492	.198
		ภายในกลุ่ม	114	44.686	.392		
		รวม	119	47.610			
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.157	.231	.625	.681
		ภายในกลุ่ม	114	42.187	.370		
		รวม	119	43.344			

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีประเภทของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีความ
พึงพอใจในการทำงานของแรงงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้อง
กับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นราย
คู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังปรากฏในตาราง 16

ตารางที่ 16 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขตห้วยขวาง จำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ ด้านความรู้ และทักษะวิชาชีพ

ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	$\bar{X}$	ร้านอาหาร (N = 20)	อื่นๆ (N = 23)	โรงงาน อุตสาหกรรม (N = 8)	สถานเสริม ความงาม (N = 26)	สิ่งประดิษฐ์ จากดอกไม้ (N = 11)	วางแผน โบราณ (N = 32)
		3.09	3.80	3.80	4.00	4.00	4.25
ร้านอาหาร	3.09	-	0.71	0.71	0.91*	0.91	1.16*
อื่นๆ	3.80	-	-	0.00	0.20	0.20	0.45
โรงงานอุตสาหกรรม	3.80	-	-	-	0.20	0.20	0.45
สถานเสริมความงาม	4.00	-	-	-	-	0.00	0.25
ดอกไม้และสิ่งประดิษฐ์	4.00	-	-	-	-	-	0.25
วางแผนโบราณ	4.25	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 16 แสดงว่าผู้ประกอบการประเภทสถานเสริมความงามและผู้ประกอบการประเภทวางแผนโบราณมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมสูงกว่าผู้ประกอบการประเภทร้านอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำแนกตามตัวแปรขนาดของสถานประกอบการ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการ ที่มีขนาดของสถานประกอบการต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันโดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจต่อทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ โดยรวมและรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	ขนาดเล็ก (N = 54)		ขนาดกลาง (N = 43)		ขนาดใหญ่ (N = 23)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	3.97	0.87	3.89	0.75	3.56	0.74
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	4.10	0.77	4.25	0.61	3.74	0.80
ด้านคุณลักษณะทั่วไป(เรื่องบุคลิกภาพ, มนุษยสัมพันธ์และความคิดสร้างสรรค์)	4.04	0.63	3.98	0.60	3.74	0.63
รวม	4.04	0.63	4.01	0.52	3.70	0.61

จากตาราง 17 แสดงว่าแสดงว่าผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน ($\bar{x}$ = 4.04) โดยรวมสูงกว่าผู้ประกอบการในกลุ่มอื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน พบว่าด้านคุณธรรมและจริยธรรม ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน ($\bar{x}$ = 4.25) สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีขนาดของสถานประกอบการกลุ่มอื่นๆ

ตาราง 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความพึงพอใจของผู้ประกอบการ
ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนเขตห้วยขวางจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ เป็นรายด้าน

ด้าน	ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของแรงงาน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1	ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.704	1.352	2.060	.132
		ภายในกลุ่ม	117	76.795	.656		
		รวม	119	79.499			
2	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.949	1.974	3.714*	.027
		ภายในกลุ่ม	117	62.203	.532		
		รวม	119	66.142			
3	ด้านคุณลักษณะทั่วไป (เรื่องบุคลิกภาพ, มนุษย์สัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.509	.755	1.915	.152
		ภายใน กลุ่ม	117	46.100	.394		
		รวม	119	47.610			
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.970	1.970	2.785	.066
		ภายในกลุ่ม	117	41.374	41.374		
		รวม	119	43.344	43.344		

จากตาราง 18 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีขนาดของสถานประกอบการต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังปรากฏในตาราง 19

ตารางที่ 19 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของ
แรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ด้านคุณธรรมและจริยธรรม		ขนาดใหญ่ (N = 23)	ขนาดเล็ก (N = 54)	ขนาดกลาง (N = 43)
	$\bar{X}$	3.74	4.10	4.25
ขนาดใหญ่	3.74	-	0.36	0.51*
ขนาดเล็ก	4.10	-	-	0.15
ขนาดกลาง	4.25	-	-	-

จากตาราง 19 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการขนาดกลาง มีค่าเฉลี่ยความ
พึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่าผู้ประกอบการของสถาน
ประกอบการขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 **ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ
ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง**

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ
ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วย
ขวางที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 120 คน ได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจ
ของผู้ประกอบการ ดังปรากฏในตาราง 20

ตาราง 20 **ค่าความถี่ ร้อยละ ของคะแนนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะความพึงพอใจของ
ผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์
ศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง**

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ	จำนวนผู้ประกอบการ ที่ตอบแบบสอบถาม		ความถี่
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	17		
ความคิดเห็น		7	
1. มีความรู้ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบ			3
2. สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะวิชาชีพให้แก่ผู้อื่นได้			2
3. มีความชำนาญและมีประสบการณ์ในงานที่ทำ			1
4. ปฏิบัติงานตามที่เรียนมาจนเป็นที่พึงพอใจของลูกค้า			1
ข้อเสนอแนะ		10	
1. ควรเน้นการฝึกปฏิบัติให้สามารถทำงานได้ทันทีเมื่อแรงงานเรียน หลักสูตร			3
2. ควรมีการเรียนการสอนหลายเวลา			2
3. ควรเพิ่มชั่วโมงในการสอนให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดความชำนาญในการ ทำงาน			2
4. ควรมีการจัดประสบการณ์จริงในสถานประกอบการก่อนจบหลักสูตร			1
5. ควรมีการทดสอบความสามารถในหลักสูตรที่เรียนให้เกิดความชำนาญ ก่อนจบหลักสูตร			1
6. ควรใช้ภาษาอังกฤษได้			1

ตาราง 20 (ต่อ)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน	จำนวนผู้ประกอบการ ที่ตอบแบบสอบถาม		ความถี่
ด้านคุณธรรมจริยธรรม	18		
ความคิดเห็น		7	
1. มีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ			3
2. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนร่วมงาน			1
3. มีความขยัน และอดทน			2
4. มีสติและสมาธิในการทำงาน			1
ข้อเสนอแนะ		11	
1. ควรสอนเรื่องคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไปเป็นหลักสูตร			4
2. ควรสอนเรื่องจรรยาบรรณในวิชาชีพ			3
3. ควรเน้นเรื่องการตรงต่อเวลาในการทำงานให้กับผู้เรียน			2
4. ควรเน้นด้านจิตสำนึกและทัศนคติในการทำงานในองค์กร			1
5. ไม่นินทาว่าร้ายเพื่อนร่วมงานให้เสียหาย ไม่พุดจาตดินนินทา			1
ด้านคุณลักษณะทั่วไป	7		
บุคลิกภาพ			
ความคิดเห็น		3	
1. มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับงานที่ทำ			2
2. แต่งกายได้เหมาะสมกับกาลเทศะ			1
ข้อเสนอแนะ		4	
1. ควรส่งเสริมให้รู้จักกาลเทศะ มีสัมมาคารวะสุภาพอ่อนน้อม			2
2. ควรแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะและงานที่ปฏิบัติ			1
3. ควรมีความคล่องแคล่วกระฉับกระเฉง			1
มนุษย์สัมพันธ์			1
ความคิดเห็น	6		
1. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ร่าเริงแจ่มใส			
2. ติดต่oprะสานงานกับลูกค้าได้ดี		2	1
ข้อเสนอแนะ			1
1. ควรมีความอ่อนน้อมต่อลูกค้าและเจ้าของกิจการอยู่เสมอ		4	
2. ควรใช้กริยา วาจาที่เหมาะสมกับเพื่อนร่วมงาน			2
3. ควรแต่งกายให้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ			1
			1
ความคิดสร้างสรรค์	3		
ความคิดเห็น		0	
ข้อเสนอแนะ		3	
1. ควรมีความกล้าคิดกล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์			1
2. หลักสูตรที่เรียนควรเน้นเรื่องความคิดสร้างสรรค์			1
3. ควรมีการสอนเรื่องความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน			1

จากตารางที่ 20 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการทำงานของ แรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางตามลำดับคะแนน ความถี่ในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ มีความรู้ความสามารถตรงกับงานที่ได้ปฏิบัติ(3คน) ข้อเสนอแนะได้แก่ ควรเน้นการฝึกปฏิบัติให้สามารถทำงานได้ทันทีเมื่อแรงงานเรียนหลักสูตร (3 คน)

2. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ มีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ(3 คน) ข้อเสนอแนะได้แก่ ควรสอนเรื่องคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไปหลักสูตร (4 คน)

3. ด้านคุณลักษณะทั่วไป

3.1 เรื่องบุคลิกภาพ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ ผู้ประกอบการ แสดงความคิดเห็น ได้แก่ มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับงานที่ทำ (2 คน) ข้อเสนอแนะได้แก่ ควรส่งเสริม ให้รู้จักกาลเทศะ มีสัมมาคารวะสุภาพอ่อนน้อม (2 คน)

3.2 เรื่องมนุษยสัมพันธ์ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็นได้แก่ติดต่oprสานงานกับลูกค้าได้ดี (1 คน)ข้อเสนอแนะได้แก่ควร มีความอ่อนน้อมต่อลูกค้าและเจ้าของกิจการอยู่เสมอ (2 คน)

3.3 เรื่องความคิดสร้างสรรค์ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้ ควรมีความกล้าคิดกล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์ (1 คน) หลักสูตรที่เรียนควรเน้นเรื่องความคิดสร้างสรรค์ ควรมีการสอนเรื่องความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน (1 คน)

6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 3 คนดังนี้ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันให้ ทัดเทียมกับต่างประเทศ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนอำนวยความสะดวกผู้เรียน และอุปกรณ์มีความ ทนสมัย ครูผู้สอนควรมีความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ใน 3 ด้านคือด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านคุณลักษณะอื่นๆ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ประเภทของสถานประกอบการ และขนาดของสถานประกอบการ
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการ เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง แบ่งเป็นผู้ประกอบการในสถานประกอบการขนาดใหญ่จำนวน 54 คน ผู้ประกอบการในสถานประกอบการขนาดกลางจำนวน 95 คน ผู้ประกอบการในสถานประกอบการขนาดเล็กจำนวน 155 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 304 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 182 คน และสามารถเก็บแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 67 ของกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จำนวน 120 คนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 64.17) ส่วนใหญ่มีอายุ 20-30 ปี (ร้อยละ 22.50) รองลงมาอายุ 31-40 ปี (ร้อยละ 26.67) ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 49.17) รองลงมาคือระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 3.86) ส่วนมากเป็นกิจการประเภทวางแผนโบราณ (ร้อยละ 26.67) รองลงมาคือกิจการประเภทสถานเสริมความงาม (ร้อยละ 21.67) ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก (ร้อยละ 45.00) ระยะเวลาในการดำเนินกิจการส่วนใหญ่อยู่ในเวลา 5 ปีขึ้นไปจำนวน 65 คน (ร้อยละ 54.17) งานที่ให้ปฏิบัติส่วนใหญ่เป็นช่างทำผม หลักสูตรที่จบส่วนใหญ่คือนวดแผนโบราณ (ร้อยละ 29.17)

2. ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง มีความพึงพอใจทั้ง 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยด้าน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 4.08$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ด้านคุณลักษณะทั่วไป ($\bar{X} = 3.96$) และ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.86$) ตามลำดับ

2.1 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ สนใจและพัฒนาการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพได้ ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมา ความสามารถนำความรู้ทางวิชาการ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และ ปรับความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ นำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.99$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ใช้ความรู้ความสามารถ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานได้ ($\bar{X} = 3.69$)

2.2 ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีความเมตตากรุณาต่อบุคคลอื่น ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมา คือ ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม ($\bar{X} = 4.27$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เสียสละ เวลาส่วนตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทำประโยชน์ให้กับหน่วยงานและสังคม ($\bar{X} = 3.95$)

2.3 ด้านคุณลักษณะทั่วไป เรื่องบุคลิกภาพ พบว่าผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ความอ่อนน้อมต่อบุคคลทั่วไป ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมา คือ ดูแลตนเองให้มีสุขลักษณะที่ดี ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม ($\bar{X} = 4.18$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อารมณ์มั่นคงสามารถควบคุมตนเองได้ ($\bar{X} = 3.97$) เรื่องมนุษยสัมพันธ์พบว่าผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการ

ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ความอ่อนน้อมต่อบุคคลทั่วไป ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมา คือ สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการทำงาน ($\bar{X} = 4.27$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ยินดีให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมงานแม้ไม่ใช่หน้าที่รับผิดชอบของตน ($\bar{X} = 3.86$) เรื่องความคิดสร้างสรรค์พบว่าผู้ประกอบการ มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 96$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมา คือ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้หลายแง่ หลายมุมอย่างพินิจพิจารณา ($\bar{X} = 3.78$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เป็นผู้เสนอแนวทางในการทำงานอย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน สามารถพิจารณาข้อผิด ข้อถูก และ สรุปปัญหา และให้แนวทางแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.65$)

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ประเภทของสถานประกอบการ และขนาดของสถานประกอบการ

3.1 ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยผู้ประกอบการเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยรวมสูงกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3.2 ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพโดยรวมสูงกว่าระดับการศึกษาอื่นๆ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05โดยผู้ประกอบการ ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

3.4 ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการขนาดกลาง มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน สูงกว่าผู้ประกอบการของสถานประกอบการขนาดใหญ่

3.5 ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานของแรงงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6 ผู้ประกอบการ ที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีประเภทของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้และทักษะวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทเสริมความงาม และประเภทนวดแผนโบราณ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน สูงกว่าผู้ประกอบการประเภทร้านอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง สรุปได้ดังนี้

4.1 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ มีความรู้ความสามารถตรงกับงานที่ได้ปฏิบัติ ข้อเสนอแนะได้แก่ ควรเน้นการฝึกปฏิบัติให้สามารถทำงานได้ทันทีเมื่อแรงงานเรียนหลักสูตร

4.2 ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ มีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ข้อเสนอแนะได้แก่ ควรสอนเรื่องคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไปหลักสูตร

4.3 ด้านคุณลักษณะทั่วไป

4.3.1 เรื่องบุคลิกภาพ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับงานที่ทำ ข้อเสนอแนะได้แก่ ควรส่งเสริมให้รู้จักกาลเทศะ มีสัมมาคารวะสุภาพอ่อนน้อม

4.3.2 เรื่องมนุษยสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะได้แก่ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็นได้แก่ติดต่อประสานงานกับลูกค้าได้ดีข้อเสนอแนะได้แก่ควรมีความอ่อนน้อมต่อลูกค้าและเจ้าของกิจการอยู่เสมอ

4.3.3 เรื่องความคิดสร้างสรรค์ ข้อเสนอแนะได้แก่ผู้ประกอบการมีข้อเสนอแนะดังนี้ผู้ประกอบการมีข้อเสนอแนะได้แก่ ควรมีความกล้าคิดกล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์ หลักสูตรที่เรียนควรเน้นเรื่องความคิดสร้างสรรค์ ควรมีการสอนเรื่องการมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

4.6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 3 คนดังนี้ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นให้ทัดเทียมกับต่างประเทศ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนอำนวยความสะดวกผู้เรียน และอุปกรณ์มีความทันสมัย ครูผู้สอนควรมีความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริง

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง มีประเด็นที่น่าสนใจ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผู้ประกอบการ ที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางสามารถจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันให้กับนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับนโยบายในการจัดหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาชีพ สำหรับประชาชน ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และได้รับการยอมรับในระดับสูงผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (การศึกษาเพื่ออาชีพ 2539 : 126)

2. ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยพิจารณาเป็นรายด้าน

2.1 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ พบว่าผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการทำงานของแรงงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางจัดขึ้นมานั้นไม่ว่าจะเป็นวิชานวดแผนโบราณ เสริมความงาม หรือ ซ่อมคอมพิวเตอร์ เป็นรายวิชาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานเนื่องจากสถานประกอบการส่วนใหญ่ดำเนินกิจการประเภทดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ทำให้การจัดการเรียนการสอนของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานดังที่ปรากฏให้เห็นจากผลของรายงานการวิจัย

2.2 ด้านคุณธรรมและจริยธรรม พบว่าผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการทำงานของแรงงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง มีการมุ่งเน้นด้านคุณธรรมและจริยธรรม ควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานในแต่ละสาขาวิชา ดังคำกล่าวของผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางว่านักศึกษาที่จบหลักสูตรไม่เพียงแต่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาที่เรียนเท่านั้น แต่จะต้องเป็นบุคคลที่เป็นที่ต้องการของสังคมในทุกด้าน ดังนั้นจึงให้ความสำคัญกับสอนเรื่องคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปกับเนื้อหาวิชาต่างๆด้วยอยู่เสมอ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของมยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538 : 95) ที่พบว่า สถานประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความต้องการคุณลักษณะของแรงงาน ด้านคุณธรรมจริยธรรมในระดับมาก และคุณลักษณะที่ต้องการมากที่สุด คือความซื่อสัตย์สุจริต ผลการประเมินคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันโดยพิจารณาความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม จึงอยู่ในเกณฑ์คุณภาพดี

2.3 ด้านคุณลักษณะทั่วไป

2.3.1 เรื่อง บุคลิกภาพ พบว่าผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการทำงานของแรงงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แรงงานมีความต้องการในการมีงานทำส่งผลให้แรงงานปฏิบัติตาม ให้สอดคล้องกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ซึ่ง จิราวุธ พลมณี และ สุวิทย์ ชีรสาสวัต (2537 : ผลการวิจัย) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของแรงงานหรือลูกจ้างที่ผู้ประกอบการหรือนายจ้างต้องการมากที่สุด พบว่าผู้ประกอบการต้องการแรงงานที่มีความขยันสู้งาน อ่อนน้อมถ่อมตน มีความกระฉับกระเฉงในการทำงานซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ผู้ประกอบการหรือนายจ้างต้องการ ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ประกอบการ

2.3.2 เรื่องมนุษยสัมพันธ์บุคลิกภาพ พบว่าผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการทำงานของแรงงานอยู่ในระดับมากใน 3 ลำดับแรกคือความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ดี และการเป็นผู้รักษาเวลาตรงต่อเวลา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คุณลักษณะดังกล่าว เป็นองค์ประกอบสำคัญในการได้รับการยอมรับจากผู้ประกอบการ และจากเพื่อนร่วมงานคุณลักษณะดังกล่าว เป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นภายนอก การปรับปรุงมนุษยสัมพันธ์ให้ดูดีเป็นที่ยอมรับจึงเป็นเรื่องสำคัญซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของเกียกศักดิ์ บุญญา (2542 : 82) ที่พบว่าผู้ประกอบการมีความพึงพอใจ ต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก

2.3.3 เรื่องความคิดสร้างสรรค์ พบว่าผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการทำงานของแรงงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ จึงมีโอกาสด้านการแสดงความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยจำแนกตามอายุ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ขนาดของสถานประกอบการ และประเภทของสถานประกอบการ สรุปได้ดังนี้

3.1 ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมสูงกว่าผู้ประกอบการเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านคุณลักษณะทั่วไป ผู้ประกอบการเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานสูงกว่าผู้ประกอบการเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการเพศหญิงมีมิตรภาพที่ใกล้ชิดกับแรงงานมากกว่าผู้ประกอบการเพศชายและอาจเนื่องจากสถานประกอบการส่วนใหญ่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็กซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ทำให้ผู้ประกอบการมีความใกล้ชิดและมองเห็นการทำงานของลูกจ้างได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานสูงกว่าซึ่งสอดคล้องกับเบอเนต และโคเฮน (Bennet and Cohen, 1959) ได้สรุปเกี่ยวกับธรรมชาติ

ของความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงไว้ว่าเพศชายมักคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความต้องการให้เกิดความสำเร็จ ในขณะที่เพศหญิงนั้นคิดถึงความรักและมิตรภาพมากกว่า

3.2 ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการทุกช่วงอายุอยู่ในวัยผู้ใหญ่จึงมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน และเนื่องจากผู้ประกอบการโดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ที่ตรงกันคือมีผลประกอบการทางธุรกิจที่เป็นผลสำเร็จ ดังนั้นทำให้เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของแรงงานไม่แตกต่างกัน

3.3 ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการที่มีระดับศึกษาสูงกว่า มีองค์ประกอบในการคิดวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานมากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.4 ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อการทำงานของแรงงานขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการทำงานของแรงงาน ดังนั้นจึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

3.5 ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางที่มีประเภทของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทเสริมความงาม มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทร้านอาหาร และผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทนวดแผนโบราณ มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการ ประเภทร้านอาหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วิชาเสริมความงาม และ วิชานวดแผนโบราณ เป็นรายวิชาที่เปิดสอนอย่างต่อเนื่องในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดีในเรื่องการจัดการเรียนการสอน ทำให้มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียนบุคลากรที่เป็นผู้ถ่ายทอดวิทยาการต่างๆเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชานั้นๆเป็นอย่างดี อาจส่งผลให้เป็นที่พึงพอใจต่อผู้ประกอบการ มากกว่าวิชาทำอาหารซึ่งเปิดสอนอย่างไม่ต่อเนื่อง และได้รับความนิยมนจากผู้เรียนน้อย (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง : 2548)

3.6 ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางที่มีขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านพบว่าด้านคุณธรรมและจริยธรรม ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการขนาดกลาง มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการขนาดใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมาตรฐานในการวัดคุณภาพของงานแตกต่างกัน เนื่องจากสถานประกอบการขนาดใหญ่มีการดำเนินกิจการที่เป็นลักษณะวงกว้าง และมีการตรวจสอบคุณภาพของงานอย่างเป็นระบบมากกว่าขนาดกลาง ทำให้มีระดับความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานต่ำกว่าสถานประกอบการขนาดกลาง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัย เรื่องความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงาน โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านคุณลักษณะทั่วไป และด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ดังนั้นเพื่อให้การจัดการศึกษาออกโรงเรียนในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นเป็นไปตามความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะต่อศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ดังนี้

1.1 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนอย่างสูงสุด ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ควรมีการจัดประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการจริงให้กับผู้เรียน เพื่อให้เกิดความชำนาญก่อนจบหลักสูตร เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ หรือตลาดแรงงานต่อไป

1.2 ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ควรมีการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน ควรจัดกิจกรรมเน้นการฝึกอบรม ด้านคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องไปกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร อย่างต่อเนื่องต่อไป

1.3 ด้านคุณลักษณะทั่วไป

เรื่องบุคลิกภาพ ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ควรมีการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน ในเรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพให้สอดคล้องกับการทำงานในแต่ละหน้าที่ที่รับผิดชอบเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับงานนั้นๆ เรื่องมนุษยสัมพันธ์ ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ควรมีการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน เรื่องความสามารถในการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่น มีการติดต่อประสานงานระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ และเรื่องความคิด

สร้างสรรค์ ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ควรมีการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น การแสดงออก และความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ โดยให้ผู้สอนได้มีส่วนเข้าไปสังเกตการณ์ ให้คำแนะนำ

2. จากผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

2.1 จากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการเพศหญิงที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวางมีความพึงพอใจต่อการทำงานสูงกว่าผู้ประกอบการเพศชาย ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจกับผู้ประกอบการเพศชาย โดยทำการศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการเพศชาย และนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรให้สอดคล้องกัน

2.2 จากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการ ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวางสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนั้นควรมีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ รวมไปถึงการศึกษความพึงพอใจของผู้ประกอบการทุกระดับการศึกษา

2.3 จากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทเสริมความงาม และนวดแผนโบราณมีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานสูงกว่าผู้ประกอบการ ประเภทร้านอาหาร ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจกับวิชาการทำอาหารให้มากขึ้น โดยการจัดกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชานี้ให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย เรื่องความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน เขตห้วยขวางผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาในเรื่องความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จึงควรมีการวิจัยศึกษาในเรื่องความต้องการในการเข้ารับบริการการศึกษาออกโรงเรียนในหลักสูตรอื่นๆ เพิ่มเติม

2. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จึงควรมีการศึกษความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบความต้องการระหว่างกลุ่ม เพื่อให้ได้ทราบความต้องการของตลาดแรงงานที่แท้จริงนำไปพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

3. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเฉพาะความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการ
ทำงานแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จึงควรมี
การวิจัยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านอื่นๆ เช่น ความพึงพอใจต่อหลักสูตร ความพึง
พอใจต่อผู้สอน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2536). คู่มือการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาทักษะอาชีพ.

_____. (2539). การศึกษาเพื่ออาชีพ. กรุงเทพฯ : กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

_____. (2536). ประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) พุทธศักราช 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลียงเชียง,

_____. (2534). คู่มือการดำเนินงานตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ. กรุงเทพฯ : หนึ่งเจ็ดการพิมพ์

_____. (2536). คู่มือการดำเนินงานตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ. กรุงเทพฯ : กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

_____. (2539). แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. (2535). หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดช.

_____. (2536). แนวทางพัฒนาวิชาการ 2537-2539 ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

_____. (2546). สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ : กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา.

กรมอาชีวศึกษา. (2530). บทสัมภาษณ์คนอย่างไรที่นายจ้างต้องการ. กรุงเทพฯ : กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา.

เกรียงศักดิ์ บุญญา (2542). ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการที่มีต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) สาขาช่างอุตสาหกรรมจากวิทยานิพนธ์ ค.อ.ม.(การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.

กมล รักสงวน . (2540) . ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในวิทยาลัยภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไกรยุทธ์ ธีรตนาคินันท์. (2536, มกราคม-มีนาคม). จริยธรรมในแวดวงธุรกิจไทยและความรับผิดชอบ ต่อสังคม, วารสารจุฬาลงกรณ์. 5(18) : 2.

โกวิทย์ ประवालพฤษ และ ภณิดา อุตกุล. (2532). เอกสารการสอนชุดจริยศึกษาหน่วยที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- คุณากร จันยงค์ . (2539). เศรษฐศาสตร์แรงงาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- จินดนา บุญบังการ. (2544). งาน..สร้างคน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จรัสสินทวงศ์.
- จิราวุธ พลมณี. (2537). ความพึงพอใจของนายจ้างต่อแรงงานภาคอุตสาหกรรม : กรณีศึกษา โรงงานนำผลการส่งออก.ปริญญานิพนธ์ :เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต.
- ดิเรก ฤกษ์ห่วย. (2535). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- ดิน ปรัชญาพฤทธิ์. (2540). เอกสารการเสนอชุดวิชาพฤติกรรมมนุษย์ในองค์การหน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทักษิณ ชินวัตร. (2544) www.ทักษิณคุยกับประชาชน.co.th.
- ทวีป อภิลิทธิ. (2533). ความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ของศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนบ้านทับทัน จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. (2540). การบริหารระดับหัวหน้างาน. กรุงเทพฯ : สุขสันต์ พรินท์ติ้ง.
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2529). เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน. กรุงเทพฯ : ไทย วัฒนาพานิช.
- ทองพูล บุญอึ้ง. (2539,กุมภาพันธ์-มีนาคม). จากนโยบายรัฐบาลถึงการปฏิรูปการศึกษา
- บัญญัติ กุศลสถาพร, และคนอื่นๆ. (2532).ความต้องการคุณลักษณะของแรงงานอุตสาหกรรมใน เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. ฉะเชิงเทรา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 12
- ประภาพร ระย้าเพชร. (2540). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานประเภทวิชาพาณิชยกรรมตาม ความต้องการของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐในจังหวัดมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม(จิตวิทยาการศึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ประสาร มาลากุล ณ. อยู่ททยา.(2533, กรกฎาคม). บทสนทนาเกี่ยวกับการสอนให้คิดนวัตกรรมทาง การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน, เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ เนื่องใน โอกาสวันคล้ายวันสถาปนาคณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัชพร บัวดา. (2547). การประเมินคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตามความพึงพอใจของผู้บริหาร สถานประกอบการ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง. ปริญญานิพนธ์ : เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต.

- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2532). *บันทึกสังคมศาสตร์ที่พึงประสงค์*. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร บุนนาค หันจางสิทธิ์. (2543). *เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์. ประชากร แรงงาน การศึกษาฝึกอบรม ศาสนธรรมจริยธรรม สุขภาพอนามัยสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ โอ เอส พรีนส์ ดิง แฮาส์.
- ธีรวุฒิ บุญโสภณ. (2541). *การบริหารองค์การ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธนสาร.
- มังกร หริรักษ์. (2538) *คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวสประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรมที่สถานประกอบการ ในจังหวัดสมุทรปราการต้องการ*. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บันทึกวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มยุรี ชัยสวัสดิ์. (2538). *คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ วิชาชีพชั้นสูง (ปวส) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจตามความต้องการของผู้บริหาร และ ครู อาจารย์วิทยาลัย อาชีวศึกษา และสถานประกอบการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม.(การบริหารอาชีวศึกษา) กรุงเทพฯ : บันทึกวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นงศ์ราม เสนาะล้ำ. (2539). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อการทำงานในองค์กร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ทิพย์วิสุทธิ
- เมธี ปิณฑานนท์ . (2533). *การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จรัสสินท วงศ์.
- ราณี อมรินทร์รัตน์. (2542, กรกฎาคม-สิงหาคม). *การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว, วารสารศรีปทุม*. 2(1) : 44-52.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2528). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- วินิจ เกตขำ. (2535). *การจัดการองค์การ*. กรุงเทพฯ : สายลมการพิมพ์.
- วิจิตร อาวะกุล. (2536). *เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์*. กรุงเทพฯ : พร้อมสาร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2542). *พลังการเรียนรู้ในกระบวนทัศน์ใหม่*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วินัย สายหงษ์.(2540). *การประกอบอาชีพอิสระ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธนสาร.
- วุฒิชัย จำนง. (2540). *การสร้างงาน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธำรง.
- วิมลสิทธิ หรยางกูร. (2526). *สัมพันธ์ภาพ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชานชาลา.
- วิทย์ วศิตเวทย์. (2544). *จริยธรรมในการทำงาน*. กรุงเทพฯ : สุขสันต์พรีนส์ดิง.
- พงศ์ศักดิ์ บุญญะสิทธิ์. (2530). *แรงงานที่มีคุณภาพ*. กรุงเทพฯ : สายลมการพิมพ์.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2543). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ
 สบสันต์ อุดกฤษฎ์. (2538, กุมภาพันธ์). การเรียนการสอนทางอาชีวศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์, พัฒนา
 เทคนิคการศึกษา. 7(13) : 13-14.

สมชาติ กิจยรรยง. (2536). สร้างบริการสร้างความประทับใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน

สุภัทรา ปิณฑะแพทย์. (2542). พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

สมยศ นาวิการ. (2540) .การบริหารและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ผู้จัดการ.

สมบัติ สุวรรณพิทักษ์และคณะ. การศึกษาเพื่ออาชีพ..เพื่ออนาคต.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหากาพย์.

สมน อมรวิวัฒน์ ,และคณะ. (2542 , มกราคม). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในโลกทัศน์ใหม่,
 วารสารวิชาการ. กรุงเทพฯ : 2(1) : 12-16.

สมศักดิ์ มีทรัพย์หลาก. (2529) การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธนสาร.

สุนทร สุนันท์ชัย. (2539). การศึกษานอกโรงเรียน...เส้นทางที่ไม่สิ้นสุด. กรุงเทพฯ : อมรินทร์คอมมิกส์.

สุนทร อินทรชิต. (2538). การศึกษาระดับการประยุกต์ความรู้ในอาชีพของผู้สำเร็จ
 การศึกษาจาก โรงเรียนอาชีพเคลื่อนที่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร.

สุภาพร สิทธิชัย. (2544). การคัดเลือกบุคลากรสำหรับองค์กร. กรุงเทพฯ : ดี ดี การพิมพ์.

สุธิดา แสนสุข. (2527). การศึกษาเพื่ออาชีพของสตรีไทย. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

แสงจันทร์ อินทนนท์. (2536). การศึกษาเพื่อการอาชีพ. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

โสภา ขปิลมณัน. (2536). เคล็ดลับการพิชิตงาน. กรุงเทพฯ : AN การพิมพ์.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2544). รายงานการปฏิรูปการศึกษาต่อประชาชน. กรุงเทพฯ :
 อมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. (2547) : กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์และจุดเน้น กศน.
 ปี 2548. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2548,
 (http://www.nfe.go.th/nfe_upg/page_study_service.)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ : AN การพิมพ์.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2536). เคล็ดลับการสร้างความสำเร็จในการสมัครงาน. กรุงเทพฯ : โรง
 พิมพ์นานชาลา.

ศรัณญา แสงหิรัญ. (2547). ธุรกิจเชิงรุก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.

หลุย จำปาเทศ. (2533). การบริหารความขัดแย้ง. กรุงเทพฯ : ดี ดี การพิมพ์

- อารีย์ พันธุ์ณี. (2545). *ฝึกให้คิดเป็นคิดให้สร้างสรรค์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทไทม์ ครีเอทีฟ กรุ๊ป.
- อารีย์ รังสินนท์. (2525). *การสังเกตและการฝึกงานพฤติกรรมเด็ก*. กรุงเทพฯ : จุฬินไทย.
- อุดม เขยแก้วศรี. (2541). *การศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ : เฉลิมชัย การพิมพ์.
- Chaplin. (1986). *Employer-Employee Satisfaction* : Open University Press.1977
- Cowan, William. (1984). *Earl Assessing Employer-Employee Satisfaction with Training at Canadian Valley Area Canada* : Oklahoma University.
- Cropley , A J. (1970). *S R Psychology and Cognitive Psychology in P.E. Vernon* ,ed.Creativity Harmondsworth Penguin Book Ltd.
- Davis. (1985). *Human Behavior at work,Organizational Behavior*. 7th ed. .New York : McGraw-hill.
- Dubrin, A.t. (1981). *A Job Oriented approach ,Human relations* : Verginia : Reston Publishing.
- Eysenck, H.J. (1970). *The Structure of human personality*. Ed.London : Methuen.
- Herzbert,Frederick. (1959). *The Motivation to Work*. New York : Wiley Sons.
- Hjelle, Larry A. and Ziegler, Daniel J. (1992). *Personallity Theories Basic Assumtion, Research, and Applications*. New York : Mcgraw-Hill,Inc.
- Hodgetts, Richard M. (1993). *Modern Human Relations at Work*.America : The Dryden Press Harcorut Brace.
- Krejcie, Robert V and Daryle W. Morgan. (1970), “ Determining Sample Size for Research Activities” Educational and Psychological Measurement. 30 : 608.
- Tiffin and Mc. (1965). *Adult Satisfaction in work place*. New York : Mcgraw-Hill,Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตาราง การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบ
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ตาราง 21 วิเคราะห์ ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ความพึงพอใจ	ความหมาย	ลักษณะความพึงพอใจ
ด้านความรู้และทักษะ	หมายถึงความสามารถในการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้ตามหลักวิชาที่เรียนมานำไปประยุกต์ใช้ให้ถูกต้องตามภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติและรับผิดชอบพร้อมทั้งต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ	-สามารถนำความรู้ทางวิชาการ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง -มีทักษะในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตน -มีทักษะในการจัดลำดับขั้นตอนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ -มีความสามารถแสวงหาความรู้ ข้อมูลใหม่และปรับความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี -เรียนรู้งานใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว
ด้านคุณธรรมจริยธรรม	หมายถึงความประพฤติที่ดีการกระทำที่ดีการกระทำที่ถูกต้องอันเป็นแบบอย่าง ที่สังคมยอมรับและต้องการไม่ว่าจะเป็น ความซื่อสัตย์ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเมตตากรุณา การมีระเบียบวินัย มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ อีกทั้งอุทิศตนให้กับงานซึ่งทำให้องค์กรมีคุณภาพ	-มีความเสียสละ เวลาส่วนตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทำประโยชน์ให้กับหน่วยงานและสังคม -ตั้งใจปฏิบัติงานตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานและสังคมอย่างจริงจังไม่ถือเป็นเพียงหน้าที่ -มีความมานะบากบั่น และอดทนต่อความลำบากในการปฏิบัติงาน -ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับทางวิชาชีพด้วยความเคร่งครัด -ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น -มีความตรงต่อเวลาในการทำงาน -มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร -รู้จักใช้หลักการและเหตุผลในการตัดสินใจการปฏิบัติงานและไม่ใช้ความรู้สึกของตนตัดสินใจ -มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย -ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม

ความพึงพอใจ	ความหมาย	ลักษณะความพึงพอใจ
ด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านบุคลิกภาพ -ด้านมนุษยสัมพันธ์	หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะของ แรงงานที่แสดงออกให้เห็นใน 3 ด้าน ได้แก่ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเป็น ลักษณะเฉพาะอย่างของบุคคลนั้นๆ ทั้ง ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม ลักษณะ ท่าทางที่ดี พุดจาสุภาพ การแต่งกายที่ เหมาะสมกับกาลเทศะ กริยามารยาทดี ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีความมั่นคง ทางอารมณ์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง พร้อมทั้งมีความกระตือรือร้น ในการ แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ทำให้บุคคลมี ความมีพฤติกรรมแตกต่างกัน และ ส่งผลต่อบุคคลอื่น ที่บุคคลนั้นมี ความสัมพันธ์ด้วย หมายถึง ความสามารถในการปรับปรุง ตัว และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เนื่องจากการปฏิบัติงานของบุคลากรใน องค์กรต้องมีความร่วมมือ ร่วมใจกัน ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันมี สัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา	-ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม -มีบุคลิกภาพที่แสดงออกเหมาะสมกับ ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน -มีการแต่งกายที่เหมาะสมกับกาลเทศะ -มีความกระตือรือร้นกระตือรือร้นในการ ทำงาน -มีความเชื่อมั่นในตนเอง -มีความอ่อนน้อมต่อบุคคลทั่วไป -มีความเชื่อมั่นในตนเอง -มีอารมณ์มั่นคงสามารถควบคุมตนเอง ได้ -มีความกระตือรือร้นตื่นตัวในการพัฒนา งานของตนเองอยู่เสมอ -มีความละเอียด สุขุม รอบคอบในการ ปฏิบัติงาน -สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่าง ถูกต้อง -มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อกับผู้อื่น -รับฟังคำแนะนำ ตักเตือน และความ คิดเห็นของผู้อื่นเมื่อทำงานบกพร่อง ผิดพลาด -ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือแก่ เพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี -เป็นผู้ให้เกียรติและยกย่องผู้บังคับบัญชา -เป็นผู้ให้เกียรติและยกย่องเพื่อนร่วมงาน -สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการ ปฏิบัติงาน -เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ซักถามข้อข้องใจ -มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ หลายแง่ หลายมุมอย่างพิจารณา

ความพึงพอใจ	ความหมาย	ลักษณะความพึงพอใจ
-ด้านความคิดสร้างสรรค์	หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดสร้างสรรค์ ผลงานหรือสิ่งแปลกๆใหม่ๆ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่างๆ ควบคู่กับความพยายามสร้างความคิดค้น จินตนาการให้เป็นไปได้ เพื่อนำไปสู่การคิดหา วิธีการแก้ไข ปัญหาต่างๆ ในการทำงานได้เป็นอย่างดี รวมถึงการคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น	-เป็นผู้ให้เกียรติและยกย่องเพื่อนร่วมงาน -สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการปฏิบัติงาน -เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ซักถามข้อข้องใจ -มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้หลายแง่ หลายมุมอย่างพิจารณา -เป็นผู้เสนอแนวความคิดแปลกใหม่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน -เป็นผู้เสนอแนวความคิดแปลกใหม่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน -สามารถวางแผนป้องกัน และแก้ไข ปัญหาได้อย่างเหมาะสม -ตระหนักถึงปัญหา และหาแนวทางแก้ไขได้อย่างเหมาะสม -มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน -สามารถพิจารณาข้อผิดพลาด สรุปปัญหา และให้แนวทางแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องได้ -มีความคิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอนและยอมรับความคิดใหม่ -เป็นผู้เสนอแนวความคิดใหม่ๆ เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

ที่ ศธ 0519.10.05/ ๐๖๑

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

เมษายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

เรียน อาจารย์พรทิพย์ กล้ารบ

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบประเมินเครื่องมือวิจัย	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	3.เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 1	จำนวน 1 ฉบับ
	4. เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 3	จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย นางสาวธิดารัตน์ สุตระ นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำรายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำางานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และใคร่ขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร. 02 -664-1000 ต่อ 5574

ที่ ศธ 0519.10.05/ 0๗๑

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

เมษายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบประเมินเครื่องมือวิจัย	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	3.เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 1	จำนวน 1 ฉบับ
	4. เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 3	จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย นางสาวธิดารัตน์ สุตระ นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำรายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และใคร่ขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(Signature)

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ที่ ศธ 0519.10.05/ 071

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

เมษายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางกะปิ

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบประเมินเครื่องมือวิจัย	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	3.เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 1	จำนวน 1 ฉบับ
	4. เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 3	จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย นางสาวธิดารัตน์ สุตระกูล นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำรายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และใคร่ขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. นางพรทิพย์ กล้ารบ
ตำแหน่งนักวิชาการ 8 (ว.) สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน
สำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ
2. นายสมชาติ พรหมศิริ
ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
สำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ
3. นางอรุมา จันทรจำนงค์
ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางกะปิ
สำนักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ผลการประเมินเครื่องมือการวิจัย

การวิเคราะห์ผลการประเมินเครื่องมือวิจัย

เรื่อง

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะ
 สันจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ข้อ	ความพึงพอใจ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
		อาจารย์ พรทิพย์	ผอ. สมเจตน์	ผอ. อรอุมา		
1	ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ความสามารถในการนำความรู้ทางวิชาการ ไป ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
2	ความสามารถในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ของตน	0	1	1	0.67	ใช้ได้
3	สามารถจัดระเบียบงาน และควบคุมการทำงานให้ เกิดประสิทธิภาพได้	1	1	1	1.0	ใช้ได้
4	ปรับความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่นำไปปฏิบัติงาน ในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1.0	ใช้ได้
5	เรียนรู้งานใหม่ๆได้อย่างรวดเร็ว	1	1	1	1.0	ใช้ได้
6	ความสามารถในการใช้เครื่องใช้ต่างๆที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติงานได้	1	1	1	1.0	ใช้ได้
7	ใช้ความรู้ความสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ระหว่างการทำงานได้	1	1	1	1.0	ใช้ได้
8	สามารถเรียนรู้วิธีการทำงานได้ด้วยตัวเอง	0	1	1	0.67	ใช้ได้
9	สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างถูกต้อง	1	1	1	1.0	ใช้ได้
10	สนใจและพัฒนาการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพได้	1	1	1	1.0	ใช้ได้
11	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม เสียสละ เวลาส่วนตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทำ ประโยชน์ให้กับหน่วยงานและสังคม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
12	ตั้งใจปฏิบัติงานตามกฎระเบียบข้อบังคับของ หน่วยงานและสังคม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
13	ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับทาง วิชาชีพด้วยความเคร่งครัด	1	1	1	1.0	ใช้ได้
14	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาประโยชน์แก่ตนเองและ ผู้อื่น	1	1	1	1.0	ใช้ได้
15	ความตรงต่อเวลาในการทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ข้อ	ความพึงพอใจ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
		อาจารย์ พรทิพย์	ผอ. สมเจตน์	ผอ. อรอุมา		
16	ความซื่อสัตย์ต่อองค์กร	1	1	1	1.0	ใช้ได้
17	กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมงานได้	1	1	1	1.0	ใช้ได้
18	ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1.0	ใช้ได้
19	ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
20	มีความเมตตากรุณาต่อบุคคลอื่น	1	1	1	1.0	ใช้ได้
21	ด้านคุณลักษณะทั่วไป					
	บุคลิกภาพ					
21	บุคลิกภาพที่แสดงออกเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
22	สามารถแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
23	ความกระฉับกระเฉงว่องไวในการทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
24	ความอ่อนน้อมต่อบุคคลทั่วไป	1	1	1	1.0	ใช้ได้
25	ความเชื่อมั่นในตนเอง	1	1	1	1.0	ใช้ได้
25	อารมณ์มั่นคงสามารถควบคุมตนเองได้	1	1	1	1.0	ใช้ได้
27	ความกระตือรือร้นตื่นตัวในการพัฒนางานของตนเองอยู่เสมอ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
28	ความละเอียด สุขุม รอบคอบในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
29	ความตั้งใจในการทำงานและมีความเพียรพยายามทำงานให้สำเร็จ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
30	สามารถดูแลตนเองให้มีสุขลักษณะที่ดี	1	1	1	1.0	ใช้ได้
31	ด้านมนุษยสัมพันธ์					
	สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น					
31	สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น	1	1	1	1.0	ใช้ได้
32	รับฟังคำแนะนำ และความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อทำงานบกพร่องผิดพลาด	1	1	1	1.0	ใช้ได้
33	ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือแก่เพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1.0	ใช้ได้
34	เป็นผู้ให้เกียรติและยกย่องหัวหน้างาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
35	สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
36	ปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	1	1	1	1.0	ใช้ได้
37	สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อหัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
38	ประสานงานกับเพื่อนร่วมงานได้ด้วยความเข้าใจ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
39	เป็นผู้ได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
40	ยินดีให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมงานแม้ไม่ใช่หน้าที่รับผิดชอบของตน	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ข้อ	ความพึงพอใจ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
		อาจารย์ พรทิพย์	ผอ. สมเจตน์	ผอ. อรุมา		
41	ความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
42	มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้หลายแง่หลายมุมอย่างพินิจพิจารณา	1	1	1	1.0	ใช้ได้
43	เป็นผู้เสนอแนวความคิดแปลกใหม่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
44	นำหลักการวิธีใหม่ๆมาใช้ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
45	ตระหนักถึงปัญหา และหาแนวทางแก้ไขได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
46	เป็นผู้เสนอแนวความคิดแปลกใหม่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
48	สามารถวางแผนป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
49	สามารถคิดวิเคราะห์ได้หลายแง่หลายมุมอย่างพินิจพิจารณา	1	1	1	1.0	ใช้ได้
50	สามารถพิจารณาข้อผิด ข้อถูกสรุปปัญหา และให้แนวทางแก้ไขอย่างสร้างสรรค์	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ.๐๒๑๐.๑๕๑๑ / ๓๖

ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
เลขที่ ๒ สำนักงานเขตห้วยขวาง ถนนประชาอุทิศ
แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๒๐

๒๐ เมษายน ๒๕๔๘

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้จัดการสถานประกอบการ.....

สิ่งที่แนบมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ฉบับ

เนื่องด้วย น.ส.ธิดารัตน์ สุกระ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำรายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการดำเนินงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จากศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมอง โลหิตพิเศษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากสถานประกอบการ ในการตอบแบบสอบถามและส่งกลับศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๘ จักเป็นพระคุณยิ่ง เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาติ พรหมศิริ)

ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

ฝ่ายบริหาร

โทรศัพท์ ๐๒ - ๒๗๕๕๕๕๒

ภาคผนวก จ
รายชื่อสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

รายชื่อสถานประกอบการที่มีแรงงานจบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
1	บริษัทเดอะฮอริซันสปา	857/2	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	102	ใหญ่	45
2	บริษัท อิมมอร์ยจำกัด	78/52	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านอาหาร	105	ใหญ่	10
3	บริษัทวิทยกมล จำกัด	69/41	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			240	ใหญ่	
4	โรงเรียนผ่องพรรณวิทยายา	65/8	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		โรงเรียน	151	ใหญ่	
5	บริษัท สบาย สมาย หัตถเวช	584/89	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านเครื่องยนต์	158	ใหญ่	21
6	บริษัทเดอะฮอริซันสปา	58/10	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		สปา	220	ใหญ่	2
7	บริษัท แอพพลาย	56/8	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านคอมพิวเตอร์	140	ใหญ่	54
8	บริษัทโรงแรมบางกอกกลาสลิด	56/7	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	320	ใหญ่	305
9	บริษัท เอ็ม ปลั่ง แมนชั่น	478/52	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านเครื่องยนต์	140	ใหญ่	16
10	บริษัท บุญประกอบ	325/10	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3265987	ร้านอาหาร	200	ใหญ่	2
11	บริษัท บางกอก เอนเตอร์จำกัด	258/6	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	5425147		250	ใหญ่	
12	บริษัท ฮาวายบริการ	254/8	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2541587	อาบอบนวด	100	ใหญ่	10
13	บริษัทพุดมาศ	254/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	105	ใหญ่	100
14	บริษัท บุญประกอบ	254/41	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3659899	อาบอบนวด	120	ใหญ่	30
15	ห้วยขวางค้ำไม้	25/96	ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.		ขายไม้	200	ใหญ่	4
16	คาร์เนชั่น	25/89	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	5698885-6	อาบอบนวด	135	ใหญ่	11
17	บริษัท ฮาวายบริการ	25/85	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	6325852		220	ใหญ่	2
18	โรงเรียนกุศลมาศ	245/4	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2543256	โรงเรียน	103	ใหญ่	2
19	บริษัท บีวา เอนเตอร์เทนเมนท์	215/87	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	5487652		360	ใหญ่	
20	บริษัท บลูมิ่งสปา	210/20	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548777	อาบอบนวด	110	ใหญ่	2
21	บริษัทहनตกรกิจ เซอวิส	147/5	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ผลิตกระดาษ	110	ใหญ่	
22	บริษัท บางกอก 1934	101/7	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	140	ใหญ่	12
23	โรงเรียนพระราชราษฎ์บำเพ็ญ	28/7	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3256985	โรงเรียน	111	ใหญ่	20
24	บริษัทสยามบริเวร์	25/8	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548720	ร้านอาหาร	150	ใหญ่	4

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
25	บจก.เมืองไทยฮอติลเดย์ จำกัด	25/4	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3254875-8	ท่องเที่ยว	250	ใหญ่	2
26	บริษัท สบาย สมาย หัตถเวช	25/2	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	201	ใหญ่	120
27	สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย	25/1	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2514254-6	อาคารให้เช่าพัก	214	ใหญ่	
28	ห้วยขวางค้ำไม้	24/1	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548554	อาบอบนวด	125	ใหญ่	10
29	บริษัท บิวา เอนเตอร์เทนเมนท์	12/1	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548758	อาบอบนวด	130	ใหญ่	10
30	บริษัท ฮาวายบริการ	10/2	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	120	ใหญ่	120
31	บริษัท โรงพยาบาลปิยะเวท	2187	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	6587495	โรงพยาบาล	365	ใหญ่	
32	บริษัท นกัสน์ อาบอบ นวด	985	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2154875-8	ร้านเสริมสวย	110	ใหญ่	25
33	บริษัทบอดี้แวย์	269	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาคารให้เช่าพัก	147	ใหญ่	
34	เอนเตอร์เทนเมนท์ นาซ่า จำกัด	254	รัชดาภิเษก	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3254152		200	ใหญ่	29
35	บริษัทวิทยกมล จำกัด	254	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	8452154	ร้านเครื่องยนต์	100	ใหญ่	10
36	บริษัทสยามกรุงเทพ	254	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2362592	อาคารให้เช่าพัก	200	ใหญ่	
37	บริษัทโฆงกอกคาสสิด	254	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		โรงแรม	254	ใหญ่	3
38	บริษัท ปตท. จำกัด	244	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		บริษัทน้ำมัน	400	ใหญ่	2
39	หจก ทวีพรคัลงพลาซ่า จำกัด	213	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	9563284-8	อาบอบนวด	110	ใหญ่	100
40	บริษัทบี เจ คิว ดีเวลลอปเมนท์	210	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2514256	อาคารให้เช่าพัก	130	ใหญ่	
41	บริษัทสยามกรุงเทพ	120	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2469852	ร้านอาหาร	102	ใหญ่	5
42	บริษัท ไชตะ ฟุสส์	24	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2362525-9	ร้านคอมพิวเตอร์	109	ใหญ่	14
43	บริษัทบอดี้แวย์	15	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548601	ร้านอาหาร	120	ใหญ่	2
44	บจก.เมืองไทยฮอติลเดย์ จำกัด		เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	5485478	อาบอบนวด	100	ใหญ่	10
45	บริษัท บิวดี แอนด์สปา จำกัด		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2154875	ร้านเสริมสวย	100	ใหญ่	25
46	บริษัท สุริยม และ ครอบครัว		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3265849-50	ร้านอาหาร	210	ใหญ่	
47	องค์การสื่อสารมวลชนประเทศไทย		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	325	ใหญ่	300
48	บริษัทบิวดี สปา จำกัด		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		สปา	100	ใหญ่	20
49	ร้านอาหาร ซอย1		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านอาหาร	60	ใหญ่	20

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
50	บริษัท บี เจ คิว ดีเวลลอปเม้นท์		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		อาบอบนวด	110	ใหญ่	45
51	บางกอกโคซี่ อาบอบ นวด		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		อาบอบนวด	258	ใหญ่	
52	บริษัท วัสตุภัณฑ์ จำกัด		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		อาบอบนวด	210	ใหญ่	150
53	หจก ทิวเค บีโตร์เลียม		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม			100	ใหญ่	
54	บริษัท เอส ที แอล		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม			250	ใหญ่	
55	บริษัท โรงพยาบาลปิยะเวท		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		โรงพยาบาล	400	ใหญ่	
56	บริษัท นกัสนร์ อาบอบ นวด215/8		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม			320	ใหญ่	
57	บริษัทกมล สปา		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม			200	ใหญ่	
58	บริษัทภัทร เรียบเอสเตท จำกัด		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		นำเข้า-ส่งออก	105	ใหญ่	
59	ร้านไดมอนด์ เซอร์วิส ความงาม	98/2	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	6903887	ร้านเสริมสวย	2	เล็ก	1
60	ร้านดีไลฟ์	97/48	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	2767083		36	เล็ก	2
61	บริษัท โคลอนเซ่	95/2	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	2596854	อาบอบนวด	25	เล็ก	20
62	ร้านบริการไพรซ์เนีย	87/8	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านไพรซ์เนีย	5	เล็ก	1
63	บริษัท เพชรบุรี ร่วมทุน	784/2	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	3625368	ร้านเสริมสวย	4	เล็ก	1
64	บริษัท นำความงาม	78/2	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		ร้านเสริมสวย	9	เล็ก	2
65	ร้านนันท์ แสตรู	75/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		ร้านตัดผม	5	เล็ก	2
66	ร้านหล่อ บาร์เบอร์	69/1	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2159854-5	ร้านตัดผม	41	เล็ก	1
67	เคีย บิวตี้ ซาลอน	68/9	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	3251452	สปา	15	เล็ก	5
68	ร้านวิรุงรอง	66/6	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		ร้านเสริมสวย	3	เล็ก	1
69	บริษัทสยามบริเวอรี่	659/4	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		อาบอบนวด	39	เล็ก	21
70	ร้านเสริมสวยมยุรินทร์	6/870	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านเสริมสวย	36	เล็ก	1
71	แอล แอนด์ แอล	584/2	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3636258	ร้านเสริมสวย	12	เล็ก	2
72	มิตรเอราวรรณ	58/9	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	25	เล็ก	2
73	ร้านมายแธร์	58/4	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านเสริมสวย	35	เล็ก	3
74	คุ่มพูนแผน	56/47	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	10	เล็ก	

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนห้องจากศูนย์ฯ
75	ร้านส.บัวดี	555/1	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2332658	ร้านเสริมสวย	20	เล็ก	1
76	ห้วยขวางซุ้มดอกไม้	55/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านดอกไม้	3	เล็ก	3
77	บริษัทโรงพยาบาลกมลสาร	548/7	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		โรงแรม	25	เล็ก	
78	บริษัทไทยซี ซีเนเตอร์ จำกัด	548/4	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านอาหาร	41	เล็ก	4
79	อ้อย บัวดี	54/8	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2154888	อาบอบนวด	50	เล็ก	
80	บริษัทปิธาน พาณิชย์	54/8	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	30	เล็ก	
81	บริษัท นกัสน ออบบ นวด	54/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2365987	อาบอบนวด	25	เล็ก	5
82	ร้านดอกไม้สดกนิษฐา	54/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านดอกไม้	5	เล็ก	1
83	บริษัท นกัสน ออบบ นวด	54/2	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	20	เล็ก	2
84	บริษัทกุสุมพร	48/5	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	20	เล็ก	3
85	ร้านแดงอีเลคทรอนิกส์	458/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2525418	ร้านซ่อมวิทยุ	10	เล็ก	2
86	พรเพชร	45/7	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3563258-9	ร้านตัดผม	3	เล็ก	2
87	บริษัท โรงพยาบาลปิยะเวท	45/6	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2564859-62	อาบอบนวด	19	เล็ก	10
88	บริษัท ปิวา เอนเตอร์เทนเมนท์	36/9	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2547548	ร้านเสริมสวย	2	เล็ก	1
89	ไนท์	36/8	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	4788747	อาบอบนวด	30	เล็ก	3
90	สมพิศ จักอบริด	356/87	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2525485-9	อาบอบนวด	46	เล็ก	5
91	จี จี มินิมาร์ท	35/7	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2524153	ร้านขายของชำ	14	เล็ก	1
92	บริษัท เบิร์ดแลนด์	34/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2154875-6	ร้านเสริมสวย	6	เล็ก	1
93	บริษัท ซี วาย ซี ครีเอชั่น	325/4	ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านดอกไม้	14	เล็ก	
94	อมร บาร์เบอร์	298/4	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านตัดผม	7	เล็ก	3
95	บริษัทภัทร เรียบเอสเตท	287/5	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548555	อาบอบนวด	30	เล็ก	5
96	บจก.สยามเบเวอจส์	287/3	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2569888	อาบอบนวด	25	เล็ก	2
97	บริษัทพศุมาศ	285/1	เพชรบุรีดีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	30	เล็ก	4
98	หจก. วี เอ็น กรุ๊ป	258/1	ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.		ขายเครื่องประดับ	14	เล็ก	1
99	บริษัท เบิร์ดแลนด์	254/9	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	8648750		25	เล็ก	

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
100	บริษัท เจริญกุล จำกัด	254/8	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	2548574	ร้านอาหาร	14	เล็ก	5
101	ต้นอิเล็กทรอนิกส์	254/8	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	5487540	ร้านคอมพิวเตอร์	10	เล็ก	1
102	บริษัท ซี วาย ซี ครีเอชั่น	254/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	7854875	ร้านตัดผม	2	เล็ก	2
103	ร้านเขมอร	254/1	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548754	อาบอบนวด	50	เล็ก	1
104	หจก อควา	254/1	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2555425-7	อาบอบนวด	30	เล็ก	4
105	จิตติ เซาร์น่า	254/1	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	3659865	ร้านตัดผม	5	เล็ก	4
106	ส.โปตัน	25/87	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านเครื่องยนต์	18	เล็ก	3
107	ดอกไม้มัด โซนนิ่ง	25/87	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	5362548	ร้านดอกไม้	5	เล็ก	2
108	แยกหม่งจ่าย	25/21	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	2548760	ร้านขายของ	14	เล็ก	1
109	บริษัท ชูวิค	248/4	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548555	อาบอบนวด	25	เล็ก	9
110	บริษัท บลูมิ่งสปา	245/87	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	3256459	สปา	25	เล็ก	
111	วินเอาร์ท นวดแผนโบราณ	245/7	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		สปา	18	เล็ก	2
112	บริษัท สายหยุด ชาลอน	245/6	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	6521548	ร้านเสริมสวย	7	เล็ก	5
113	บริษัท เอ็ม-พี วิ จำกัด	2154/8	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	24	เล็ก	2
114	บริษัท ศูนย์ถ่ายเอกสาร	215/96	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม			26	เล็ก	1
115	โรงเรียนบุญยรักษ์	215/87	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3265326	โรงเรียน	20	เล็ก	2
116	หจก ปิปปิน	215/87	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	30	เล็ก	6
117	บริษัท เทียวโต อิลคทริคไคด์	215/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	2514852	อาคารให้เช่าพัก	15	เล็ก	
118	สุวิมล จำกัด	215/63	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม			26	เล็ก	
119	เดีย บิวตี้ ชาลอน	214/8	ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม			18	เล็ก	
120	อมร บาร์เบอร์	21/20	ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม		ร้านตัดผม	26	เล็ก	
121	คาริเบียน	1875/7	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548752	ร้านอาหาร	50	เล็ก	2
122	ช.ทะเล	187/85	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2525415-6	ร้านอาหาร	46	เล็ก	2
123	พลอยใต้	154/87	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านเสริมสวย	36	เล็ก	1
124	บริษัท วิดีล เล เซอร์	147/8	ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม		ขายเครื่องประดับ	15	เล็ก	

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
125	ไฟโซดอน	102/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		อาคารให้เช่าพัก	12	เล็ก	2
126	หวดตำรับ1	8/7	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	25	เล็ก	3
127	บริษัท เอ็ม ปลั่ง แมนชั่น	27/6	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		อาบอบนวด	10	เล็ก	8
128	บริษัท นาดตา จำกัด (มหาชน)	25/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	2548574	อาบอบนวด	18	เล็ก	18
129	บริษัท เอส ที แอล	25/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	3696525	อาบอบนวด	25	เล็ก	20
130	บางกอกกการอาหาร	25/7	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3254652-3	ร้านอาหาร	10	เล็ก	1
131	บริษัท น้าผล จำกัด	25/3	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		ร้านซ่อมรถยนต์	15	เล็ก	
132	ร้านศรีรินทร์	25/16	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	3256325	ร้านเสริมสวย	25	เล็ก	2
133	บาเลนน่า	25/10	ประชาธิปไตย	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม		อาบอบนวด	25	เล็ก	10
134	คลองเตย	25/10	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	3256985-7	สปา	25	เล็ก	
135	บริษัท ซี วาย ซี ครีเอชั่น	24/8	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	10	เล็ก	1
136	กันต์ บาร์เบอร์	24/8	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	3265874	ร้านตัดผม	5	เล็ก	1
137	บจก.จัดทำ ส่ง ดอกไม้ จำกัด	21/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		ร้านดอกไม้	4	เล็ก	3
138	บริษัทเดอะฮอริชั่นสปา	21/7	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	3265890-4	อาบอบนวด	14	เล็ก	8
139	ร้านแฮร์เวล	12/9	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		ร้านเสริมสวย	36	เล็ก	4
140	ปายเทอ หัตถเวช	12/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		อาบอบนวด	25	เล็ก	20
141	วินเอ้าท์ นวดแผนโบราณ	11/8	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3252521-8	อาบอบนวด	28	เล็ก	5
142	บจก.สยามเบเวอเรจส์	6663	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	2548574-6	ร้านดอกไม้	2	เล็ก	2
143	ธาวาย	2698	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	45125489	ร้านอาหาร	25	เล็ก	5
144	บริษัทสตาร์ดิท	2154	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม		ร้านเสริมสวย	5	เล็ก	1
145	อมร บาร์เบอร์	888	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	29	เล็ก	3
146	บริษัท โคลนเซ	884	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	4526522	อาบอบนวด	36	เล็ก	8
147	บริษัทเวิร์ด เล เทอร์	850	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม	2536586	ร้านดอกไม้	9	เล็ก	5
148	คลองเตย	698	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2546525	ร้านเครื่องยนต์	20	เล็ก	2
149	หจก.บิวกิก	590	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม			50	เล็ก	10

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
150	แมคไทย จำกัด	570	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	4252545	อาบอบนวด	36	เล็ก	3
151	ปายเหอ หัตถเวช	447	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			50	เล็ก	2
152	เปียร์ บิวตี้ ชาลอน	256	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2514854	ร้านเสริมสวย	8	เล็ก	5
153	ศูนย์สาธารณสุข 25 (ห้วยขวาง)	254	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2585858	สาธารณสุข	48	เล็ก	2
154	สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม	254	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาคารให้เช่าพัก	20	เล็ก	1
155	บริษัท เบิร์ดแลนด์	251	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านอาหาร	26	เล็ก	1
156	หจก ทวีโค บีโตร์เลียม	222	สุทธิสาร	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3256985-6	ร้านคอมพิวเตอร์	20	เล็ก	5
157	หจก. บิ๊กวิก	222	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านเครื่องยนต์	14	เล็ก	4
158	หจก. วี เอ็น กรุป	214	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	5254456	ร้านดอกไม้	1	เล็ก	1
159	บริษัท บอดี้แวย์	213	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	38	เล็ก	20
160	ศุภเวช	201	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3265856	สปา	25	เล็ก	20
161	สินการไฟฟ้า	125	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านเครื่องยนต์	20	เล็ก	3
162	เรือนเพชร	112	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	02-21452159	ร้านอาหาร	25	เล็ก	5
163	บาเลนน่า	102	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	18	เล็ก	1
164	คาร์เนชั่น	65	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3652542	ร้านดอกไม้	6	เล็ก	2
165	บริษัท ชูวิค	58	ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.	2542158	ร้านซ่อมมือถือ	28	เล็ก	1
166	ไฟโซดอน	58	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	28	เล็ก	20
167	บริษัท วิทยกมล จำกัด	23	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2584585	อาบอบนวด	30	เล็ก	30
168	หจก สิทธิผลการช่าง	8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	49	เล็ก	25
169	บริษัท สายหยุด ชาลอน		เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2156488	อาบอบนวด	25	เล็ก	1
170	บริษัท บี เจ คิว ดีเวลลอปเม้นท์		เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2541261	ร้านอาหาร	30	เล็ก	12
171	สายสมร นวดตัว		เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2542562	อาบอบนวด	26	เล็ก	
172	วินเอท์ นวดแผนโบราณ		ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.	2154875-9	อาบอบนวด	19	เล็ก	2
173	ร้านขายปลา		ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านขายปลา	14	เล็ก	2
174	บริษัท จิวเวลฟอรั่ม		ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.		ขายเครื่องประดับ	16	เล็ก	

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
175	คัลเลอร์ ไชยรัตน์		ประชาธิปไตย	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านอะไหล่	2	เล็ก	1
176	หจก ยูไทยเปีย		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2542875	อาบอบนวด	12	เล็ก	2
177	ร้านทนาย อาร์		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2545878	ร้านเสริมสวย	17	เล็ก	4
178	หจก อควา		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2652325	อาบอบนวด	45	เล็ก	40
179	เรือนสยามหมวดแผนไทย		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3636325	อาบอบนวด	15	เล็ก	5
180	บริษัท อร่ามเสตนเลสแอนด์ค้อนฯ		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	5212450		14	เล็ก	3
181	สินการไฟฟ้า		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2658521-6	อาบอบนวด	20	เล็ก	12
182	บริษัท สายหยุด ซาลอน		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3256489-98	อาบอบนวด	25	เล็ก	
183	บริษัท เพชรบุรี ร่วมทุน		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3654856-60	อาบอบนวด	50	เล็ก	25
184	บริษัท บิวา เอนเตอร์เทนเมนท์		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	6589754-5	ร้านอาหาร	15	เล็ก	4
185	บริษัท โชคชัย		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			15	เล็ก	1
186	บริษัท ングซ ก่อสร้าง จำกัด		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		รับเหมาก่อสร้าง	29	เล็ก	1
187	บริษัท รัตนกุล		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			5	เล็ก	2
188	ช้อนดอกไม้		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านดอกไม้	4	เล็ก	3
189	ห้างหุ้นส่วนจำกัดมหาชนพรินติ้ง		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			6	เล็ก	10
190	บาร์ เบอร์ แอนด์ แฮร์ คัท		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านตัดผม	4	เล็ก	1
191	รัชดา หัตถเวช		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		สปา	11	เล็ก	3
192	หจก.เอส เอ็ม แอล		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			14	เล็ก	
193	บริษัท เดอะฮอริซันสปา	98/8	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	65	กลาง	2
194	สุวัตรชัยยอลส์	96/54	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3695261	ร้านอาหาร	96	กลาง	5
195	หจก.ภาณิชา อินดัสเตเรียล	89/74	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548754	ร้านเครื่องยนต์	55	กลาง	2
196	บริษัท วิลล์ เล เซอร์	89/6	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	6969585-7	อาบอบนวด	80	กลาง	8
197	เพทเวิร์ค เพลสเนท	635/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	80	กลาง	21
198	บริษัท เซอวิส สปา	59/3	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3625845	อาบอบนวด	80	กลาง	20
199	บริษัท เบิร์ดแลนด์	58/4	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	80	กลาง	74

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
200	บริษัท เพชรบุรีร่วมทุน	55/1	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	58	กลาง	3
201	บริษัท แอปพลาย	54/5	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3659958	ร้านเครื่องยนต์	78	กลาง	6
202	บริษัท นิรชา สไมสร	54/8	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	70	กลาง	5
203	บริษัท ปตท. จำกัด	54/8	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2152142-7	อาบอบนวด	90	กลาง	80
204	หจก. ไทซีซีเทรดดิ้ง	458/7	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	60	กลาง	52
205	หจก. บัดวิก	369/1	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2596863	อาบอบนวด	90	กลาง	20
206	หจก ยูโทเปีย	36/98	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2548754	สปา	90	กลาง	14
207	รัชดา หัตถเวช	36/8	ประชาธิปไตย	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.			90	กลาง	
208	บริษัท ลีลา โยธนา	28/98	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3256222-30	อาบอบนวด	95	กลาง	6
209	หจก ประภาพรรณ พุดส์	258/895	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านอาหาร	58	กลาง	3
210	ส.ไบตัน	258/7	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3254854	สปา	54	กลาง	25
211	บริษัท สายหยุด ชาลอน	258/2	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2985475	อาบอบนวด	60	กลาง	20
212	จิตติ เซอร์นา	256/9	ประชาธิปไตย	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.		สปา	80	กลาง	2
213	บริษัท คาร์บี้ จำกัด	254/95	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	60	กลาง	
214	หจก ทวีพร ธุรกิจ จำกัด	254/87	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2151411	อาบอบนวด	55	กลาง	
215	บริษัท นกัสน์ อาบอบ นวด	254/8	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	70	กลาง	24
216	หจก อควา	25/93	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3256458-9	ผลิตสำเไฟง	55	กลาง	
217	บริษัท แอปพลาย	248/7	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2514218	อาบอบนวด	58	กลาง	
218	รัชดา หัตถเวช	245/8	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	6325999	อาบอบนวด	70	กลาง	7
219	หจก บีบอิน	2354/1		ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2154201-3	สปา	69	กลาง	
220	รัชดาเวช	2225/1	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2545205	อาบอบนวด	85	กลาง	
221	บริษัท โกลนเซ่	208/2	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	20154896		55	กลาง	
222	โมนาลิซ่า	20/1	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	9243207	ร้านอาหาร	54	กลาง	10
223	วาทรี ปีวดี	2/985	เพชรบุรีตีใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2568565	อาบอบนวด	90	กลาง	5
224	ยูเนียนชอย 2	17/47	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	80	กลาง	58

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
225	สวนอาหารนาทอง	158/4	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2415484	อาคารให้เช่าพัก	55	กลาง	1
226	หจก.ภาณิชา อินตัสเดริยล	124/7	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2325232	อาบอบนวด	60	กลาง	
227	จิตวี เซาร์น่า	25/8	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	6231485	อาบอบนวด	55	กลาง	5
228	บริษัท เพชรบุรี ร่วมทุน	25/7	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	70	กลาง	
229	บริษัททนพร จำกัด	25/6	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	80	กลาง	50
230	วิลโลว์แก้ว	25/3	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	80	กลาง	
231	โมโนลิซ่า จำกัด มหาชน	25/18	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3625980-9	อาบอบนวด	69	กลาง	30
232	บริษัท นีรชา สโมสร	25/1	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2589647	อาบอบนวด	60	กลาง	20
233	เดีย บิวตี้ ซาลอน	22/1	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	60	กลาง	2
234	ร้านอาหารบ้านนา	15/8	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548545	ร้านอาหาร	58	กลาง	5
235	หจก.เอส เอ็ม แอล	15/3	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	90	กลาง	50
236	บริษัทยนตรกิจ เซอวิส	11/7	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านซ่อมรถยนต์	56	กลาง	
237	บริษัท สบาย สบาย หัตถเวช	2548	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		สปา	70	กลาง	10
238	บริษัท เอ็ม ปลั่ง แมนชั่น	1025	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2545874	สปา	80	กลาง	20
239	สุวัธชัยอยล์	999	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	68	กลาง	24
240	บริษัทชวนพิศ	887	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านคอมพิวเตอร์	55	กลาง	2
241	บริษัท เอส ที แอล	820	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	3262326	ร้านเครื่องยนต์	60	กลาง	6
242	หจก คิวเอทริชดา	658	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2158458-9	อาคารให้เช่าพัก	75	กลาง	5
243	ยูทียิน	587	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	6614521	ร้านอาหาร	85	กลาง	15
244	พรเพชร	254	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	85	กลาง	6
245	บริษัทโรงแรมบางกอกกลาสลิต	253	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2542542-4	อาบอบนวด	80	กลาง	4
246	พรเพชร	225	ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.			85	กลาง	
247	สินการไฟฟ้า	222	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		สปา	60	กลาง	2
248	หจก. โทชิเซ็นเตอร์	210	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	22545278	ร้านเครื่องยนต์	54	กลาง	5
249	บริษัทไทยที เซ็นเตอร์ จำกัด	210	รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	69	กลาง	10

	ชื่อสถานประกอบการ	เลขที่	ถนน	แขวง	เขต	จังหวัด	โทรศัพท์	ประเภท	จำนวน	ขนาดสถานประกอบการ	จำนวนที่จบจากศูนย์ฯ
250	การช่าง และวัสดุ จำกัด	93	สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			90	กลาง	
251	บริษัท ดวงชลโสมจำกัด	65	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านคอมพิวเตอร์	55	กลาง	2
252	สวนอาหารนาทอง	29	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2541451	ร้านอาหาร	80	กลาง	10
253	ซัพเวย์	5	เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	80	กลาง	5
254	หจก ยูไทยเปีย		เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2545218	ร้านเครื่องยนต์	90	กลาง	2
255	บริษัท โรงพยาบาลปิยะเวท		เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	2548965	อาบอบนวด	60	กลาง	3
256	บริษัท จิวเวลฟอรัม		เพชรบุรีใต้ใหม่	บางกะปิ	ห้วยขวาง	กทม.	4548965	อาบอบนวด	85	กลาง	5
257	บจก.สยามเบเวอจส์		ประชาอุทิศ	สามเสนนอก	ห้วยขวาง	กทม.	2548785-9	โรงแรม	95	กลาง	6
258	บริษัท เซเว่นเฟรนด์ จำกัด		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2325142	อาคารให้เช่าพัก	55	กลาง	
259	สวัสดียอยล์		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2514217	อาคารให้เช่าพัก	85	กลาง	
260	โรงพยาบาลปิยะเวท		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	3696585		90	กลาง	4
261	บริษัท บุญประกอบ		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	5485487	อาบอบนวด	55	กลาง	50
262	ศุภเวช		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	23635362	อาบอบนวด	55	กลาง	36
263	บริษัทกฤษกร จำกัด		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	2154875-6	ร้านซ่อมรถยนต์	90	กลาง	
264	บริษัท นิรชา สไมสร		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	32658950-9	อาบอบนวด	70	กลาง	25
265	บริษัท บิวา เอนเตอร์เทนเมนท์		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.	5695487-8	อาบอบนวด	90	กลาง	80
266	บริษัทไทยซี เซ็นเตอร์ จำกัด		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาคารให้เช่าพัก	60	กลาง	7
267	คอนเดอดู อาบอบนวด จำกัด		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	55	กลาง	50
268	หจก อินทรา		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		ร้านเสริมสวย	52	กลาง	10
269	สวนอาหารนาทอง		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	88	กลาง	20
270	คาริเบียน		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	75	กลาง	50
271	บริษัทสยามกรุงเทพ		รัชดาภิเษก	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.		อาบอบนวด	90	กลาง	65
272	หจก อควา		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			80	กลาง	
273	บริษัท ไคลอนเซ		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			52	กลาง	
274	บริษัท เพชรบุรี ร่วมทุน214/69		สุทธิสาร	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กทม.			90	กลาง	

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตร
วิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

คำชี้แจง

1. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนประชาอุทิศ แขวงห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10320 โทร. 02-2755592

2. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หมายถึง หลักสูตรที่ใช้เวลาเรียนสั้นๆ เนื้อหาวิชาสามารถจบในตัวเอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาอาชีพ ประกอบอาชีพอิสระ และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางเปิดทำการเรียนการสอนให้แก่บุคคลทั่วไปที่สนใจ ในรายวิชาดังตัวอย่างเช่น

1. วิชาводแผนไทย

2. วิชาเสริมสวย

3. วิชาตัดผมชาย

4. วิชาทำขนม-อาหาร

5. วิชาทำดอกไม้จากผ้าใยบัว

6. วิชาซ่อมคอมพิวเตอร์

3. แรงงาน หมายถึง ผู้ที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวางในปี 2545-2548 และปฏิบัติงานในสถานประกอบการของท่าน

4. แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง

5. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านคุณลักษณะอื่นๆ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ

6. ขอให้ผู้ประกอบการทุกท่านตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของตัวเองท่านทุกข้อโดยไม่เว้น เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นจริงและนำไปใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ขอให้ท่านให้คำตอบด้วยความตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านและสถานประกอบการแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางสาวธิดารัตน์ สุตระ

นักศึกษาปริญญาโทสาขาการศึกษาผู้ใหญ่

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโร

ตอนที่ 1 : ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงตามสภาพที่เป็นอยู่ของท่าน
ในกรณีที่เว้นช่องว่างโปรดเติมข้อความให้สมบูรณ์

1. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

2. อายุ (โปรดระบุ) ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

☐ 2. ระดับปริญญาตรี

☐ 3. ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

4. ระยะเวลาในการดำเนินงาน (โปรดระบุ) ปี

5. ประเภทของสถานประกอบการ

☐ 1. ประเภทสถานเสริมความงาม

☐ 2. ประเภทบริการนวดแผนโบราณ

☐ 3. ประเภทร้านดอกไม้และสิ่งประดิษฐ์

☐ 4. ประเภทร้านอาหาร

☐ 5. ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม

☐ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. ขนาดของสถานประกอบการ

☐ สถานประกอบการขนาดเล็ก (มีจำนวนแรงงานไม่เกิน 50 คน)

☐ สถานประกอบการขนาดกลาง (จำนวนแรงงานมากกว่า 50 คนแต่ไม่เกิน 100 คน)

☐ สถานประกอบการขนาดใหญ่ (มีจำนวนแรงงานไม่ต่ำกว่า 100 คน)

7. จำนวนแรงงานที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วย

ขวาง.....คน เพศชายจำนวน คน เพศหญิงจำนวน.....คน

8. งานที่ให้ปฏิบัติ (โปรดระบุ).....

9. สาขาวิชาที่จบ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. นวดแผนโบราณ

☐ 2. ทำอาหาร

☐ 3. การทำดอกไม้จากผ้าใยบัว

☐ 4. เสริมสวย

☐ 5. ซ่อมคอมพิวเตอร์

☐ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 : เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ
คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาดัดสินใจว่าเป็นความพอใจของท่านใน
ระดับใด โดยกาเครื่องหมาย ลงในช่องรายการให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน ตัวเลขแต่ละ
ช่องระดับความพึงพอใจมีความหมาย ดังนี้

- 5 คะแนน มีความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 คะแนน มีความพึงพอใจมาก
- 3 คะแนน มีความพึงพอใจปานกลาง
- 2 คะแนน มีความพึงพอใจน้อย
- 1 คะแนน มีความพึงพอใจน้อยที่สุด
- 0 คะแนน ไม่มีความพึงพอใจเลย

ที่	ความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					
		5	4	3	2	1	0
1	ท่านมีความพึงพอใจต่อการทำงานของแรงงานในด้าน ดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ความสามารถนำความรู้ทางวิชาการ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม						
2	นำความรู้ที่เรียนมาใช้ในการปฏิบัติงานด้วยความชำนาญ						
3	สามารถจัดระเบียบงาน และควบคุมการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ได้						
4	ปรับความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่นำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็น อย่างดี						
5	เรียนรู้งานใหม่ๆได้อย่างรวดเร็ว						
6	สามารถใช้อุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานได้						
7	ใช้ความรู้ความสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานได้						
8	สามารถเรียนรู้วิธีการทำงานได้ด้วยตัวเอง						
9	สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างถูกต้อง						
10	สนใจและพัฒนาการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพได้						
11	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม เสียสละ เวลาส่วนตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทำประโยชน์ให้กับ หน่วยงานและสังคม						
12	ตั้งใจปฏิบัติงานตามกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานและสังคม						

ที่	ความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					
		5	4	3	2	1	0
13	ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบและข้อบังคับทางวิชาชีพด้วยความเคร่งครัด						
14	ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อหาประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น						
15	ตรงต่อเวลาในการทำงาน						
16	ซื่อสัตย์ต่อองค์กร						
17	กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมงานได้						
18	รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย						
19	ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม						
20	มีความเมตตากรุณาต่อบุคคลอื่น						
21	ด้านคุณลักษณะทั่วไป						
	บุคลิกภาพ						
	บุคลิกภาพที่แสดงออกเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การทำงาน						
22	สามารถแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ						
23	ความกระฉับกระเฉงว่องไวในการทำงาน						
24	ความอ่อนน้อมต่อบุคคลทั่วไป						
25	มีความเชื่อมั่นในตนเอง						
26	อารมณ์มั่นคงสามารถควบคุมตนเองได้						
27	กระตือรือร้นตื่นตัวในการพัฒนางานของตนเองอยู่เสมอ						
28	มีความละเอียด สุขุม รอบคอบในการปฏิบัติงาน						
29	ตั้งใจทำงานและมีความเพียรพยายามทำงานให้สำเร็จ						
30	ดูแลตนเองให้มีสุขลักษณะที่ดี						
31	มนุษยสัมพันธ์						
	สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น						
32	รับฟังคำแนะนำ และความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อทำงานบกพร่อง ผิดพลาด						
33	ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือแก่เพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี						
34	เป็นผู้ให้เกียรติและยกย่องหัวหน้างาน						
35	สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการทำงาน						
36	ปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี						
37	สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อหัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน						
38	ประสานงานกับเพื่อนร่วมงานได้ด้วยความเข้าใจ						
39	เป็นผู้ได้รับความไว้วางใจแก่เพื่อนร่วมงาน						
40	ยินดีให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมงานแม้ไม่ใช่หน้าที่รับผิดชอบของตน						
41	ความคิดสร้างสรรค์						
	สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน						

ที่	ความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ					
		5	4	3	2	1	0
42	มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้หลายแง่ หลายมุมอย่างพินิจพิจารณา						
43	เสนอแนวความคิดแปลกใหม่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน						
44	นำหลักการวิธีใหม่ๆมาใช้ในการปฏิบัติงาน						
45	ตระหนักถึงปัญหา และหาแนวทางแก้ไขได้อย่างเหมาะสม						
46	เป็นผู้เสนอแนวทางในการทำงานอย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน						
47	สามารถวางแผนป้องกัน และแก้ไขปัญหาดได้อย่างเหมาะสม						
48	สามารถคิดวิเคราะห์และมีแนวทางการแก้ไขปัญหาในการทำงานได้อย่างสร้างสรรค์						
49	สามารถพิจารณาข้อผิด ข้อถูกสรุปปัญหา และให้แนวทางแก้ไขอย่างสร้างสรรค์						
50	เป็นผู้นำเสนอแนวทางใหม่ๆที่เป็นประโยชน์มาใช้ในการปฏิบัติงาน						

ตอนที่ 3 ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ
คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็น พร้อมกับให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของ
ผู้ประกอบการ

1. ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

.....

.....

.....

2. ด้านคุณธรรมจริยธรรม

.....

.....

.....

3. ด้านคุณลักษณะทั่วไป

3.1 ด้านบุคลิกภาพ

.....

.....

.....

3.2 ด้านมนุษยสัมพันธ์

.....

.....

.....

3.3 ด้านความคิดสร้างสรรค์

.....

.....

.....

3.4 ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือของท่าน

ผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวธิดารัตน์ สุตระ
วัน เดือน ปี เกิด	28 กันยายน 2519
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	54/2 หมู่ 2 ตำบลกะหรอ กิ่งอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2538	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ
พ.ศ.2541	ครุศาสตรบัณฑิต(สาขาวิชาภาษาอังกฤษ / นาฏศิลป์) สถาบันราชภัฏพระนคร
พ.ศ.2548	การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ